

• วารสาร

สำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการลงทุน
www.boi.go.th

ส่งเสริมการลงทุน

ปีที่ 23 ฉบับที่ 2 กุมภาพันธ์ 2555

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

ทวายเป็น
ประตูสู่โลกตะวันตก

“โรงงานต้องเป็นที่ปลอดภัยสำหรับผู้ปฏิบัติงาน...”

อีกหนึ่งความมุ่งมั่นด้านสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย ความปลอดภัย และความรับผิดชอบต่อสังคม

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จัดตั้งศูนย์เฝ้าระวังและควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม (EMCC) เพื่อทำหน้าที่ติดตาม เฝ้าระวัง และควบคุมสั่งการเพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมในภาพรวม อาทิ น้ำ อากาศ กากอุตสาหกรรมให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กฎหมายกำหนด สร้างความเชื่อมั่นต่อชุมชนที่อยู่โดยรอบนิคมอุตสาหกรรม โดยข้อมูลจากศูนย์จะเชื่อมโยงไปถึงเครือข่ายเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อม ระหว่างชุมชน ภาครัฐ และผู้ประกอบการ

ลงทุนในประเทศไทย
มั่นใจนิคมอุตสาหกรรม

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

โทร: 66-2253-0561 โทรสาร: 66-2253-2965

investment.1@ieat.mail.go.th, ieat@ieat.go.th

www.ieat.go.th, www.ieatsolution.net

▶▶ ASEAN Supporting Industry Database

Free on-line Sourcing Service

- Link worldwide buyers to ASEAN suppliers
- Save time and expense for sourcing parts
- Help suppliers reach the global marketplace
- Facilitate industrial linkage

Automotive
Electronics and Electrical
Petrochemical, Paper and Plastic
Mold and Die
Others

Professional Trainings and Seminars Public Training and In house Training

บริการจัดการฝึกอบรมและสัมมนาอย่างมืออาชีพ ด้วยหลักสูตรการฝึกอบรมเฉพาะด้าน
ถ่ายทอดโดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ

แผนกบริการฝึกอบรมและสัมมนา สมาคมสโมสรนักลงทุน

เลขที่ 1 อาคารพีแอนด์ซี ชั้น 12,16 ถนนวิภาวดี-รังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 0 2936 1429 ต่อ 205-208 โทรสาร 0 2936 1441-2

E-mail: is-investor@ic.or.th website: <http://www.ic.or.th>

วารสารส่งเสริมการลงทุน

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

สารบัญ

CONTENTS

ปีที่ 23 ฉบับที่ 2 กุมภาพันธ์ 2555

อุตสาหกรรม เชิงสร้างสรรค์

6 ในหลวงกับงานสร้างสรรค์ จากศิลปกรรมถึงนวัตกรรมเทคโนโลยี

ทนาย ประตุการคำ สู่โลกตะวันตก

13 เจาะลึกโครงการทนาย...แหล่งลงทุนใหม่ของไทย

20 นโยบายส่งเสริมการลงทุนยุคใหม่ของพม่า

27 ทนายประโธเนตทางเศรษฐกิจของไทยและพม่า

34 พม่าบนเส้นทางแห่งการเปลี่ยนแปลง

บีโอไอแฟร์ 2011

46 บีโอไอแฟร์ 2011 The First Low Carbon Fair in Asean

การบริหารจัดการ อุทกภัย

51 แผนป้องกันอุทกภัยแบบครบวงจร

56 ตามไปดู เขื่อนป้องกันน้ำท่วมพื้นที่อุตสาหกรรม

กฎและระเบียบของรัฐ

61 คำพิพากษาศาลฎีกาเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 (ตอนจบ)

73 นานาสาระกับบีโอไอ

ภาวะการส่งเสริม การลงทุน

76 ภาวะการส่งเสริมการลงทุน

77 โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน

ความเคลื่อนไหว

87 แวดวง สกท.

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL
CONTENTS

หลายคนพูดว่า

ในชีวิตคนเราควรรวมเงิน 3 ส่วน

สำหรับวันฉุกเฉินของชีวิต

สำหรับดูแลชีวิตรอบข้าง

และสำหรับลงทุนในอนาคต

องค์กรพลังงานก็เช่นกัน ต้องเตรียมเงิน สำหรับการลงทุน

สำหรับดูแลสังคมสิ่งแวดล้อม

และเป็นหลักประกันสำหรับอนาคต

ยิ่งวันนี้ พลังงานในโลกเหลือน้อย

หายาก และราคาแพง

ปตท. จึงต้องแสวงหาพลังงานให้พอเพียง

และลงทุนอีกมหาศาลกับพลังงานใหม่ๆ

เพื่ออนาคตของคนไทยทุกคน

ปีที่ 23 ฉบับที่ 2 กุมภาพันธ์ 2555

วารสารส่งเสริมการลงทุน

การเปลี่ยนแปลงทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมในพม่า เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วอย่างไม่เคยเป็นมาก่อนในรอบหลายสิบปี ซึ่งได้รับความสนใจจากนานาประเทศไทยในฐานะที่เป็นประเทศเพื่อนบ้านและเป็นคู่ค้า คู่ลงทุนรายใหญ่ของพม่า นับว่ามีบทบาทและโอกาสอย่างยิ่ง ที่จะเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจของพม่า เนื่องจากไทยและพม่ามีกลไกความร่วมมือในกรอบคณะกรรมการร่วมทางการค้าไทย - พม่า (Joint Trade Commission - JTC) ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ทั้งสองประเทศเป็นประธานร่วม ล่าสุดเป็นการประชุมครั้งที่ 5 เมื่อวันที่ 2 - 5 เมษายน 2553 ที่อำเภอหัวหิน ส่วนครั้งที่ 6 คาดว่าฝ่ายพม่าจะเป็นเจ้าภาพจัดประชุมภายในปี 2555 นี้

พม่ามีความน่าสนใจการเป็นประตูโลกตะวันตกของไทย หากโครงการท่าเรือน้ำลึกกวางยาลแล้วเสร็จ ฝ่ายไทยเองได้เตรียมการโดยได้จัดตั้งคณะอนุกรรมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจฝั่งตะวันตกกับประเทศเพื่อนบ้าน ภายใต้คณะกรรมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ (กบส.) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างเตรียมการในส่วนของไทยอย่างบูรณาการ เช่น ประเด็นเขตแดนไทย - พม่า บริเวณบ้านพุน้ำร้อน จังหวัดกาญจนบุรี ที่เชื่อมกับพม่า การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในฝั่งไทยเพื่อรองรับ Economic Corridors อย่างแท้จริง เช่น แผนการก่อสร้างมอเตอร์เวย์เชื่อมโยงบ้านพุน้ำร้อน - กาญจนบุรี - นครปฐม - บางใหญ่ - กรุงเทพฯ การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจที่บ้านพุน้ำร้อน จังหวัดกาญจนบุรี

บทความในฉบับมีรายละเอียดเกี่ยวกับความร่วมมือและความสัมพันธ์ไทย - พม่า ถึง 4 เรื่อง พร้อมด้วยบทความอื่นที่น่าสนใจเช่นเคย:

บท.แถลง

กุมภาพันธ์ 2555

กองบรรณาธิการ

เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

คณะที่ปรึกษา

ดร.อรรถภา สืบบุญเรือง	เลขาธิการฯ
นางศรีธนา สุจิณ	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นางสาวอริณันท์ พัฒนพันธ์ชัย	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นายไชยดี แก้วแสง	รองเลขาธิการฯ
นางสาวดวงใจ อัครจินตจิตร์	รองเลขาธิการฯ และที่ปรึกษาประจำกองบรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

นางธราภรณ์ เอยสอาด	บรรณาธิการบริหาร
นางบุษยาพร วิริยะศิริ	หัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางบุษนากร วงษ์เกษม	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางสาวสุนิศา อักษรกิจ	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ

คณะทำงานวารสารส่งเสริมการลงทุน

นายยุทธศักดิ์ ภูณาสวัสดิ์
ดร.บงกช อนุโรจน์
นางสาวรัตนวิมล เจริญเศรษฐ
นางสาวพรรณิ เบื้องสุภา
นายสุทธิศักดิ์ กิตติพิทักษ์กุล
นางสาววันเพ็ญ ฐฤติธรรมวัฒน์
นางสุภาดา เจริญนคร
นางสาวทรงสิทธิ์ วัฒนวิมล
นางสาวปิยะวรรณ ชัยนิมิต
นายอิสระ อมรกิจบำรุง
นางสาวฐิติมา ศิริทรัพย์
นางสาวศศิญา อักษรนิมิต
นายธรรมรัตน์ รัตนพันธ์
นางสาวณัฏฐา กัมพูพันธ์
นางสาววรรณนิภา พิกุลไพศาลกิจ
นางสาวช่อแก้ว ประสงค์สม
นางสาวอุทัยวรรณ เดชณรงค์
นางสาววิมลรา พึ่งทองหล่อ
นางสาวณาวดี ภูลาภานันท์
นางสาวอติพร สิริสัมพันธ์
นางสาวนันทนา ภูคุณจินดา
นายธีระพงษ์ อดิชาตนิมิต
นางสาวสุวิดา ธนวงษ์
นายสถาปนา พรหมบุญ
นางสาววันทนา ภาดา
นายวุฒิชัย ภัสสรเพ็ญ
นางสาวธนิษฐา โพธิ์ปาน

กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน

ศูนย์บริการลงทุน
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ : 0 2553 8111 ต่อ 8188, 8184 และ 6196
โทรสาร : 0 2553 8222 และ 0 2553 8316
อีเมล : head@boi.go.th
เว็บไซต์ : www.boi.go.th

ออกแบบและพิมพ์ที่

บริษัท พรินท์ ซีดี จำกัด
29/45-46 ซ. วัดสามง่าม ถ. พระรามที่ 1 แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

ในหลวง

กับงานสร้างสรรค์ จากศิลปกรรม ถึงนวัตกรรมเทคโนโลยี

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ หมายถึง แนวคิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งาน และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ที่เชื่อมโยงกับรากฐานทางวัฒนธรรม การสั่งสมความรู้ของสังคม เทคโนโลยี และนวัตกรรม

ประเทศไทยมีประวัติศาสตร์ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ความเป็นไทย ซึ่งนับเป็นเอกลักษณ์ที่สืบทอดมา ยาวนานไม่แพ้ชาติใดในโลก อีกทั้งคนไทยมีศักยภาพด้านความคิด สร้างสรรค์และมีความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานให้เป็นที่ยอมรับในระดับโลกหลายวงการ เช่น ภาพยนตร์ แฟชั่น โฆษณา และแอนิเมชัน เป็นต้น

ยิ่งไปกว่านั้น ประเทศไทยมีองค์พระประมุข คือ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช สยามมิน ทรราช พระมหากษัตริย์ในรัชกาลปัจจุบัน ที่ทรงมีพระปรีชา สามารถอย่างสูงในด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์หลายๆ แขนง ทั้งในแขนงดนตรี ศิลปะ และนวัตกรรม ผลงานสร้างสรรค์ของ พระองค์นับเป็นแบบอย่าง และแรงบันดาลใจสำคัญแก่ พสกนิกรชาวไทย

พระอัจฉริยภาพด้านการดนตรี

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงเป็นทั้งนักดนตรี และดุริยางีที่ยิ่งใหญ่ ทรงเกี่ยวข้องกับการดนตรี มาตั้งแต่สมัย ที่ยังทรงเป็นสมเด็จพระอนุชาธิราชในรัชกาลที่ 8 ขณะที่ทรง ศึกษาอยู่ ณ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ได้ทรงฝึกเครื่องดนตรีที่

โปรดมากที่สุดคือ คราริเน็ต และแซกโซโฟน ทั้งนี้ทรงได้รับการ
ถวายการสอน และฝึกตามแบบฉบับการศึกษาดนตรีอย่างแท้จริง
โดยทรงเรียนดนตรีทั้งในลีลาคลาสสิก และลีลาดนตรีแจ๊ส

พระองค์ทรงมีพระปรีชาสามารถในทางบรรเลงเยื้อง
นักดนตรีอาชีพ ทรงเครื่องดนตรีหลากหลายชนิด อาทิ เปียโน
แซกโซโฟน ทั้งตระกูลโซปราโน แซกโซโฟน อัลโต แซกโซโฟน
เทเนอร์ แซกโซโฟน บาริโทน แซกโซโฟน คราริเน็ต บางครั้ง
ก็ทรงทรัมเป็ต และคอร์เน็ต

“ทรงเครื่องดนตรีหลากหลายชนิด อาทิ เปียโน แซกโซโฟน คราริเน็ต บางครั้งก็ทรงทรัมเป็ต และคอร์เน็ต”

เมื่อนักดนตรีที่มีชื่อเสียงของโลกเดินทางมาแสดงใน
เมืองไทย และได้รับบรรเลงร่วมวงกับพระองค์ท่าน ทรงบรรเลง
อย่างคึกคักปฏิบัติ ได้อย่างคล่องแคล่ว และฉับพลัน ตัวอย่างนัก
ดนตรีเหล่านี้ได้แก่ นายเบนนี่ กูดแมน นักคราริเน็ต นายแจ็ก
ทิกเกอร์เดน ซึ่งเป็นนักระนาดฝรั่ง นายหลุยส์ อาร์มสตรอง นัก
เป่าทรัมเป็ตชื่อดัง นายลีโอนเอล แสมพ์ตัน นักทอมโบน รวมทั้ง
สแตน เก็ตส์ ซึ่งเป็นนักแซกโซโฟนเอกของโลก

สำหรับในด้านดุริยิกวี หรือการแต่งเพลง ทรงพระราช
นิพนธ์เพลงไว้ถึง 46 เพลง โดยเพลงที่ทรงพระราชนิพนธ์เพลง
แรกในปี 2489 คือ เพลง "แสงเทียน" เป็นเพลงบลูส์ ขณะที่
ทรงมีพระชนมพรรษาเพียง 18 พรรษา แต่เนื่องจากมีพระราช
ประสงค์ ที่จะทรงแก้ไขให้ดีขึ้น จึงยังไม่โปรดเกล้าฯ พระราชทาน
ออกมา แต่ได้โปรดเกล้าฯ เพลงพระราชนิพนธ์ "ยามเย็น" และ
เพลง "สายฝน" ออกมาก่อน

พระองค์ได้โปรดเกล้าฯ พระราชทานเพลงพระราชนิพนธ์
ไปยังวงดนตรีต่างๆ ในสมัยนั้น เช่น วงดนตรีสุนทราภรณ์ วง
ดนตรีดุริยโยธิน และวงดนตรีประจำมหาวิทยาลัยต่างๆ ใน
โอกาสต่อมาด้วย

บทเพลงพระราชนิพนธ์ทุกเพลง เป็นที่ซาบซึ้งของ
พลกนิกรเป็นอันมาก เพราะนอกจากจะมีความไพเราะแล้ว ยัง
เป็นเพลงที่มีคติประโยชน์นานัปการ บทเพลงของพระองค์ท่าน
ถูกนำมาบรรเลงในรูปแบบต่างๆ มากมาย ทั้งในลีลาเพลงแจ๊ส

คลาสสิก เพลงสมัยนิยม บทเพลงขับร้อง และบทบรรเลง

จากพระปรีชาสามารถดังกล่าวข้างต้น เมื่อครั้งเสด็จ
กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย ซึ่งได้รับการขนานนามว่านคร
แห่งดนตรี เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2507 วงดนตรีนีเคอร์เอสโตร
ไรซ์ โทนคินส์เลอร์ ออร์เคสตรา [N.Q.Tonkünstler Orchestra]
ซึ่งควบคุมโดยนายไฮน์ วัลลเบอร์ก ได้อัญเชิญเพลงพระราชนิพนธ์
ชุด มโนราห์ สายฝน ยามเย็น มาร์ชราชนาวิกโยธิน และเพลง
มาร์ชราชวัลลภ จัดบรรเลง ณ คอนเสิร์ตฮอลล์ กรุงเวียนนา

หลังจากนั้น ในวันที่ 5 ตุลาคม 2507 รัฐบาลออสเตรีย
ได้ถวายปริญญา และสมาชิกกิตติมศักดิ์หมายเลขที่ 23 แต่
พระองค์ ณ สถาบันการดนตรีและศิลปะ แห่งกรุงเวียนนา [The
Institute of Music and Arts of the City of Vienna] ปรากฏ
พระนามอยู่บนแผ่นหินสลักของสถาบัน และทรงเป็นชาวเอเชีย
พระองค์แรก ที่ทรงได้รับการถวายพระเกียรติให้ทรงเป็นสมาชิก
กิตติมศักดิ์นี้

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้ถวายปริญญา
ดุษฎีบัณฑิต สาขาดนตรี ในปี 2530 และมหาวิทยาลัยมหิดล
ถวายปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาดนตรี แต่พระองค์
เมื่อปี 2536

จิตรกรรมฝีพระหัตถ์

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงสนพระราชหฤทัยในงานจิตรกรรมมาตั้งแต่ครั้งยังประทับอยู่เมืองโลซาน ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โดยเริ่มต้นจากการซื้อหนังสือเกี่ยวกับศิลปะมาศึกษาด้วยพระองค์เอง เมื่อสนพระราชหฤทัยงานเขียนของศิลปินผู้ใด ก็จะเสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมศิลปินผู้นั้นถึงที่พัก เพื่อทอดพระเนตรวิธีการทำงานของศิลปินท่านนั้น ไม่ว่าจะเป็นวิธีการผสมสี ตลอดจนเทคนิควิธีการต่างๆ พระองค์ทรงนำวิธีการทำงานของศิลปินท่านนั้น มาสร้างสรรค์งานของพระองค์ขึ้นใหม่ ให้เป็นแบบฉบับของพระองค์เอง

“ภายหลังที่เสด็จฯ ขึ้นครองราชย์แล้ว ทรงเริ่มเขียนภาพอย่างจริงจังเมื่อปี 2502 โดยทรงใช้เวลาว่างจากพระราชภารกิจในตอนค่ำ ซึ่งจิตรกรรมฝีพระหัตถ์นั้น สามารถจำแนกออกได้ 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

ภายหลังที่เสด็จฯ ขึ้นครองราชย์แล้ว ทรงเริ่มเขียนภาพอย่างจริงจังเมื่อปี 2502 โดยทรงใช้เวลาว่างจากพระราชภารกิจในตอนค่ำ ซึ่งจิตรกรรมฝีพระหัตถ์นั้น สามารถจำแนกออกได้ 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

ภาพเหมือนจริง (Realistic) ทรงเริ่มงานจิตรกรรมจากภาพเหมือนจริง ซึ่งภาพที่ทรงเขียน ส่วนมากจะเป็นพระสาทิสลักษณ์ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ พระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ และสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอทุกพระองค์ ซึ่งมักจะเป็นภาพเขียนครึ่งพระองค์เป็นส่วนใหญ่

ภาพเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ (Expressionism) เป็นงานที่ทรงพัฒนาขึ้น จากการสร้างสรรค์งานแนวเหมือนจริง ซึ่งศิลปะแนวนี้นั้นเน้นการแสดงออกทางความรู้สึกอย่างฉับพลันของศิลปิน

ภาพศิลปะนามธรรม (Abstractionism) เป็นงานที่แสดงออกของพระอารมณ์ และความรู้สึกอย่างอิสระ ปราศจากรูปทรงและเรื่องราว

ภาพฝีพระหัตถ์ของพระองค์ คงเค้าลักษณะอันเป็นแบบฉบับของพระองค์โดยเฉพาะ ขณะที่ทรงวาดภาพนามธรรม

ที่มองไม่เห็น และจับต้องไม่ได้ แต่เป็นสาระ ดังเช่น ภาพที่พระราชทานชื่อว่า วัฏฏะ โลกะ โทสะ ยุแหะ อ่อนโยน บุคลิกซ้อน นอกจากนั้น ยังทรงเขียนรูปในลักษณะสวยงามน่ารักได้ดียว

มหาวิทยาลัยศิลปากรได้ทูลเกล้าฯ ถวายปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาจิตรกรรม เมื่อปี 2508 แต่เป็นที่น่าเสียดายว่า ภายหลังจากปี 2510 ด้วยพระราชภารกิจมากมาย ที่มีต่อประเทศชาติและประชาชน จึงมิได้สร้างสรรค์งานจิตรกรรมเพิ่มเติมขึ้นอีก

ภาพถ่ายฝีพระหัตถ์ที่เป็นมากกว่าภาพถ่าย

การถ่ายภาพเป็นงานศิลปะอีกแขนงหนึ่ง ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงชำนาญ ไม่ว่าจะเป็นกล้องถ่ายภาพธรรมดา หรือกล้องถ่ายภาพยนตร์ และการถ่ายภาพสไลด์ ก็นับเป็นงานอดิเรกที่โปรดมาก พระองค์สนพระราชหฤทัยมาตั้งแต่ทรงพระเยาว์ โดยเมื่อพระชนมายุราว 8 พรรษา สมเด็จพระบรมราชชนนีฯ ทรงซื้อกล้องถ่ายรูปยี่ห้อ Coronet Midget ซึ่งเป็นกล้องที่ไม่มีเครื่องวัดแสงในตัวเอง การถ่ายจึงต้องอาศัยความชำนาญอย่างมาก โดยทรงศึกษาด้วยพระองค์เอง

ต่อมาเมื่อครั้งดำรงพระฐานันดรศักดิ์เป็นสมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้าภูมิพลอดุลยเดช ยามเมื่อตามเสด็จพระราชดำเนิน สมเด็จพระบรมเชษฐาธิราชที่ปฏิบัติประเทศไทยคราวใด ก็จะได้เห็นพระองค์ทรงสหายกล้องถ่ายรูปบันทึกภาพเหตุการณ์ต่างๆ ทุกแห่งที่ได้เสด็จไป เมื่อเสด็จขึ้นครองราชย์ก็ทรงฉายพระรูปรวมเด็จพระบรมราชินีนาถฯ สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ สมเด็จพระเจ้า

ลูกเธอ และบันทึกภาพประชาชน ภาพเหตุการณ์ต่างๆ จำนวนมาก นอกจากนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ยังทรงเชี่ยวชาญแม้กระทั่งการล้างฟิล์ม การอัด ขยายภาพ ทั้งภาพขาวดำและภาพสี นับเป็นพระปรีชาที่ยากจะหาใครเสมอเหมือน โดยพระองค์ทรงจัดทำห้องมืด (Dark Room) ขึ้นในบริเวณชั้นล่างของตึกที่ทำการสถานีวิทยุ อ.ส. ด้วยพระราชประสงค์ที่จะทรง "สร้างภาพ" ให้เป็นศิลปะถูกต้อง และรวดเร็วด้วยพระองค์เอง ทั้งนี้ เมื่อทรงครองราชย์แล้ว ไม่ว่าจะเสด็จไปเยี่ยมราษฎร ณ สถานที่แห่งใด จะสังเกตเห็นว่าทรงมีกล้องถ่ายรูปอยู่ข้างพระวรกายเสมอ โปรดการถ่ายภาพสถานที่ทุกแห่ง เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานประกอบงานที่ได้ทรงปฏิบัติ

“**ภาพถ่ายของพระองค์นั้น นอกจากเพื่อศิลปะและความงดงามแล้ว ยังเป็นการเก็บข้อมูล เพื่อเป็นการพัฒนาอีกด้วย เช่น ภาพภูมิประเทศ ที่เหมาะกับการก่อสร้างเขื่อนหรือฝาย**”

ภาพถ่ายของพระองค์นั้น นอกจากเพื่อศิลปะและความงดงามแล้ว ยังเป็นการเก็บข้อมูลเพื่อเป็นการพัฒนาอีกด้วย เช่น ภาพภูมิประเทศ ที่เหมาะกับการก่อสร้างเขื่อน ฝายต่างๆ หรืออย่างเมื่อคราวน้ำท่วมกรุงเทพฯ ได้ทรงถ่ายภาพทางเฮลิคอปเตอร์จุดสำคัญๆ เอาไว้ และภาพถ่ายระหว่างทรงทำงานเหล่านี้ ได้นำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผน และแก้ไขปัญหามันเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากพระปรีชาสามารถล้ำเลิศ ทางด้านศิลปะการถ่ายภาพ ได้แผ่ซจรขยายไปต่างประเทศ ราชสมาคมถ่ายภาพแห่งราชอาณาจักร (The Royal Photographic Society of Great Britain) จึงได้กราบบังคมทูลเชิญให้ทรงดำรงตำแหน่งสมาชิกกิตติมศักดิ์ของราชสมาคม เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2533

ขณะที่สมาคมสหพันธ์ศิลปะการถ่ายภาพนานาชาติ (Fe'diration Internationale de l'art Photographic หรือ FIAP) ที่ตั้ง ณ กรุงเบิร์น สมาพันธรัฐสวิส ได้ทูลเกล้าฯ ถวายเกียรติบัตรสูงสุด เพื่อสดุดีพระเกียรติคุณว่าทรงเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ ที่มีพระปรีชาสามารถเป็นเลิศในศิลปะการถ่ายภาพ (Honorary Excellent FIAP) เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2534 ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระราชวังดุสิต กรุงเทพฯ

นอกจากนี้ สมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย ได้ทูลเกล้าฯ ถวายเข็มทองคำศิลปะภาพถ่าย แต่พระองค์เมื่อปี 2514 อีกด้วย

จอมปราชญ์แห่งภาษา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระปรีชาสามารถในงานวรรณศิลป์เช่นเดียวกับศิลปะสาขาอื่นๆ ทรงเป็นปราชญ์ด้านภาษา ทรงสร้างสรรค์วรรณกรรมไว้เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของชาติหลายเรื่อง ทรงรอบรู้แตกฉานในภาษาไทย มีพระอัจฉริยภาพทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ทั้งยังทรงเชี่ยวชาญในภาษาอังกฤษ

ภาษาฝรั่งเศส และภาษาเยอรมันเป็นอย่างไรดีเทียบเท่าเจ้าของภาษา รวมทั้งภาษาบาลีและสันสกฤต ซึ่งเป็นภาษาโบราณ

“ทรงเชี่ยวชาญในภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส และภาษาเยอรมัน เป็นอย่างดี รวมทั้งภาษาบาลี และสันสกฤต ซึ่งเป็นภาษาโบราณ”

ทรงแปลบทความจากวารสารภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย เช่น เรื่องนายอินทร์ผู้ปิดทองหลังพระ (A Man Called Intrepid) ของวิลเลียม สตีเวนสัน และเรื่องติโต (Tito) ของฟิลลิป ออดิ และทรงพระราชนิพนธ์เรื่องพระมหาชนก โดยทรงศึกษาเนื้อเรื่องจากพระไตรปิฎกซึ่งเป็นภาษาบาลี ทรงดัดแปลงเรื่องตอนท้ายเล็กน้อย เพื่อให้เหมาะสมกับสังคมยุคใหม่ เป็นชาดกที่ให้คติด้านความเพียร และทรงพระราชนิพนธ์ เรื่องทองแดง ที่มีสาระเกี่ยวกับสุนัขทรงเลี้ยง และคติธรรมเรื่องความกตัญญูรู้คุณ

นวัตกรรมด้านเทคโนโลยี พลุหลวงและกังหันน้ำชัยพัฒนา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงได้รับการเทิดพระเกียรติเป็น "พระบิดาแห่งนวัตกรรมไทย" โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2549 กำหนดให้วันที่ 5 ตุลาคมของทุกปี เป็น "วันนวัตกรรมแห่งชาติ" เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบ แนวพระราชดำริด้านการพัฒนา และพระปรีชาสามารถด้านนวัตกรรม จนบังเกิดประโยชน์สุขต่ออาณาประชาราษฎร์ พระปรีชาสามารถด้านนวัตกรรมมีมากมาย เป็นต้นว่า

“พระราชทานพระราชดำริในปี 2499 แก่ ม.ล.เดช สนิทวงศ์ ว่า น่าจะมีลู่วางที่จะคิดค้นหาเทคนิค หรือวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ด้านการดัดแปรสภาพอากาศ มาช่วยให้เกิดการก่อและรวมตัวของเมฆให้เกิดฝนได้”

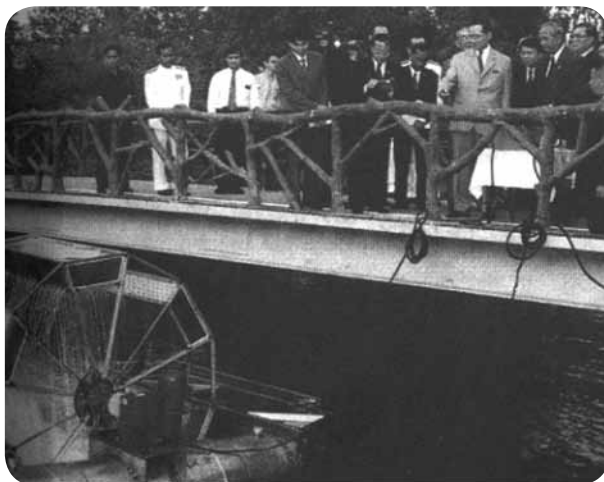
ฝนหลวง เป็นแนวพระราชดำริ ในปี 2498 ในวโรกาสที่เสด็จพระราชดำเนินโดยพระราชพาหนะเครื่องบินพระที่นั่ง เพื่อทรงเยี่ยมเยียนพสกนิกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณเทือกเขาภูพาน ทรงพบว่า แม้มีเมฆปริมาณมาก ปกคลุมเหนือพื้นที่ระหว่างเส้นทางบิน แต่ไม่สามารถก่อและรวมตัวเกิดเป็นฝนตกได้ จึงส่งผลทำให้ฝนตกน้อยกว่าปกติ เป็นเหตุให้เกิดสภาวะฝนทิ้งช่วง เป็นระยะเวลายาวนาน ทั้งๆ ที่เป็นช่วงฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้

พระองค์จึงพระราชทานพระราชดำริในปี 2499 แก่ ม.ล. เดช สนิทวงศ์ ว่าน่าจะมีส่วนที่จะคิดค้นหาเทคนิค หรือวิธีการทางวิทยาศาสตร์ด้านการดัดแปรสภาพอากาศ มาช่วยให้เกิดการก่อ และรวมตัวของเมฆให้เกิดฝนได้ นับเป็นต้นกำเนิดแห่งพระราชดำริเกี่ยวกับฝนหลวง โดยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์กับทรัพยากรที่มีอยู่ ให้เกิดมีศักยภาพของการเกิดฝนให้ได้

การรับสนองพระราชดำริได้ดำเนินการอย่างจริงจัง จากความร่วมมือกันระหว่าง ม.ล. เดช สนิทวงศ์ ม.จ. จักรพันธ์ เพ็ญศิริ จักรพันธ์ และ ม.ร.ว. เทพฤทธิ์ เทวกุล ได้ศึกษาผลการวิจัยค้นคว้าทางวิชาการ ด้านการทำฝนเทียมของประเทศต่างๆ เช่น สหรัฐฯ ออสเตรเลีย อิสราเอล ฯลฯ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับสภาพอากาศของเมืองไทย ภายใต้การพระราชทานข้อแนะนำจากองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ อย่างใกล้ชิด

ทรงกำหนดวิธีการไว้ 3 ขั้นตอน คือ ก่อแกน เลี้ยงให้อ้วน และโจมตีโดยทางราชการได้จัดตั้ง ส่วนราชการ สำนักงานปฏิบัติการฝนหลวงขึ้น เพื่อรับผิดชอบการดำเนินการฝนหลวง ในระยะเวลาต่อมาจนถึงปัจจุบัน

นอกจากสิทธิบัตรในประเทศไทยแล้ว สำนักงานสิทธิบัตรยุโรปได้รับจดทะเบียนสิทธิบัตรฝนหลวง ในชื่อ “Weather Modication by Royal Rainmaking Technology” เลขที่ 1491088 พร้อมได้ประกาศโฆษณาการรับจดทะเบียนใน European Patent Bulletin เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2548 ซึ่งสิทธิบัตรได้รับความคุ้มครองสิทธิในประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป จำนวน 30 ประเทศ โดยมีอายุความคุ้มครอง 20 ปี นับจากวันยื่นคำขอรับจดสิทธิบัตรในสหภาพยุโรป คือ ตั้งแต่วันที่ 17 กันยายน 2546 และต่อมาสำนักงานสิทธิบัตรเขตบริหารพิเศษฮ่องกง ได้ออกสิทธิบัตรฝนหลวง เป็นสิทธิบัตรเลขที่ HK 1072525 เรียบร้อยแล้วเมื่อวันที่ 7 เมษายน 2549

กักหน้ำชัยพัฒนา ดัดแปลงจากภูมิปัญญาชาวบ้าน

กักหน้ำชัยพัฒนา เป็นเครื่องกลเติมอากาศที่ผิวน้ำหมุนช้าแบบทุ่นลอย โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้เสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรสภาพน้ำเสียในพื้นที่หลายแห่งหลายครั้ง ทั้งในเขตกรุงเทพฯ ปริมณฑล และต่างจังหวัด พร้อมทั้งพระราชทานพระราชดำริเกี่ยวกับการแก้ไขน้ำเน่าเสีย

ระยะแรกช่วงระหว่างปี 2527 – 2530 ทรงแนะนำให้ใช้น้ำที่มีคุณภาพดี ช่วยบรรเทา น้ำเสียและวิธีการกรองน้ำเสียด้วยผักตบชวาและพืชน้ำต่าง ๆ ซึ่งก็สามารถช่วยแก้ไขปัญหานั้นได้ในระดับหนึ่ง โดยใช้พื้นที่บึงมักกะสัน ทรงรับสั่งว่า “ผักตบชวานี้ มันกินสิ่งโสโครก” การบำบัดวิธีธรรมชาตินี้ สามารถลดความเน่าเสียของน้ำเสียได้ร้อยละ 50

ต่อมาในช่วงปี 2531 เป็นต้นมา สภาพความเน่าเสียของน้ำบริเวณต่างๆ มีแนวโน้มรุนแรงมากยิ่งขึ้น การใช้วิธีธรรมชาติโดยกรองน้ำเสีย ไม่อาจบรรเทาความเน่าเสียของน้ำอย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร จำเป็นต้องใช้เครื่องเติมอากาศช่วยให้จุลินทรีย์ย่อยสลายสิ่งสกปรกในน้ำเสีย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นกระบวนการทางชีวภาพที่ใช้ในการบำบัดน้ำเสีย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้พระราชทานรูปแบบและพระราชดำริ เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2531 ว่าการแก้ไขปัญหาน้ำเสีย โดยเติมออกซิเจนในน้ำ มี 2 วิธี คือ

วิธีแรก ใช้อากาศอัดเข้าไปตามท่อเป่าลงไปได้ผิวน้ำแบบกระจายฟอง

วิธีที่สอง นำจะกระทำได้โดยกังหันวิดน้ำ โดยการวิดน้ำขึ้นไปบนผิวน้ำ แล้วปล่อยให้ตกลงไปยังผิวน้ำตามเดิม

พระองค์ทรงมีพระราชดำริให้ประดิษฐ์เครื่องกลเติมอากาศตามวิธีที่สองขึ้น ให้เป็นแบบประหยัดค่าใช้จ่าย สามารถผลิตได้ในประเทศ ซึ่งมีรูปแบบ "ไทยทำ ไทยใช้" โดยทรงได้แนวทางจาก "ลูก" ซึ่งเป็นอุปกรณ์วิดน้ำเข้านา อันเป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นจุดคิดค้นเบื้องต้น

ทรงมุ่งหวังที่จะช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ในการบรรเทาความเสียหายอีกทางหนึ่งด้วย โดยที่กังหันน้ำดังกล่าวจะหมุนช้า ด้วยกำลังของมอเตอร์ไฟฟ้า ขนาดเล็กไม่เกิน 2 แรงม้า หรืออาจจะใช้พลังน้ำไหลก็ได้ จึงสมควรพิจารณาสร้างต้นแบบขึ้น

กรมชลประทานรับสนองพระราชดำริในการศึกษาและสร้างต้นแบบ โดยดัดแปลงเครื่องสูบน้ำพลังน้ำจาก "กังหันน้ำสูบน้ำทุ่นลอย" เปลี่ยนเป็น "กังหันน้ำชัยพัฒนา"

โดยได้นำไปติดตั้งใช้ในกิจกรรมบำบัดน้ำเสีย ที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2532 และที่วัดบวรนิเวศวิหาร เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2532 เพื่อศึกษาวิจัยและพัฒนากระบวนการบำบัดน้ำเสีย

โดยมีคุณสมบัติเป็นแบบเติมอากาศที่ผิวน้ำหมุนช้าแบบทุ่นลอย (Chaipattana Low Speed Surface Aerator) มีคุณสมบัติในการถ่ายเทออกซิเจนได้สูงถึง 1.2 กิโลกรัมของออกซิเจนต่อแรงแม่ต่อชั่วโมง สามารถนำไปใช้ในกิจกรรมปรับปรุงคุณภาพน้ำได้อย่างอเนกประสงค์ ติดตั้งง่าย เหมาะสำหรับใช้ในแหล่งน้ำธรรมชาติ ได้แก่ สระ หนอง คลอง บึง ลำห้วย ฯลฯ ที่มีความลึกมากกว่า 1 เมตร และมีความกว้างมากกว่า 3 เมตร

นวัตกรรมกังหันน้ำชัยพัฒนา ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างมาก สภาวิจัยแห่งชาติได้ขอพระราชทานทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลที่ 1 ผลงานคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ ประจำปี 2536 นอกจากนี้ "กังหันน้ำชัยพัฒนา" ยังได้รับรางวัลเหรียญทองจาก The Belgian Chamber of Inventor องค์การทางด้านนวัตกรรมที่เก่าแก่ของเบลเยียม ภายในงาน "Brussels Eureka 2000" ซึ่งเป็นงานแสดงสิ่งประดิษฐ์ใหม่ของโลกวิทยาศาสตร์ ณ กรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม

มูลนิธิชัยพัฒนา ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่สนองพระราชดำริในการพัฒนากังหันน้ำ ยังได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้ยื่นขอรับสิทธิบัตรเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2535 และกรมทรัพย์สินทางปัญญา ได้ทูลเกล้าฯ ถวาย "สิทธิบัตร" เลขที่ 3127 ในพระปรมาภิไธย เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2536 จึงนับว่าเป็นสิทธิบัตรในพระปรมาภิไธย ของพระมหากษัตริย์พระองค์แรกของไทย และครั้งแรกของโลก และถือว่าวันที่ 2 กุมภาพันธ์ของทุกปีเป็น "วันนักประดิษฐ์" นับแต่นั้นเป็นต้นมา

ภาพโดย lullabeer (<http://www.fotoartspace.com/site/m/lullabeer>)

เจาะลึกโครงการทวาย... แหล่งลงทุนใหม่ของไทย

ทวาย เป็นพื้นที่ของไทยในสมัยอยุธยา

คนไทยคุ้นกับชื่อทวายมานาน เนื่องจากในอดีต 3 หัวเมืองทางตอนใต้ของพม่า คือ มะริด ทวาย และตะนาวศรี เคยเป็นพื้นที่ของไทยนับตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา จนถึงช่วงต้นกรุงรัตนโกสินทร์ แต่ได้ตกเป็นของพม่านับตั้งแต่ปี 2536 เป็นต้นมา

นอกจากนี้ ในอดีตยังได้เคยมีการอพยพครอบครัวจากเมืองทวายมาตั้งถิ่นฐานในกรุงเทพฯ โดยเรียกย่านที่ตั้งถิ่นฐานนั้นว่า “บ้านทวาย” ซึ่งเป็นพื้นที่เขตยานนาวาในปัจจุบัน

ปัจจุบันทวายได้กลายเป็นชื่อที่กลับมาคุ้นเคยอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากในระยะหลังไทยมีปัญหาในการก่อตั้งฐานอุตสาหกรรมหนัก เช่น เหล็กและเหล็กกล้า ปิโตรเคมี ฯลฯ รวมถึงการก่อตั้งโรงไฟฟ้าพลังถ่านหินที่มีต้นทุนการผลิตไฟฟ้าต่ำ ซึ่งมีการคัดค้านจากมวลชนมากขึ้น ประกอบกับพื้นที่แถบมลายูคาบสมุทรไม่สามารถขยายพื้นที่สำหรับอุตสาหกรรมเหล่านี้ได้

เพื่อแก้ไขสถานการณ์ข้างต้น ทำให้มีความสนใจที่จะไปลงทุนอุตสาหกรรมดังกล่าว ในประเทศเพื่อนบ้าน โดยพื้นที่ซึ่งได้รับการกล่าวถึงกันมากที่สุด คือ เมืองทวาย เนื่องจากเป็นพื้นที่เหมาะสม และไม่ไกลจากประเทศไทยมาก เหมาะสำหรับการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึก รวมถึงบริษัท อิตัลไทยฯ ก็ได้เริ่มไปพัฒนาพื้นที่เพื่อรองรับการลงทุนแล้ว

:: ดร.สมเจตน์ ทิณพงษ์ ประธานกรรมการบริหารโครงการทวายบรรยายสรุปแก่คณะนักลงทุนที่ได้เดินทางไปเยี่ยมชมโครงการเมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2554

จุดยุทธศาสตร์บนเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันออก - ตะวันตก เส้นทางที่ 2

ขณะที่เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก - ตะวันตก (East-West Economic Corridor – EWEC) ที่ได้รับการกล่าวถึงกันมาก คือ เส้นทางที่ 1 (EWEC 1) เริ่มจากเมืองมะละแหม่ง - เมียวดี ประเทศพม่า - แม่สอด จังหวัดตาก - พิชญ์โลก - ขอนแก่น - มุกดาหาร - สะหวันเขต ของประเทศลาว มาสิ้นสุดที่ท่าเรือดานัง ประเทศเวียดนาม

“ปัจจุบันเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจ
แนวตะวันออก - ตะวันตก เส้นทางใหม่
ได้รับการกล่าวถึงมากขึ้น
คือ เส้นทางสอง ทวาย จนถึงปลายทาง
ที่ภาคกลางของเวียดนาม”

แต่ปัจจุบันเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก - ตะวันตก เส้นทางใหม่ได้รับการกล่าวถึงกันมากขึ้นเรื่อยๆ คือ เส้นทางสอง (EWEC 2) โดยเส้นทางเมืองทวายถูกกำหนดให้เป็นท่าเรือปลายทางด้านมหาสมุทรอินเดีย - กาญจนบุรี - กรุงเทพฯ - ปอยเปต - ศรีโสภณ - เสียมราช - สตรึงเตริง - จนถึงปลายทางที่ทำเรือควิญ (Quy Nhon) จังหวัดบิ่งดิง (Binh Dinh) ชายฝั่งทะเลจีนใต้ในภาคกลางของเวียดนาม

โครงการท่าเรือน้ำลึกทวายและนิคมอุตสาหกรรมทวาย นับว่าสำคัญมากเนื่องจาก

- เป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ ตามโครงการระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตกเส้นทางที่ 2
- เป็นพื้นที่สำคัญเพื่อรองรับการขยายฐานอุตสาหกรรมไทยในระยะยาว โดยเฉพาะอุตสาหกรรมหนัก เช่น ปิโตรเคมี เหล็กและเหล็กกล้า
- มีศักยภาพที่จะเชื่อมโยงโครงข่ายการขนส่งสินค้าในระดับภูมิภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากมีท่าเลที่ตั้งอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ เพียง 350 กิโลเมตร เป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ในการส่งสินค้าออกไปยังตะวันออกกลางและยุโรป โดยไม่ต้องอ้อมไปทางสิงคโปร์

อิตาเลียนไทย รับสัมปทานพัฒนาโครงการ

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2551 เห็นชอบกรอบความร่วมมือในโครงการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกเมืองทวายประเทศพม่า โดยรัฐบาลไทยและพม่าได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2551 ที่กรุงเนเปียร์ เกี่ยวกับการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกทวาย และถนนจากท่าเรือน้ำลึกมายังประเทศไทย

:: ถนนชั่วคราวแบบลูกรังบดอัดภายในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมทวาย

จากนั้นบริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจกับการท่าเรือของรัฐบาลพม่าเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2551 เพื่อเข้าไปสำรวจศึกษารูปแบบและศักยภาพท่าเรือน้ำลึกทวาย

ต่อมาบริษัท อิตาเลียนไทยฯ ได้ไปสำรวจพื้นที่ก่อสร้างท่าเรือและเขตนิคมฯ กำหนดแนวเส้นทางถนนทวาย - พุน้ำร้อน และเขื่อนแม่น้ำตะนาวศรี ที่เมืองมะริด เพื่อการผลิตไฟฟ้า สนับสนุนพื้นที่บริเวณท่าเรือในอนาคต จากนั้นได้กร่างขึ้นเป็น Project Development Agreement (PDA) เสนอต่อรัฐบาลพม่าเมื่อปี 2552

“แผนการพัฒนาโครงข่ายการขนส่ง
เชื่อมโยงระหว่างท่าเรือน้ำลึกทวาย
ท่าเรือแหลมฉบัง และประเทศอื่นในภูมิภาค
เพื่อให้ไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่ง
และโลจิสติกส์ของภูมิภาค”

คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2553 เห็นชอบแนวทางที่จะสนับสนุนการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวายของพม่า และมอบหมายให้กระทรวงคมนาคม วางแผนการพัฒนาโครงข่ายการขนส่งเชื่อมโยงระหว่างท่าเรือน้ำลึกทวาย ท่าเรือแหลมฉบัง และประเทศอื่นในภูมิภาค เพื่อให้ไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

:: บริเวณชายหาดซึ่งกำหนดเป็นสถานที่ก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกทวาย

ต่อมาบริษัท อิตัลไทยฯ ได้ลงนามในกรอบสัญญา Framework Agreement กับหน่วยงานท่าเรือในสังกัดกระทรวงขนส่งของประเทศพม่า เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2553 เพื่อเป็นกรอบสำหรับการทำสัญญาในอนาคต เกี่ยวกับการดำเนินการพัฒนาโครงการสัมปทานในการพัฒนาโครงการท่าเรือน้ำลึกทวายและนิคมอุตสาหกรรมที่เมืองทวาย (Dawei Deep Sea Port & Industrial Estate Development Project) ซึ่งกำหนดเป็นสัมปทานประเภท “ก่อสร้าง ดำเนินการ และโอนกรรมสิทธิ์” (Build, Operate and Transfer - BOT)

โครงการครอบคลุมถึงสิทธิ์ในการพัฒนาพื้นที่รวม 170,000 ไร่ หรือมีพื้นที่มากเป็น 10 เท่า ของพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมแถบมาตาบุตรวมกัน ประกอบด้วย ท่าเรือน้ำลึกทวาย นิคมอุตสาหกรรม และเส้นทางคมนาคมเชื่อมระหว่างประเทศไทยกับพม่า โดยรัฐบาลพม่าให้สัมปทาน 60 ปี และขยายต่อได้อีก 15 ปี รวมระยะเวลา 75 ปี โดยระยะเวลาการพัฒนาโครงการ จะแบ่งเป็นช่วงระยะเวลา และขึ้นอยู่กับแผนการพัฒนาโครงการแต่ละประเภทในรายละเอียด

:: ท่าเรือชั่วคราวสำหรับลำเลียงวัสดุก่อสร้างมายังสถานที่ก่อสร้างท่าเรือน้ำลึก และนิคมอุตสาหกรรมทวาย

ในการดำเนินการพัฒนาโครงการ บริษัท อิตาเลียนไทยฯ จะจัดตั้งบริษัทลูก คือ บริษัท ทวาย ดีเวลลอปเมนต์ จำกัด (DDC) ซึ่งเป็นบริษัทจดทะเบียนในประเทศพม่า มีทุนจดทะเบียนเบื้องต้น 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลักษณะเป็นโฮลดิ้งคอมปะนี โดยระยะแรกถือหุ้นโดยกลุ่มบริษัท อิตาเลียนไทยฯ เพื่อมาเป็นผู้รับสัมปทาน

จากนั้น เครือบริษัท อิตาเลียนไทยฯ ได้เจรจากับกลุ่มพันธมิตรต่างๆ เพื่อให้มาร่วมทุน เนื่องจากโครงการนี้ต้องลงทุนสูงมาก แม้บริษัท อิตาเลียนไทยฯ จะเป็นบริษัทที่เหมาะสมก่อสร้างรายใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ก็ไม่สามารถที่จะลงทุนเพียงบริษัทเดียวได้ ประกอบกับบริษัทฯ มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านรับเหมาก่อสร้างเป็นหลัก ยังขาดความรู้ความเชี่ยวชาญในการพัฒนาที่ดิน ดังนั้น จำเป็นต้องแสวงหาพันธมิตรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนี้

บริษัทฯ จึงได้แต่งตั้งให้ **ดร.สมเจตน์ ทิณพงษ์** อดีตผู้อำนวยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และอดีตผู้อำนวยการโครงการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิในยุคบุกเบิก เป็นประธานกรรมการบริหารโครงการทวาย

แผนก่อสร้าง 10 ปี 3 เฟส

บริษัท อิตาเลียนไทยฯ อยู่ระหว่างการจัดหาแหล่งเงินลงทุนด้านสาธารณูปโภค เพื่อดำเนินโครงการท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวายในประเทศพม่า โดยมีธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เป็นที่ปรึกษาทางการเงิน และวงเงินลงทุนเบื้องต้น 4,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แบ่งการก่อสร้างเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 (ปี 2554 - 2558) ครอบคลุม ถนนเชื่อมโยงทวาย - ชายแดนไทย - พม่า 4 ช่องจราจร ด้านพรมแดนถนนเชื่อมโยงสนามบินทวาย ท่าเรือด้านใต้ อ่างเก็บน้ำ โรงไฟฟ้าใช้เชื้อเพลิงถ่านหิน ถนนในเขตนิคมอุตสาหกรรมและระบบระบายน้ำ โรงผลิตน้ำประปา และโรงบำบัดน้ำเสีย ที่พักอาศัย ศูนย์ราชการ พื้นที่เชิงพาณิชย์ ฯลฯ

ระยะที่ 2 (ปี 2556 - 2561) ครอบคลุมถนนในเขตนิคมอุตสาหกรรมและระบบระบายน้ำเพิ่มเติม ถนนเชื่อมโยงทวาย ถึง ชายแดนไทย - พม่า ขยายเป็น 8 ช่องจราจร สร้างศูนย์การค้าและสถานพักผ่อนหย่อนใจ ปรับปรุงร่องน้ำ

ระยะที่ 3 (ปี 2559 - 2563) ครอบคลุมถนนในเขตนิคมอุตสาหกรรมและระบบระบายน้ำเพิ่มเติม ทำเรือด่านเหนือรถไฟ สายส่งไฟฟ้า และการวางท่อก๊าซธรรมชาติและท่อน้ำมันมายังประเทศไทย

สิทธิประโยชน์สำหรับการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย

รัฐบาลพม่าได้ออกกฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษ 2 ฉบับ คือ กฎหมายเขตเศรษฐกิจทั่วไปและกฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย เมื่อวันที่ 27 มกราคม 2554 โดยกรณีของเขตเศรษฐกิจพิเศษทวายกำหนดให้โครงการตั้งในเขตนี้ได้รับสิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ดังนี้

“พม่าได้ออกกฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษ 2 ฉบับ คือ กฎหมายเขตเศรษฐกิจทั่วไปและกฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย เมื่อวันที่ 27 มกราคม 2554”

- ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 5 ปี นับจากวันเริ่มมีรายได้จากการส่งออก
- ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลกึ่งหนึ่ง 5 ปี คือระหว่างปีที่ 6 – 10 (ปัจจุบันพม่าเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 30 โดยมโนบายจะลดลงเหลือร้อยละ 15)
- ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลกึ่งหนึ่งอีก 5 ปี ในช่วงปีที่ 11 – 15 หากนำผลกำไรที่ได้จากโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ มาลงทุนเพิ่มเติมในโครงการ

อนึ่ง ภายหลังกาลสิ้นสุดระยะเวลายกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีเป็นโครงการขนาดใหญ่และในปีใดปีหนึ่งส่งออกเป็นสัดส่วนเกินร้อยละ 50 ของทั้งหมด หรือโครงการขนาดกลางและส่งออกในปีใดปีหนึ่งเกินร้อยละ 60 ของทั้งหมด หรือ

โครงการขนาดเล็กและส่งออกในปีใดปีหนึ่งเป็นสัดส่วนเกินร้อยละ 70 ของทั้งหมด จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับปีนั้นๆ

นอกจากนี้ กฎหมายยังได้กำหนดยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบในช่วง 5 ปีแรก และลดหย่อนกึ่งหนึ่งในช่วง 5 ปีต่อมา คือ ปีที่ 6 – 10

สำหรับในส่วนสิทธิและประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร ในส่วนการอนุญาตให้เช่าที่ดิน ได้กำหนด ดังนี้

- **โครงการขนาดใหญ่** อนุญาตให้เช่าที่ดินระยะเวลา รวม 75 ปี (แบ่งเป็นระยะเวลา 30 + 15 + 15 + 15 ปี)
- **โครงการขนาดกลาง** อนุญาตให้เช่าที่ดินระยะเวลา รวม 60 ปี (แบ่งเป็นระยะเวลา 30 + 15 + 15 ปี)
- **โครงการขนาดเล็ก** อนุญาตให้เช่าที่ดินระยะเวลา รวม 40 ปี (แบ่งเป็นระยะเวลา 30 + 5 + 5 ปี)

:: ท่าเรือน้ำลึกทวายที่กำหนดจะก่อสร้างในอนาคต

อย่างไรก็ตาม กฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษยังมีข้อจำกัดหลายประการ เช่น

- ห้ามนำของที่ผลิตในเขตเศรษฐกิจพิเศษจำหน่ายในประเทศ เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการของเขตเศรษฐกิจพิเศษ และจะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ยกเว้นอากรขาเข้าวัตถุดิบ
- การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉพาะส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออก ไม่ได้ยกเว้นทั้งหมด ทั้งส่วนจำหน่ายในประเทศและส่งออก

- การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนับจากเริ่มมีรายได้ แตกต่างจากกรณีของเวียดนามและกัมพูชา ซึ่งจะเริ่มจากมีกำไร เป็นภายในเวลาไม่เกิน 3 ปี นับจากเปิดดำเนินการ

ท่าเรือน้ำลึก

โครงการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึก อยู่ที่ตำบลนาบูล (Nabule) ห่างจากสนามบินทวายไปทางเหนือประมาณ 35 กิโลเมตร มีภูมิประเทศเป็นที่ราบกว้างใหญ่ ครอบคลุมตั้งแต่พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันตกของพม่าไปจนถึงแม่น้ำทวาย หน้หาดยาวรวม 20 กิโลเมตร

**“โครงการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึก
อยู่ที่ตำบลนาบูล
ห่างจากสนามบินทวาย
ไปทางเหนือประมาณ 35 กิโลเมตร
มีภูมิประเทศเป็นที่ราบกว้างใหญ่”**

การก่อสร้างท่าเรือได้กำหนดเบื้องต้นว่า หน้าท่าเทียบเรือมีลักษณะเป็น U Basin ซึ่งมีระดับน้ำลึก 15 เมตร จากระดับ Chart Datum (ประมาณแหลมฉะบั้ง) จำนวน 2 ท่า (Basins) โดยในระยะแรกของการก่อสร้างจะก่อสร้าง 1 ท่าเทียบเรือก่อน กำหนดท่าเรือตู้คอนเทนเนอร์สามารถเทียบเรือขนาดใหญ่ได้พร้อมกัน 5 - 6 ลำ ทั้งนี้ ปัจจุบันบริษัท ฮิตัลไทย ได้จ้างบริษัท Halcrow ออกแบบท่าเรือน้ำลึกทวาย

นิคมอุตสาหกรรม

โครงการกำหนดพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเพื่อรองรับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ อาทิ โรงเหล็ก โรงปุ๋ย โรงไฟฟ้า และสาธารณูปโภคอื่นๆ พื้นที่รวม 100,000 ไร่ โดยอยู่ระหว่างการเจรจาหาพันธมิตรในรายละเอียด เช่น บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชัน จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีประสบการณ์ในการบริหารนิคมอุตสาหกรรมทั้งในประเทศ 2 แห่ง คือ นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จังหวัด

ชลบุรี และนิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ จังหวัดระยอง และนิคมอุตสาหกรรมที่เวียดนาม

การลงทุนในส่วนนิคมอุตสาหกรรมเฟสแรก คาดว่า จะใช้เงินลงทุนประมาณ 2,000 ล้านบาท ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

อุตสาหกรรมต้นน้ำหรืออุตสาหกรรมหนัก ได้แก่ โรงไฟฟ้าแบบใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิง โรงไฟฟ้าใช้ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิง โรงถลุงเหล็ก โรงกลั่นน้ำมัน โรงปุ๋ย ปิโตรเคมี ฯลฯ

สำหรับในส่วนของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ได้สนใจจะซื้อไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าถ่านหินขนาด 3,600 เมกะวัตต์ โดยจะมีการเจรจาในรายละเอียดกับภาคเอกชนที่สนใจลงทุนต่อไป

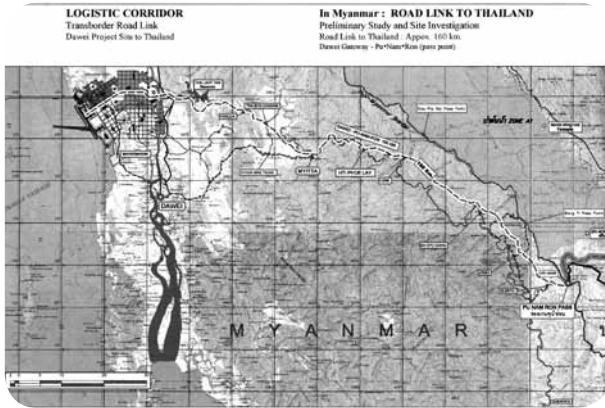
อย่างไรก็ตาม การพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีนับว่ามีข้อจำกัดอยู่บ้าง เนื่องจากก๊าซธรรมชาติของพม่า เป็นก๊าซมีเทนเกือบทั้งหมด ซึ่งเหมาะสำหรับนำไปผลิตเป็นเชื้อเพลิงเพื่อผลิตความร้อนเป็นหลัก เช่น นำไปผลิตไฟฟ้า ขณะที่ก๊าซอื่นๆ ที่เป็นวัตถุดิบปิโตรเคมี เช่น อีเทน โพรเพน ฯลฯ ค่อนข้างน้อย

อุตสาหกรรมชั้นกลางน้ำ อาทิ โรงผลิตกระดาษและเยื่อกระดาษ ฯลฯ

อุตสาหกรรมชั้นปลายน้ำ เช่น โรงผลิตยางรถยนต์ ลังทอ เฟอร์นิเจอร์ อาหาร อิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ โดยพม่ามีข้อได้เปรียบ คือ มีสัตว์น้ำอุดมสมบูรณ์ มีแรงงานจำนวนมาก

เพื่อรองรับการใช้ในนิคมอุตสาหกรรมและพื้นที่อื่นๆ โครงการได้กำหนดก่อสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดความจุ 500 ล้านลูกบาศก์เมตร นับว่ามากเป็น 5 เท่า ของความจุอ่างเก็บน้ำดอกกราย ซึ่งบ่อน้ำให้แก่พื้นที่แถบมาบตาพุด ทำให้สามารถรองรับอุตสาหกรรมที่ใช้น้ำเป็นจำนวนมากได้

นอกจากพื้นที่อุตสาหกรรมแล้ว ยังมีการก่อสร้างที่พักอาศัย ศูนย์การค้า ศูนย์การท่องเที่ยว รีสอร์ท และศูนย์พักผ่อน โดยที่ตั้งโครงการอยู่ในพื้นที่ริมทะเลเป็นแนวหาดทรายความยาว 12 กิโลเมตร โดยมีแผนพัฒนาพื้นที่บริเวณหาดทวาย ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก เหมือนภูเก็ตภายใต้ชื่อ “ทวายเพนินซูล่า”

:: เส้นทางจากทวายมายังชายแดนไทยที่บ้านพุน้ำร้อน

เส้นทางการคมนาคม

สำหรับในด้านโลจิสติกส์ มีโครงการกำหนดก่อสร้าง ถนน ทางรถไฟ ท่อส่งน้ำมัน ท่อก๊าซธรรมชาติ ระบบสายส่งไฟฟ้าแรงสูง ฯลฯ เชื่อมระหว่างเมืองทวาย ประเทศพม่า กับ ประเทศไทย ที่บ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี โดยเดิมศึกษาว่าจะต้องเจาะอุโมงค์มากถึง 22 อุโมงค์ แต่จากการศึกษาใหม่พบว่าสามารถเจาะอุโมงค์เพียงแค่ 1 อุโมงค์เท่านั้น

“**ด้านโลจิสติกส์**

มีโครงการกำหนดก่อสร้างถนน ทางรถไฟ ท่อส่งน้ำมัน ท่อก๊าซธรรมชาติ ระบบสายส่งไฟฟ้าแรงสูง เชื่อมเมืองทวายกับจังหวัดกาญจนบุรี”

เส้นทางถนน ทางรถไฟ และสายส่งไฟฟ้าแรงสูง ใน บางส่วนจะแยกจากกัน เนื่องจากความแตกต่างกันในการก่อสร้าง โดยถนนกำหนดจะออกแบบก่อสร้างให้มีความชันไม่เกินร้อยละ 6 ขณะที่กรณีทางรถไฟจะไม่เกินร้อยละ 1 ส่วนสายส่งไฟฟ้า ไม่มีข้อจำกัด ดังนั้น สายส่งไฟฟ้าแรงสูงจะมีระยะทางสั้นที่สุด รองลงมา คือ ถนนและทางรถไฟ ตามลำดับ

สำหรับถนนในพม่าเป็นการก่อสร้างทางหลวงสาย ทวาย - บ้านน้ำพุร้อน จังหวัดกาญจนบุรี โดยบริษัท อิตาลีเลียน ไทยฯ ได้เริ่มปรับพื้นที่เพื่อก่อสร้างถนนชั่วคราวแบบลูกรังบดอัด 2 ช่องจราจร ระหว่างโครงการทวายและบ้านพุน้ำร้อน แล้วเสร็จเมื่อเดือนเมษายน 2554 เพื่อใช้ในการขนส่งวัสดุ ก่อสร้าง เครื่องจักรกลในการก่อสร้าง โดยเปิดจุดผ่านแดนชั่วคราวระหว่างบ้านน้ำพุร้อนของไทยและบ้านแม่ระหมีของ พม่า

สำหรับในอนาคตมีโครงการจะก่อสร้างเป็นทางหลวง มาตรฐานสากล เป็น 4 ช่องจราจร ระยะทาง 160 กิโลเมตร วงเงินประมาณ 5,000 ล้านบาท โดยถนนมีเขตทาง 200 เมตร สำหรับรองรับการขยายเป็น 8 ช่องจราจรในอนาคต

สำหรับถนนในพื้นที่ประเทศไทย เป็นถนนระหว่าง พุน้ำร้อน-เมืองกาญจนบุรี ระยะทาง 70 กิโลเมตร และจาก จังหวัดกาญจนบุรีเข้ากรุงเทพฯ อีก 160 กิโลเมตร รวมระยะทาง ทั้งสิ้นจากทวายถึงกรุงเทพฯ ประมาณ 390 กิโลเมตร

นอกจากนี้ กรมทางหลวงมีโครงการที่จะก่อสร้าง มอเตอร์เวย์เส้นทางบางใหญ่ - นครปฐม - กาญจนบุรี เป็น ถนนฝั่งละ 2 ช่องจราจร รวม 4 ช่องจราจร ระยะทาง ประมาณ 100 กิโลเมตร โดยอยู่ระหว่างการปรับแบบและ ทบทวนวงเงินงบประมาณค่าก่อสร้าง ซึ่งโครงการนี้คาดว่าจะ ใช้งบประมาณลงทุนประมาณ 20,000 - 30,000 ล้านบาท

:: เส้นทางจากบ้านพุน้ำร้อนมายังกรุงเทพฯ

กาญจนบุรีเตรียมพร้อมรองรับ โครงการทวาย

เพื่อรองรับการพัฒนาโครงการทวายและการเปิดด่านการค้าชายแดนระหว่างไทยและพม่าเพิ่มเติม จังหวัดกาญจนบุรีได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการค้าไว้ชัดเจน คือ กำหนดให้ด่านพุน้ำร้อนเป็นด่านการค้าผ่านแดน ส่วนด้านพระเจดีย์สามองค์ อำเภอสังขละบุรี กำหนดเป็นด่านการค้าชายแดน ซึ่งพม่าได้เปิดด่านพญาตองซูซึ่งเป็นฝั่งตรงข้ามเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2554

“กำหนดให้ด่านพุน้ำร้อน
เป็นด่านการค้าผ่านแดน
ส่วนด้านพระเจดีย์สามองค์
กำหนดเป็นด่านการค้าชายแดน”

สำหรับการใช้ประโยชน์พื้นที่บริเวณด่านพุน้ำร้อนนั้น ได้มีการศึกษาร่วมกันระหว่างจังหวัดและฝ่ายทหาร โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 เขต คือ

1. เขตความมั่นคงระยะทาง 3 - 5 กิโลเมตรจากชายแดน ไม่อนุญาตให้มีสิ่งปลูกสร้างหรือการเข้าไปพัฒนาในพื้นที่ เพื่อรอการปักปันเขตแดน
2. เขตศูนย์ราชการ
3. เขตศูนย์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ซึ่งกรมโยธาธิการและผังเมืองได้รับงบประมาณในปี 2554 เพื่อวางผังและออกแบบเรียบร้อยแล้ว

ขณะที่การพัฒนาด่านบ้านพระเจดีย์สามองค์ ตำบลหนองลู อำเภอสังขละบุรี กำหนดปรับปรุงซ่อมแซมผิวการจราจรระยะทาง 70 กิโลเมตร แต่แนวทางการทางยังไม่ได้รับอนุมัติงบประมาณ เนื่องจากถนนสายดังกล่าวติดกับเขตพื้นที่อนุรักษ์ ไม่สามารถขยายถนนเป็น 4 ช่องการจราจรได้ จึงให้สนับสนุนเพียงการปรับปรุงผิวการจราจร และเปิดช่องการจราจรที่ 3 ในบางจุดที่เสี่ยงอันตราย ซึ่งจะทำให้การคมนาคมขนส่งสะดวกมากขึ้น

ร่วมมือด้านการศึกษาไทย - พม่า

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีได้เจรจากับมหาวิทยาลัยทวาย และสมาพันธ์หอการค้าและอุตสาหกรรมของพม่า (The Union of Myanmar Federation of Chambers of Commerce & Industry - UMFCCI) โดยเห็นชอบด้วยกับความร่วมมือหลายโครงการ ได้แก่

“มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
ได้เจรจากับมหาวิทยาลัยทวาย
สมาพันธ์หอการค้า
และอุตสาหกรรมของพม่า
ในความร่วมมือหลายโครงการ”

- โครงการให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาตรีของพม่า ให้เข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
- โครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์สอนภาษาพม่าในไทย และสอนภาษาไทยในพม่า ทั้งนี้ ได้จัดตั้งศูนย์สอนภาษาไทยที่กรุงย่างกุ้งและเมืองทวาย เพื่อสอนภาษาไทยแก่นักธุรกิจพม่า โดยเริ่มเปิดสอนในเดือน มีนาคม 2554 ส่วนฝ่ายพม่าจะจัดส่งอาจารย์สอนภาษาพม่ามายังประเทศไทย
- โครงการฝึกอบรมด้านการบริหารจัดการให้กับนักธุรกิจพม่าและไทย เป็นต้นว่า เปิดหลักสูตรระยะสั้น 3 เดือน และในระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจ (MBA) สาขาการบริหารการค้าชายแดน แก่นักธุรกิจทั้งในจังหวัดกาญจนบุรีและจังหวัดใกล้เคียง

นโยบายส่งเสริมการลงทุน ยุคใหม่ของพม่า

ประเทศพม่า (Burma หรือ Myanmar) มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (Republic of the Union of Myanmar) ซึ่งเปลี่ยนตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ปี 2553 จากชื่อเดิม คือ สหภาพเมียนมาร์ (The Union of Myanmar)

เดิมชาวตะวันตกเรียกประเทศนี้ว่า Burma จนกระทั่งปี 2532 เมื่อพม่าได้เปลี่ยนชื่อเป็น Myanmar มาจากชื่อประเทศในภาษาพม่าว่า Myanma Naingngandaw อย่างไรก็ตาม ชาวพม่าเรียกชื่อประเทศตนเองว่า มยะหม่า/เมียนมาร์

มีพื้นที่ 678,500 ตารางกิโลเมตร ประมาณ 1.3 เท่าของไทย เป็นประเทศที่มีพื้นที่มากเป็นอันดับที่ 40 ของโลก มีที่ตั้งเป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญ มีชายแดนเชื่อมต่อกับ 5 ประเทศรวมทั้งจีน และอินเดีย จึงเป็นช่องทางที่สามารถเข้าถึงประชากร 2.6 พันล้านคน หรือร้อยละ 40 ของประชากรโลก

:: ย่านที่อยู่อาศัยกลางกรุงย่างกุ้ง

ประชากรของพม่ามี 58.4 ล้านคน ประกอบด้วยหลายเชื้อชาติ ทำให้เกิดปัญหาชนกลุ่มน้อย โดยมีชาติพันธุ์พม่าร้อยละ 63 ไทยใหญ่อ้อยละ 16 มอญร้อยละ 5 ยะไข่ร้อยละ 5 กะเหรี่ยง ร้อยละ 3.5 คะฉิ่นร้อยละ 3 ไทยร้อยละ 3 และฉิ่นร้อยละ 1

มีข้อสังเกตว่าพม่ามีอัตราการเจริญพันธุ์ (Fertility Rate) ลดลงจาก 4.7 คนต่อสตรี 1 คน เมื่อปี 2526 เหลือเพียง 2.07 คนต่อสตรี 1 คน ในปี 2553 นับว่าต่ำมาก เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่มีอยู่ระดับการพัฒนาเศรษฐกิจใกล้เคียงกันคือ กัมพูชา มีอัตราการเจริญพันธุ์ 3.18 คน และลาว 4.41 คน

เขตการปกครอง 7 มณฑล 7 รัฐ

พม่าแบ่งเขตการปกครองเป็น 14 แห่ง จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

มณฑล (Divisions) มีจำนวน 7 มณฑล เป็นเขตที่ราบลุ่ม ประชากรส่วนใหญ่เป็นเชื้อสายพม่า ได้แก่ มณฑลอิระวดี (Ayeyarwady) มณฑลพะโค (Bago) มณฑลมากย (Magway) มณฑลมันตะเลย์ (Mandalay) มณฑลสะกาย (Sagaing) มณฑลตะนาวศรี (Tanintharyi) และมณฑลย่างกุ้ง (Yangon)

รัฐ (States) มีจำนวน 7 รัฐ เป็นเขตพื้นที่สูงรอบนอก มีประชากรส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อย ได้แก่ รัฐฉิน (Chin

State) รัฐคะฉิ่น (Kachin State) รัฐคะยิ่นหรือกะเหรี่ยง (Kayin State) รัฐคะยาหรือกะเหรี่ยงแดง (Kayah State) รัฐมอญ (Mon State) รัฐยะไข่หรืออารากัน (Rakhine State) และรัฐฉาน (Shan State)

นอกจากนี้ รัฐบาลพม่ายังกำหนดเขตปกครองพิเศษ สำหรับชนกลุ่มน้อยบางกลุ่มที่ได้บรรลุข้อตกลงหยุดยิง กับรัฐบาลทหารพม่าเรียบร้อยแล้ว

“ มี 7 มณฑล เป็นเขตที่ราบลุ่ม ประชากรส่วนใหญ่เป็นเชื้อสายพม่า และ 7 รัฐ เป็นเขตพื้นที่สูงรอบนอก ประชากรส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อย ”

การแบ่งเขตการปกครอง เป็นมณฑลและรัฐ

การปกครองแบบมณฑล จำนวน 7 มณฑล			
มณฑล	เมืองเอก	พื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)	ประชากร (คน)
1. ตะนาวศรี (Tanintharyi)	ทวาย	43,328	1,327,400
2. พะโล่ (Bagu)	พะโล่	39,404	5,014,000
3. มัณฑะเลย์ (Mandalay)	มัณฑะเลย์	37,023	6,442,000
4. มากเว (Magway)	มาเกว	44,819	4,464,000
5. ย่างกุ้ง (Yangon)	ย่างกุ้ง	10,170	5,420,000
6. สะกาย (Sagaing)	สะกาย	93,527	5,300,000
7. อีระวดี (Ayeyarwady)	พะสิม	35,138	6,663,000
การปกครองแบบรัฐ จำนวน 7 รัฐ			
รัฐ	เมืองเอก	พื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)	ประชากร (คน)
1. คะฉิ่น (Kachin)	มิตจินา	89,041	1,200,000
2. คะยา (Kayah)	หลอยก่อ	11,670	259,000
3. คะยิ่นหรือกะเหรี่ยง (Kayin)	ปะอาน	30,383	1,431,377
4. ฉาน หรือไทใหญ่ (Shan)	ตองยี	155,800	4,702,000
5. ฉิ่น (Chin)	อะคา	36,018	538,000
6. มอญ (Mon)	เมะลำโย	12,155	2,466,000
7. ยะไข่ (Rakhine)	ซิตตเว	36,780	2,698,000

เมืองสำคัญของพม่ามีหลายเมือง เป็นต้นว่า **กรุงเนปีดอร์ (Naypyidaw)** พม่าได้ย้ายเมืองหลวงไปยังสถานที่แห่งใหม่เมื่อพฤศจิกายน 2548 และต่อมาเมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2549 ได้ตั้งชื่อเมืองหลวงใหม่ว่า **เนปีดอร์** แปลว่าเมืองแห่งกษัตริย์ เป็นที่ตั้งของหน่วยราชการสำคัญเกือบทั้งหมด

นครย่างกุ้ง (Yangon) เป็นอดีตเมืองหลวง เป็น

ศูนย์กลางเศรษฐกิจและการคมนาคมของประเทศ เป็นเมืองใหญ่ที่สุดของประเทศ

นครมัณฑะเลย์ (Mandalay) เป็นเมืองใหญ่เป็นอันดับ 2 ของประเทศ เคยเป็นราชธานีในสมัยพระเจ้ามินดง และเป็นราชธานีสุดท้ายก่อนสิ้นยุคราชวงศ์ของพม่า เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของพื้นที่ตอนบนของประเทศ เป็นเส้นทางการค้าระหว่างจีนและอินเดีย

นครเมะล่าย (Mawlamyine) เดิมเรียกในชื่อว่า มะละแหม่ง (Moulmein) เป็นเมืองหลวงของรัฐมอญ เป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจสำคัญเป็นอันดับ 3 ของประเทศ เป็นเมืองท่าสำคัญของพม่ามาตั้งแต่ยุคอาณานิคม

เป็นอันดับ 2 ของอาเซียน โดย GDP มีขนาด 318.9 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปีเดียวกัน

เศรษฐกิจพม่า มีขนาด 1 ใน 7 ของไทย

แม้ประชากรใกล้เคียงกับไทย แต่เศรษฐกิจของพม่ามีขนาดเพียง 1 ใน 7 ของไทยเท่านั้น จากสถิติของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ในปี 2553 พม่ามีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) เป็นมูลค่า 45.4 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ นับเป็นเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 76 ของโลก และอันดับที่ 7 ของอาเซียน เปรียบเทียบกับไทยที่เศรษฐกิจมีขนาดใหญ่

“ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2549 – 2553) เศรษฐกิจพม่าเติบโตในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 5.3 ธนาคารพัฒนาแห่งเอเชียคาดการณ์ว่า ในปี 2554 และปี 2555 เศรษฐกิจพม่าจะเติบโตในอัตราเท่ากัน คือ ร้อยละ 5.5 ต่อปี”

ขนาดผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของประเทศกลุ่มอาเซียน

หน่วย : พันล้านเหรียญสหรัฐฯ

ประเทศ	อันดับโลก	GDP (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	สัดส่วนต่อ GDP โลก (%)
อินโดนีเซีย	18	706.8	1.12
ไทย	30	318.9	0.51
มาเลเซีย	37	238.0	0.38
สิงคโปร์	39	222.7	0.35
ฟิลิปปินส์	45	200.0	0.32
เวียดนาม	58	103.6	0.16
พม่า	76	45.4	0.07
บรูไน	116	12.4	0.02
กัมพูชา	121	11.6	0.02
ลาว	137	6.5	0.01

จากตัวเลขของธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2549 – 2553) เศรษฐกิจพม่าเติบโตในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 5.3 โดยธนาคารพัฒนาแห่งเอเชียคาดการณ์ว่าในปี 2554 และปี 2555 เศรษฐกิจพม่าจะเติบโตในอัตราเท่ากัน คือ ร้อยละ 5.5 ต่อปี สำหรับในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 5 ซึ่งครอบคลุมปีงบประมาณ 2554 – 2558 (เมษายน 2554 –

มีนาคม 2559) รัฐบาลพม่าได้กำหนดเป้าหมายอัตราเติบโตทางเศรษฐกิจโดยเฉลี่ยร้อยละ 10.5 ต่อปี

สำหรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคเกษตรกรรมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 43.1 ของ GDP รองลงมา คือ ภาคบริการร้อยละ 37.1 และภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 19.8 โดยประชากรทำงานในภาคเกษตรกรรม 23 ล้านคน ภาคบริการ 7.5 ล้านคน และภาคอุตสาหกรรม 5 ล้านคน

นโยบายส่งเสริมการลงทุนของพม่า

รัฐบาลพม่ามีนโยบายส่งเสริมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และได้ประกาศใช้กฎหมายการลงทุนต่างชาติของประเทศพม่า (Myanmar Foreign Investment Law - FIL) เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2531 โดยมีเป้าหมายส่งเสริมการลงทุนในทรัพยากรธรรมชาติของพม่า เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาประเทศ มีการให้หลักประกันในด้านต่างๆ เช่น การให้หลักประกันว่ารัฐบาลจะไม่ยึดกิจการมาเป็นของรัฐ การอนุญาตให้ส่งผลกำไรออกนอกประเทศ ฯลฯ กำหนดเงินลงทุนขั้นต่ำของนักลงทุนต่างชาติ ในส่วนธุรกิจอุตสาหกรรมทั่วไป 500,000 เหรียญสหรัฐ และธุรกิจบริการ 300,000 เหรียญสหรัฐ

ต่อมาในปี 2537 ได้จัดตั้งคณะกรรมการด้านการลงทุนแห่งพม่า (Myanmar Investment Commission - MIC) ขึ้นภายใต้กระทรวงวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ เพื่อเป็นหน่วยงานรับผิดชอบการลงทุนทั้งของชาวพม่าและชาวต่างชาติ และเป็นหน่วยงานรับผิดชอบเกี่ยวกับกฎหมายการลงทุนจาก

“ รัฐบาลได้เสนอกฎหมาย
การลงทุนฉบับใหม่
ต่อรัฐสภาเมื่อต้นปี 2555
เพื่อปรับปรุงให้อำนวยความสะดวก
ต่อการลงทุนมากยิ่งขึ้น ”

ต่างประเทศ (Foreign Investment Law)

ตามกฎหมายการลงทุนในปัจจุบัน นักลงทุนจะได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังนี้

1. ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 3 ปีรอบบัญชี เริ่มตั้งแต่ปีแรกของการประกอบธุรกิจ
2. การยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล จากการนำผลกำไรมาลงทุนใหม่ภายใน 1 ปี
3. การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลกึ่งหนึ่งของผลกำไรจากการส่งออก

รูปแบบการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ

รูปแบบการลงทุน	ข้อกำหนด	จำนวนเงินลงทุนขั้นต่ำ
กิจการที่ชาวต่างชาติเป็นเจ้าของทั้งหมด (Wholly Foreign-owned Enterprises)	การลงทุนรูปแบบนี้ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลพม่าเป็นกรณีไป และหลังจากได้รับอนุมัติแล้ว นักลงทุนต้องขออนุญาตดำเนินกิจการจากรัฐบาลพม่าด้วย	500,000 เหรียญสหรัฐ สำหรับอุตสาหกรรมผลิต และ 300,000 เหรียญสหรัฐ สำหรับธุรกิจบริการ
กิจการร่วมทุน (Joint Venture)	การลงทุนรูปแบบนี้ นักลงทุนต่างชาติต้องมีส่วนถือครองหุ้นขั้นต่ำร้อยละ 35 ของมูลค่าทุนจดทะเบียนทั้งหมด และต้องขออนุญาตดำเนินการจากรัฐบาลพม่า	

สำหรับกิจการที่ห้ามต่างชาติมาลงทุน ได้แก่ กิจการแปรรูปและค้าไม้สัก กิจการโทรคมนาคม กิจการขนส่งทางอากาศ กิจการขนส่งระบบราง กิจการสื่อสารมวลชน ธุรกิจธนาคารและประกันภัย ธุรกิจสำรวจและผลิตอัญมณี โดยกิจการ

ดังกล่าวรัฐบาลจะดำเนินการเอง ยกเว้น หากเห็นว่าภาคเอกชนภายในประเทศ หรือนักลงทุนต่างชาติมีความรู้ความชำนาญ และมีเทคโนโลยีสูงกว่า หรือเป็นประโยชน์มากกว่าที่รัฐบาลจะดำเนินการเอง อาจจะยินยอมให้เอกชนลงทุนได้

รัฐบาลได้เสนอกฎหมายการลงทุนฉบับใหม่ต่อรัฐสภาเมื่อต้นปี 2555 เพื่อปรับปรุงให้เอื้ออำนวยต่อการลงทุนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากประเทศต้องการการลงทุนจำนวนมาก ในภาคธุรกิจต่างๆ เช่น โรงแรม อุตสาหกรรมการผลิต การเงินการธนาคาร ฯลฯ โดยไม่ต้องการเฉพาะเม็ดเงินเท่านั้น แต่รวมถึงเทคโนโลยีและการบริหารจัดการด้วย

ในเบื้องต้นร่างกฎหมายที่เสนอต่อรัฐสภามีบทบัญญัติที่มุ่งใจมากขึ้น เป็นต้นว่า

- นักลงทุนต่างชาติ สามารถตั้งบริษัทของตนเองได้ หรือร่วมทุนกับชาวพม่า หรือหน่วยงานของรัฐบาลได้เช่นกัน แต่การร่วมทุนนั้น ต้องมีเงินลงทุนของนักลงทุนต่างชาติอย่างน้อยร้อยละ 35
- นักลงทุนต่างชาติ สามารถเช่าที่ดินจากรัฐ หรือจากเอกชนที่มีใบอนุญาตใช้ที่ดินได้ และในการเช่าเบื้องต้นอาจเช่าเป็นเวลาไม่เกิน 30 ปี ขึ้นอยู่กับรูปแบบและขนาดของการลงทุน และอาจขยายเวลาเช่าได้ 2 ครั้ง แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกิน 15 ปี
- บริษัทต่างชาติจะไม่ได้รับอนุญาตให้จ้างแรงงานต่างชาติที่ไร้ทักษะ ส่วนแรงงานที่เป็นชาวพม่าต้องมีทักษะในการทำงานเป็นสัดส่วนอย่างน้อยร้อยละ 25 หลังผ่านการงานแล้ว 5 ปี ซึ่งบริษัทต่างๆ ต้องให้การฝึกอบรมตามความจำเป็น เพื่อให้แรงงานพัฒนาทักษะ โดยสัดส่วนแรงงานมีทักษะกำหนดเพิ่มขึ้นเป็นอย่างน้อยร้อยละ 50 หลังผ่านไป 10 ปี และร้อยละ 75 หลังผ่านไปแล้ว 15 ปี
- รัฐบาลให้การรับประกันว่า ธุรกิจที่ได้รับการอนุมัติจะไม่ถูกโอนเข้าเป็นของรัฐในระหว่างที่ได้รับอนุญาตตามสัญญา หรือช่วงเวลาที่ขยายเพิ่มในสัญญายกเว้น จะให้ผลตอบแทนตามราคาตลาด
- มาตรการส่งเสริมการลงทุน เป็นต้นว่า ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 5 ปี

สิทธิและประโยชน์ ในเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย

รัฐสภาพม่าได้ออกกฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษ 2 ฉบับ คือ กฎหมายเขตเศรษฐกิจทั่วไปและกฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษ

:: ย่านกลางเมืองมะริดของพม่า ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจในตอนใต้ของประเทศ

ทวาย เมื่อวันที่ 27 มกราคม 2554 โดยกรณีของเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย กำหนดให้โครงการที่ตั้งอยู่ในเขตนี้ได้รับสิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ดังนี้

- ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 5 ปีแรก นับจากเริ่มมีรายได้ สำหรับรายได้จากการส่งออก
- ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลกึ่งหนึ่ง 5 ปี คือ ระหว่างปีที่ 6 – 10 (ปัจจุบันพม่าจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 30 จะลดลงเหลือร้อยละ 15)
- ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลกึ่งหนึ่งอีก 5 ปี ในช่วงปีที่ 11 – 15 หากนำผลกำไรที่ได้จากโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ มาลงทุนเพิ่มเติมในโครงการ

“**รัฐสภาพม่าได้ออกกฎหมาย
เขตเศรษฐกิจพิเศษ 2 ฉบับ
คือ กฎหมายเขตเศรษฐกิจทั่วไป
และกฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย
โดยกรณีของเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย
กำหนดให้โครงการได้รับสิทธิ
และประโยชน์เป็นกรณีพิเศษ**”

อนึ่ง ภายหลังจากสิ้นสุดระยะเวลาเวนภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีเป็นโครงการขนาดใหญ่ และหากปีใดส่งออกเป็นสัดส่วนเกินร้อยละ 50 ของทั้งหมด หรือโครงการขนาดกลางและส่งออกในปีใดร้อยละ 60 ของทั้งหมด หรือโครงการขนาดเล็กและส่งออกในปีใดเป็นสัดส่วนเกินร้อยละ 70 ของทั้งหมด จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับปีนั้นๆ

นอกจากนี้ กฎหมายยังได้กำหนดยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบในช่วง 5 ปีแรก และลดหย่อนกึ่งหนึ่งในช่วง 5 ปีต่อมา คือ ปีที่ 6 – 10

ในส่วนสิทธิและประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร ในการอนุญาติให้เช่าที่ดิน กำหนดไว้ดังนี้

- โครงการขนาดใหญ่ อนุญาติให้เช่าที่ดินระยะเวลา รวม 75 ปี (30 + 15 + 15 + 15 ปี)
- โครงการขนาดกลาง อนุญาติให้เช่าที่ดินระยะเวลา รวม 60 ปี (30 + 15 + 15 ปี)
- โครงการขนาดเล็ก อนุญาติให้เช่าที่ดินระยะเวลา รวม 40 ปี (30 + 5 + 5 ปี)

อย่างไรก็ตาม กฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษ ยังมีข้อจำกัดหลายประการ คือ

- ห้ามนำเข้าของที่ผลิตในเขตเศรษฐกิจพิเศษจำหน่ายในประเทศ เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการของเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งน่าจะจำหน่ายในตลาดภายในประเทศได้ โดยไม่ต้องขออนุญาติ แต่จะต้องเสียอากรขาเข้า หากเป็นการผลิตโดยยกเว้นอากรขาเข้าวัตถุดิบ
- การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉพาะส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออก ยังไม่ยกเว้นทั้งหมด ทั้งส่วนจำหน่ายในประเทศและส่งออก
- การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนับจากเริ่มมีรายได้ แตกต่างจากกรณีของเวียดนามและกัมพูชา จะเริ่มนับภายหลังมีกำไร และภายในเวลาไม่เกิน 3 ปี นับจากเปิดดำเนินการ

:: ย่านกลางเมืองกวางของพม่า

ปฏิรูปอัตราแลกเปลี่ยน ปล่อยเงินจืดลอยตัว

ปัญหาสำคัญในการดำเนินธุรกิจในพม่า คือ ยังคงอัตราแลกเปลี่ยนแบบหลายอัตรา โดยตั้งอัตราแลกเปลี่ยนเงินจืด ที่ทำธุรกรรมกับทางการไว้สูงกว่าอัตราตลาดมาก กล่าวคือ 6 จ๊าดต่อเหรียญสหรัฐ ซึ่งในช่วงต้นปี 2555 อัตราแลกเปลี่ยนจริงอยู่ที่ระดับประมาณ 800 – 820 จ๊าดต่อเหรียญสหรัฐ

รัฐบาลพม่ายังได้จำกัดประชาชนในประเทศ จากการถือครองเงินสกุลต่างชาติด้วย สำหรับทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ เดิมพม่าประสบปัญหาในเรื่องนี้ค่อนข้างมาก แต่จากการที่ส่งออกก๊าซธรรมชาติ ทำให้มีรายได้จากการส่งออกเพิ่มขึ้นมาก ทำให้ในปี 2553 ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้นเป็น 6 พันล้านเหรียญสหรัฐ

ขณะเดียวกัน จากการที่ระบบการเงินของพม่ายังไม่เป็นสากลเท่าที่ควร เช่น การโอนเงินผ่านธนาคาร (Telegraphic Transfer - TT) และการชำระค่าสินค้าด้วย LC ยังยุ่งยาก ต้องทำผ่าน Myanmar Foreign Trade Bank (MFTB) เท่านั้น ทำให้ระบบโพลีทวินเข้ามาทำหน้าที่แทนธนาคาร ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแทน (Clearing Agent) ด้วยความเชื่อถือและคุณธรรม ต้องอาศัยความเชื่อใจกัน

“ล่าสุดเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2555
รัฐบาลพม่าให้อัตราแลกเปลี่ยน
เป็นแบบลอยตัวแบบบริหารจัดการ
(Managed Float) คล้ายกับ
ระบบอัตราแลกเปลี่ยนของไทย”

เพื่อปฏิรูปเศรษฐกิจ รัฐบาลพม่าได้ร้องขอให้กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) มาช่วยเหลือปรับปรุงระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่ซับซ้อนของพม่าให้ทันสมัยขึ้น เพื่อเตรียมการปรับปรุงระบบอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศ และยกเลิกข้อจำกัดในการชำระเงิน และโอนเงินสำหรับการทำธุรกรรม

ระหว่างประเทศ โดยนักเศรษฐศาสตร์ของ IMF ได้เดินทางมายังพม่าในช่วงปลายเดือนตุลาคม 2554 และช่วงต้นเดือนมกราคม 2555

ล่าสุดเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2555 รัฐบาลพม่าได้ยกเลิกอัตราแลกเปลี่ยนสำหรับธุรกรรมของรัฐบาล พร้อมกับกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนทางการ ให้ใกล้เคียงกับอัตราตลาด คือ 818 จ๊าดต่อเหรียญสหรัฐ โดยให้อัตราแลกเปลี่ยนเป็นแบบลอยตัวแบบบริหารจัดการ (Managed Float) คล้ายกับระบบอัตราแลกเปลี่ยนของไทยในปัจจุบัน

เพื่อกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนอ้างอิงค่าเงินจ๊าด ในช่วงแรกธนาคาร 14 แห่ง ซึ่งประกอบด้วยธนาคารเอกชน 11 แห่ง และธนาคารของรัฐ 3 แห่ง จะเข้าร่วมการประมูลรายวัน และมีแผนว่าในอนาคตจะเพิ่มธนาคารเอกชนอีก 8 แห่ง รวมเป็น 22 แห่ง

ทวายเป็นประตูการค้า ของไทยและพม่า

นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง เป็นฐานการผลิตที่สำคัญของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมประเภทปิโตรเคมี เคมีภัณฑ์ เหล็ก และโรงกลั่นน้ำมัน มาตั้งแต่ปี 2531 รวมทั้ง ได้มีการขยายพื้นที่ร่วมดำเนินงานของเอกชน 4 แห่ง ทำให้พื้นที่ขยายจาก 8,000 ไร่ เป็น 20,000 ไร่ สามารถเพิ่มประสิทธิภาพ ประหยัดต้นทุนการผลิตและขนส่ง ส่งผลให้ผู้ประกอบการไทยสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก

การพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุด ได้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลามากกว่า 20 ปี ได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของชุมชนในพื้นที่ จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์ศาลปกครองมีคำสั่งระงับการดำเนินการจำนวน 76 โครงการเมื่อปี 2552

จากกรณีมาบตาพุด ทำให้หลายฝ่ายได้หันกลับมาให้ความสนใจว่า ถึงเวลาหรือยังที่ประเทศไทยจะต้องมีพื้นที่ที่เป็นทางเลือกใหม่ ในการลงทุนของอุตสาหกรรมพื้นฐานของประเทศ เช่น อุตสาหกรรมปิโตรเคมี อุตสาหกรรมเหล็ก หรือโรงกลั่นน้ำมัน เป็นต้น เพราะพื้นที่มาบตาพุดประสบปัญหาถูกคัดค้านจากชุมชน ไม่สามารถที่จะขยายพื้นที่เพิ่มเติมได้

มีผู้ศึกษาทางเลือกใหม่ไว้หลายแห่ง ที่จะรองรับการลงทุนในอุตสาหกรรมพื้นฐานของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ รวมถึงพื้นที่นอกประเทศไทย อย่างเช่น พื้นที่ในเมืองทวาย ประเทศสหภาพพม่า

เราจะมาทำความรู้จักกับทวายในวันนี้ แล้วจะรู้คำตอบว่า ทำไมทวายจึงเป็นหนึ่งในพื้นที่ทางเลือกใหม่ของการลงทุนในอุตสาหกรรมพื้นฐานของประเทศไทย

MOU 51 จุดเริ่มต้นของการพัฒนาพื้นที่ทวาย

ทวาย เป็นอำเภอหนึ่งอยู่ในมณฑลตะนาวศรี ทางใต้

สุดของพม่า มี 3 อำเภอ คือ ทวาย มะริด และเกาะสอง โดยอยู่ติดกับชายแดนด้านตะวันตกของไทยที่จังหวัดกาญจนบุรี มีที่ราบชายฝั่งทะเลขนานไปกับเทือกเขาตะนาวศรี มีแม่น้ำหลายสายไหลลงทะเลอันดามัน รวมทั้งแม่น้ำทวาย ซึ่งที่ราบชายฝั่งของทวาย เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมที่จะสร้างท่าเรือน้ำลึก และอยู่ใกล้ประเทศไทยที่จังหวัดกาญจนบุรี

ในอดีตที่ผ่านมาหลายร้อยปี ทวายเป็นศูนย์กลางการค้าทางเรือที่สำคัญของโลก เรือสินค้าจากหลายแหล่งของโลก ไม่ว่าจะเป็นยุโรป เอเชีย ตะวันออกกลาง จะมารวมกันอยู่ที่ทวาย เพื่อแลกเปลี่ยน ซื้อขายสินค้า ซึ่งบรรดาท่าเรือทางใต้ของพม่าเหล่านี้รวมทั้งทวาย ได้รับการขนานนามบันทึกไว้เป็นชื่อสากลว่า "สุวรรณภูมิ" นั่นเอง

“การไปเยือนสหภาพพม่า
ของอดีตนายกรัฐมนตรี
นายสมิทธ สุนทรวะ ในปี 2551
นำมาซึ่งการจัดทำบันทึกความเข้าใจ
ว่าด้วยการสร้างท่าเรือน้ำลึกทวาย
เรียกสั้นๆ ว่า MOU 51”

ความคิดที่จะพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวายมีมานานแล้ว ซึ่งอาจจะมากกว่า 40 ปี แต่ไม่เคยประสบความสำเร็จ ส่วนหนึ่งอาจจะมาจากการเมืองในประเทศพม่า จนกระทั่งการไปเยือนสหภาพพม่าของอดีตนายกรัฐมนตรี นายสมัคร สุนทรเวช ในปี 2551 ได้มีการเจรจาจนประสบความสำเร็จ และนำมาซึ่งการจัดทำบันทึกความเข้าใจด้วยการสร้างท่าเรือน้ำลึกทวาย โดยมีพิธีลงนามเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2551 ดังนั้น จึงมักเรียกบันทึกความเข้าใจนี้สั้นๆ ว่า MOU 51

ใน MOU 51 ได้มีการระบุว่ารัฐบาลไทยจะสนับสนุนการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกทวาย นิคมอุตสาหกรรมและเส้นทางคมนาคม ได้แก่ ถนน รถไฟ สายส่งไฟฟ้า ท่อก๊าซ และท่อน้ำมัน เชื่อมต่อระหว่างเมืองทวายกับชายแดนไทย/พม่า ที่บ้านพุน้ำร้อน จังหวัดกาญจนบุรี ตามที่ได้ตกลงในบันทึกความเข้าใจดังกล่าว

การพัฒนาพื้นที่ทวาย ความสำเร็จของผู้ประกอบการไทย

เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2553 บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลล็อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) หรือชื่อย่อในตลาดหลักทรัพย์คือ ITD ได้รับการคัดเลือกจากรัฐบาลพม่า ให้ร่วมลงนามใน Framework Agreement กับ Myanmar Port Authority, Ministry of Transport ของสหภาพพม่า

เพื่อดำเนินการให้เป็นผู้พัฒนาโครงการท่าเรือน้ำลึกทวาย นิคมอุตสาหกรรม และเส้นทางคมนาคมเชื่อมระหว่างประเทศไทยกับสหภาพพม่า

ITD ได้จัดตั้งบริษัท ทวาย ดีเวลล็อปเมนต์ จำกัด หรือ DDC โดยมีทุนจดทะเบียน 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดย ITD ถือหุ้นทั้งสิ้น เพื่อพัฒนาโครงการท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวาย พื้นที่ประมาณ 2 แสนไร่ ภายใต้สัญญาเช่าที่ดินระยะเวลาดำเนินการ 75 ปี โดยระยะต่อไปจะเปิดให้บริษัทพันธมิตรที่สนใจร่วมถือหุ้นในบริษัท ทวายฯ และร่วมถือหุ้นในโครงการต่างๆ ภายในนิคมอุตสาหกรรมนี้ด้วย ไม่ว่าจะเป็นโรงผลิตเหล็กรีดร้อน โรงงานผลิตปุ๋ย โรงกลั่นน้ำมัน และโรงงานปิโตรเคมี เป็นต้น

รัฐบาลพม่าให้ความสำคัญกับโครงการทวายนี้มาก สังเกตได้จากภายหลังลงนาม Framework Agreement เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2553 ภายในเวลาไม่กี่เดือนหลังจากนั้น รัฐบาลพม่าได้ออกกฎหมายให้ท่าเรือทวาย เป็นพื้นที่พิเศษหรือเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone : SEZ) เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2554 กฎหมายดังกล่าว เป็นกฎหมายที่คล้ายกับ พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุนของไทย ที่ให้สิทธิพิเศษทาง

ด้านภาษีอากร ทั้งในเรื่องการนำเข้าเครื่องจักร การนำเข้าช่างฝีมือ การนำเข้าวัตถุดิบ รวมถึงการนำสิทธิพิเศษทางภาษีมาใช้ดึงดูดให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษทวายนี้

นอกจากนั้น รัฐบาลพม่าได้มีการประกาศให้เมืองทวายเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจตะวันตก ภาคตะนาวศรี แทนเมืองมะริด

เมื่อเดือนมกราคม 2554 รัฐบาลพม่าได้ประกาศอนุมัติให้ก่อสร้างศูนย์ปฏิบัติการราชการบริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จที่เมืองทวาย ซึ่งส่วนหนึ่งต้องถือว่าเป็นความสำเร็จ และความยอดเยี่ยมของบริษัทมหาชนของไทยรายนี้ ที่ร่วมผลักดันให้โครงการนี้จนประสบความสำเร็จอย่างดียิ่ง

พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษทวาย ใหญ่กว่า มาบตาพุด 10 เท่า ครอบคลุมทุกกลุ่ม อุตสาหกรรม

ภายใต้ข้อตกลงที่ได้มีการลงนามแล้ว ITD จะได้สิทธิ์ในการบริหารจัดการโครงการท่าเรือน้ำลึก และนิคมอุตสาหกรรมทวาย พื้นที่ประมาณ 2 แสนไร่ ภายใต้สัญญาเช่าที่ดินระยะเวลาดำเนินการ 75 ปี ซึ่งจำนวนพื้นที่ 2 แสนไร่ นี้ เป็นจำนวนพื้นที่ที่มากกว่าพื้นที่มาบตาพุด ที่รวมพื้นที่ที่ดำเนินการโดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และการร่วมขยายพื้นที่ร่วมดำเนินงานของเอกชน 4 แห่ง ที่มีพื้นที่รวมกันเพียง 20,000 ไร่ หรือพูดง่ายๆ ว่า พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย มีพื้นที่มากกว่า มาบตาพุด 10 เท่า

**“พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษทวายนี้
ถือว่าเป็นโครงการที่ใหญ่ที่สุด
ในภูมิภาคอาเซียน
และอาจจะเป็นพื้นที่ที่มีการลงทุนมากที่สุด
ในทศวรรษนี้ก็ได้”**

พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษทวายนี้ ถือว่าเป็นโครงการที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคอาเซียน และอาจจะเป็นพื้นที่ที่มีการลงทุนมากที่สุดในทศวรรษนี้ก็ได้

พื้นที่ของโครงการตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของสหภาพพม่า ห่างจากเมืองทวาย ประมาณ 30 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ถึง 2 แสนไร่ ประกอบด้วย ท่าเรือน้ำลึก 2 ท่า ส่วนที่เป็นนิคมอุตสาหกรรม ส่วนที่พักอาศัย ส่วนราชการ และส่วนอำนวยความสะดวกต่างๆ รวมทั้งมีพื้นที่ริมทะเลเป็นแนวหาดทรายมีความยาวมากกว่า 12 กิโลเมตร

:: เอกสารเผยแพร่โครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึก และนิคมอุตสาหกรรมทวายของ ITD

โครงการที่ ITD เป็นผู้ได้รับสัมปทานในการพัฒนาโครงการ จะประกอบด้วย 4 ส่วนคือ

- 1) ท่าเรือน้ำลึก
- 2) นิคมอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ อาทิ โรงเหล็ก โรงปุ๋ยโรงไฟฟ้า และสาธารณูปโภคอื่นๆ
- 3) เส้นทางคมนาคม ได้แก่ ถนน ทางรถไฟ และท่อส่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ เชื่อมระหว่างเมืองทวาย สหภาพพม่า กับประเทศไทยที่บ้านพุน้ำร้อน จังหวัดกาญจนบุรี
- 4) ที่พักอาศัย ศูนย์การค้า ศูนย์การท่องเที่ยว รีสอร์ท และศูนย์พักผ่อน

:: ITD เริ่มมีการก่อสร้างและพัฒนาท่าเรือน้ำลึก

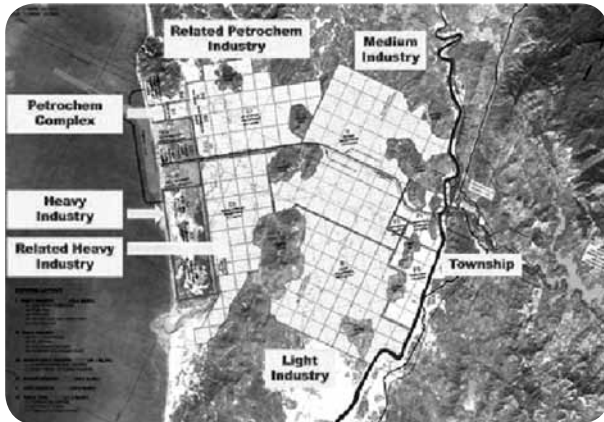
โดย ITD มีการวางแผนการดำเนินการออกเป็น 4 ช่วง
ช่วงแรก จะเป็นการสร้างถนนไฮเวย์กาญจนบุรี -
ทวาย ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปี 2555 ภายใต้งบประมาณ
มูลค่า 2 พันล้านบาท

ช่วงที่สอง คือ การก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกทวาย

ช่วงที่สาม คือ การสร้างเขตนิคมอุตสาหกรรม สำหรับ
นิคมอุตสาหกรรมมีพื้นที่ราว 2 แสนไร่ แบ่งพื้นที่เป็นโซนต่างๆ คือ

- โซนเอ สำหรับท่าเรือ และอุตสาหกรรมหนัก
- โซนบี อุตสาหกรรมน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ
- โซนซี 1 อุตสาหกรรมปิโตรเคมี ชันต้นน้ำ
- โซนซี 2 อุตสาหกรรมปิโตรเคมี ชันปลายน้ำ
- โซนดี อุตสาหกรรมขนาดกลาง
- โซนอี อุตสาหกรรมเบา

ช่วงที่สี่ จะดำเนินการสร้างที่พัก โรงแรม ให้แก่คนที่
ทำงานในเขตพื้นที่พิเศษนี้

สำหรับด้านการคมนาคมขนส่ง ITD ได้ก่อสร้างถนน
ไฮเวย์กาญจนบุรี - ทวาย จากบ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า
อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี เชื่อมโยงถึงท่าเรือน้ำลึกทวาย
ระยะทาง 160 กิโลเมตร โดยด่านพุน้ำร้อน มีระยะทางห่างจาก
อำเภอเมืองประมาณ 71 กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพฯ
ประมาณ 129 กิโลเมตร

ดังนั้น ระยะทางจากทวายถึงกรุงเทพฯ จึงมีระยะทาง
ประมาณ 350 กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทางโดยรถยนต์เพียง
4 ชั่วโมงเท่านั้น

ลงทุนในพม่า ประโยชน์ที่ไทยได้รับ

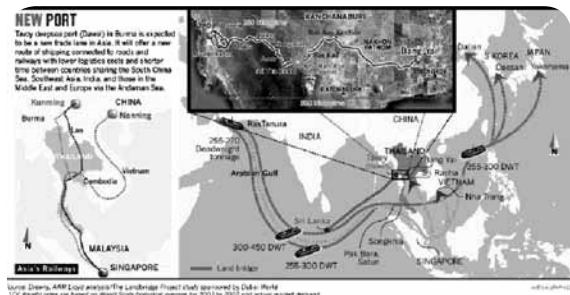
มีการคาดการณ์จากนักเศรษฐศาสตร์หลายท่านว่า
หากโครงการท่าเรือน้ำลึก และนิคมอุตสาหกรรมทวาย เกิดขึ้น
อย่างเป็นรูปธรรม ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับ ที่สามารถ
มองเห็นได้ชัดเจน คือ ท่าเรือน้ำลึกทวาย จะเสริมศักยภาพของ
การเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ หรือ Logistic Hub ของประเทศไทย

“ท่าเรือน้ำลึกทวาย จะเสริมศักยภาพ
ของการเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์
หรือ Logistic Hub ของไทย”

เมื่อพิจารณาด้านศักยภาพความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ
กล่าวได้ว่า ท่าเรือน้ำลึกทวายจะเป็น New Land Bridge ของ
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และจะเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ใน
การกระจายสินค้าในระดับโลก สามารถเชื่อมโยงตลาดยุโรป
แอฟริกา ตะวันออกกลาง และเอเชียได้ มาทางมหาสมุทรอินเดีย
และทะเลอันดามัน ซึ่งแต่เดิมสินค้าที่ส่งไปยุโรป แอฟริกา หรือ
ตะวันออกกลาง จะต้องผ่านทางช่องแคบมะละกา ทำให้ใช้ระยะ
เวลาในการขนส่งนานถึง 16 - 18 วัน

Myanmar port development

A Thai-led \$8 billion dollar project could bypass the Malacca strait
and offer an East-West trade short cut

แต่หากทำเรือน้ำลิกทวายดำเนินการเสร็จแล้ว จะช่วย
ร่นระยะเวลาการขนส่งจากทะเลจีนใต้ มายังทะเลอันดามัน
หรือจากเวียดนามมายังพม่า โดยใช้เวลาเพียง 6 วันเท่านั้น
ทำให้ช่วยลดระยะทางการขนถ่ายสินค้า และลดค่าใช้จ่ายในการ
กระจายสินค้าได้มากขึ้น

“สำหรับไทย ทำเรือน้ำลิกทวาย
จะเป็นประตูเศรษฐกิจบานใหม่
ตามยุทธศาสตร์การค้าการลงทุน
เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน”

สำหรับประเทศไทย ทำเรือน้ำลิกทวายจะเป็นประตู
เศรษฐกิจบานใหม่ ที่จะเชื่อมโยงระหว่างท่าเรือน้ำลิกทวายกับ
ท่าเรือแหลมฉบัง ตามยุทธศาสตร์การค้าการลงทุนเชื่อมโยง
ประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้น สินค้าต่างๆ ที่มาจากยุโรป แอฟริกา
ตะวันออกกลาง และเอเชียใต้ ย่อมจะต้องผ่านท่าเรือน้ำลิก
ทวาย ออกสู่ท่าเรือแหลมฉบัง โดยใช้ระยะเวลาเพียง 1 วัน
เท่านั้น และสามารถส่งผ่านไปยังประเทศจีน เกาหลี ญี่ปุ่น หรือ
ประเทศในแถบแปซิฟิกได้ในเวลาที่น้อยลง

นอกจากนั้น อุตสาหกรรมพื้นฐานต่างๆ เช่น อุตสาหกรรม
เหล็กต้นน้ำ อุตสาหกรรมปิโตรเคมีทั้งต้นน้ำและปลายน้ำ

“หากโครงการเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์
จะเป็นสะพานเชื่อมโอกาส
และนำมาซึ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ
ร่วมกันระหว่างสองประเทศในอนาคต”

โรงกลั่นน้ำมัน หรือโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่ ก็เป็นกลุ่มอุตสาหกรรม
ที่น่าจะได้ประโยชน์เช่นกัน เนื่องจากโครงการทวายจะมีท่าเรือ
น้ำลิก ที่สามารถรองรับอุตสาหกรรมพื้นฐานเหล่านี้อยู่แล้ว รวมทั้ง
พม่ามีแหล่งก๊าซธรรมชาติ ที่สามารถนำมาใช้เป็นวัตถุดิบของ
อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและการผลิตไฟฟ้า

ดังนั้น หากโครงการพัฒนาพื้นที่ท่าเรือน้ำลิก และ
นิคมอุตสาหกรรมทวาย เกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ จะถือว่าเป็น
โครงการขนาดใหญ่ที่สุดในรอบ 10 ปี และจะเป็นหนึ่งยุทธศาสตร์
โลจิสติกส์ของโลก เช่นเดียวกับคลองปานามา และคลองสุเอซ
โดยจะเป็นการเชื่อมโยงโครงข่าย Economic Corridor ระหว่าง
ทะเลอันดามันกับอ่าวไทย ลดระยะเวลากการขนส่ง และช่วย
ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ช่วยรองรับการพัฒนา
พื้นที่ ระหว่างไทยและพม่ามากขึ้น เสมือนโครงการนี้เป็นสะพาน
เชื่อมโอกาส และนำมาซึ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน
ระหว่างสองประเทศในอนาคต

● รู้หรือไม่ ทวาย เคยเป็นส่วนหนึ่งของไทย

หลักศิลาจารึก สมัยพ่อขุนรามคำแหงบันทึกไว้ว่า ดิน
แดนของอาณาจักรไทยทางฝั่งตะวันตกได้แผ่ขยายไปจนถึงหง
สาวดีจรดอ่าวเบงกอล และในบันทึกของมิชชันนารีที่เข้ามา
ติดต่อกับไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา ก็ได้บันทึกชื่อของเมืองทวาย
และตะนาวศรีว่าเป็นเมืองในอาณาจักรสยาม ตามปรากฏใน
พงศาวดารด้วย

เอกสารประวัติศาสตร์หลายชิ้นระบุว่า ทวาย มะริด
และตะนาวศรี เป็นเมืองที่ก่อตั้งโดยกลุ่มคนสยาม ชาวต่างชาติ
ที่เดินทางเข้าสยามสมัยกรุงศรีอยุธยาระบุว่า ทวาย มะริด และ
ตะนาวศรี เป็นสมบัติของกษัตริย์สยาม

:: เมืองทวายในปัจจุบัน

ในอดีตที่ผ่านมา เช่น ในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ทั้ง 3 เมืองนี้ถือว่าเป็นเมืองที่มีความสำคัญมากของไทย เนื่องจากเป็นเมืองที่พ่อค้าต่างประเทศทางอินเดีย และยุโรปนำสินค้าจากทางเรือขึ้นมาค้าขายในเมืองไทย ถึงกับมีการแต่งตั้งเจ้าเมือง ที่มีความรู้ความสามารถให้ปกครองดูแล และด้วยความสำคัญทางยุทธศาสตร์ เช่นนี้ ในอดีตไทยกับพม่า จึงมักมีศึกชิงเมืองทวาย มะริด และตะนาวศรี กันบ่อยครั้ง

กรมพระยาดำรงราชานุภาพ บิดาแห่งประวัติศาสตร์ไทย เคยรับสั่งว่า เมืองตะนาวศรี และเมืองทวาย เป็นเมืองขึ้นของไทยมาแต่ครั้งกรุงสุโขทัย พม่าชิงไปเมื่อสมัยพระเจ้าหงสาวดีบุเรงนองได้กรุงศรีอยุธยา เมืองทวายมีโพธิ์บ้านพลเมืองเป็นทวาย เมืองตะนาวศรีมีโพธิ์บ้านพลเมือง มีทั้งพวกเม็งหรือมอญ และไทยปะปนกัน ผู้คนเมืองมะริดมีญาติพี่น้องอยู่ในกรุงศรีอยุธยา

หรือในยุคสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย เมื่อปี 2302 สมัยพระเจ้าเอกทัศ พระเจ้าอลองพญาษัตริย์พม่า ได้ยกกองทัพมาตีเมืองทวายซึ่งขณะนั้นแข็งเมืองอยู่ และได้ยกพลตามมาตีเมืองมะริด และตะนาวศรีของไทยไปได้ด้วย

หลังจากนั้นในปี 2330 พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ได้พยายามยกทัพไปตีเมืองทวายคืนจากพม่า แม้จะไม่สำเร็จ แต่ในอีก 4 ปีต่อมา คือ ปี 2334 เมืองทวาย ตะนาวศรี และมะริด ก็มาสวามิภักดิ์ขอขึ้นกับสยาม

ในปี 2366 ปลายรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย อังกฤษเริ่มเข้ายึดหัวเมืองชายฝั่งทะเลของพม่า รวมทั้งตะนาวศรี มะริด และทวาย ซึ่งเป็นเมืองหลวงของภาคตะนาวศรี พร้อมทั้งได้ส่งเจ้าหน้าที่เข้าสำรวจทำแผนที่ เพื่อจะได้รู้จักสภาพภูมิประเทศ ทรัพยากร และขอบเขตของเมืองที่ตนยึดได้ เมื่อมาถึงทิวเขาตะนาวศรี จึงได้ทราบว่ามีฝั่งตะวันออกของทิวเขาตะนาวศรี เป็นอาณาเขตของประเทศสยาม

ภายหลังปี 2408 จึงได้ส่งข้าหลวงใหญ่อังกฤษประจำอินเดีย มาติดต่อเพื่อขอให้มีการปักปันเขตแดนระหว่างสยามกับพม่าของอังกฤษเป็นการถาวร ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

“การปักปันเขตแดนไทย - พม่าในครั้งนี้ ถือเป็นการยอมรับอย่างเป็นทางการว่า เมืองมะริด ทวาย และตะนาวศรี เป็นดินแดนของประเทศพม่า”

การปักปันเขตแดนไทย - พม่าอย่างเป็นทางการ ในครั้งนี้ถือเป็นการยอมรับอย่างเป็นทางการ ตามข้อตกลงระหว่างประเทศ ว่าเมืองมะริด ทวาย และตะนาวศรี เป็นดินแดนของประเทศพม่าที่อยู่ในบังคับของอังกฤษ นับตั้งแต่วันที่ 3 กรกฎาคม 2411 เป็นต้นมา

แม้ปัจจุบันพื้นที่ดังกล่าว จะกลายเป็นพื้นที่ของประเทศพม่าไปแล้ว แต่ชาวไทยในเขตตะนาวศรียังมีวิถีชีวิตและวัฒนธรรม เช่นเดียวกับคนไทย และรัฐบาลพม่าก็ได้แทรกแซงในวิถีชีวิตของคนไทยในพื้นที่ดังกล่าว จนกระทั่งมีการสู้รบกันในประเทศพม่า ทำให้ชาวไทยพลัดถิ่นในตะนาวศรีอพยพกลับมาในฝั่งไทย และได้ร้องขอสัญชาติไทยจากรัฐบาลไทยและรัฐบาลไทยได้ออกบัตรประจำตัวผู้พลัดถิ่น ให้ถือระหว่างที่รอขอสถานะการเป็นคนไทย

อย่างไรก็ตาม ยังมีคนไทยพลัดถิ่นจำนวนไม่น้อยที่ตกสำรวจ ทำให้ไม่มีบัตรประจำตัวผู้พลัดถิ่นดังกล่าว เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2546 นายประเสริฐ อินทรจักร คนไทยพลัดถิ่นได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่จับกุม และตั้งข้อหาความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 และต่อมาวันที่ 10 สิงหาคม 2548 ศาลจังหวัดระนองได้มีคำพิพากษาว่าคนไทยพลัดถิ่น ถือว่าเป็นคนเชื้อชาติไทยแต่ไม่มีสัญชาติไทย สามารถได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรไทยได้ ซึ่งศาลได้พิจารณาว่าคนเชื้อชาติไทย ย่อมจะมีสิทธิ์อาศัยอยู่ในประเทศไทย แม้ในช่วงที่ยังไม่ได้รับสัญชาติไทย

ดังนั้น จึงเรื่องที่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่การพัฒนาทวายในอนาคต ให้เป็นเมืองเศรษฐกิจระดับโลก ส่วนหนึ่งที่สำคัญมาจากการลงทุนของคนไทย เปรียบเสมือนการกลับไปพัฒนาบ้านที่เราคุ้นเคยมาก่อนหน้านี้เอง

● กรุงเทพฯ ก็มีเมืองทวาย

ทวาย เป็นชื่อเมืองเมืองหนึ่งในหัวเมืองฝ่ายใต้ของพม่า ดังนั้นชื่อสถานที่ที่มีคำว่าทวาย ซึ่งปรากฏอยู่ในกรุงเทพฯ ปัจจุบัน เช่น ตรอกทวาย บ้านทวาย และตลาดบ้านทวาย จึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับชาวทวายคือ ในอดีต สถานที่นั้นเคยเป็นที่ซึ่งมีชาวทวายตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนอยู่ ดังนี้

ตรอกทวาย เป็นตรอกบริเวณสะพานแม่น้ำศรี ณ บริเวณตรอกนี้ เคยเป็นที่ตั้งบ้านเรือนของชาวทวายกลุ่มหนึ่ง สาเหตุที่ชาวทวายกลุ่มนี้อพยพเข้ามาในเมืองไทย เนื่องมาจากแมงจันจา ชาวทวาย เชื้อสายพม่า เป็นผู้นำชาวทวายกบฏต่อพม่า เพื่อตั้งตนเป็นอิสระ แต่สู้ทหารพม่าไม่ได้ จึงพาพรรคพวกอพยพหนีภัยพม่า เข้ามาขอพึ่งพระบรมโพธิสมภารสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เมื่อ ปี 2334

ในชั้นแรกทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ชาวทวายกลุ่มนี้ตั้งบ้านเรือน อยู่บริเวณนอกป่าช้า วัดสระเกศราชวรมหาวิหาร หลักฐานที่ยังคงปรากฏในปัจจุบันว่า สถานที่นี้เคยเป็นที่อยู่อาศัยของชาวทวายกลุ่มหนึ่ง คือ ชื่อตรอกทวาย ซึ่งอยู่ใกล้ๆ กับสะพานแม่น้ำศรีในปัจจุบัน

บ้านทวาย ตลาดบ้านทวาย ครั้นปลายรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ชาวทวายกลุ่มแมงจันจานี้ ย้ายไปตั้งถิ่นฐานใหม่ ห่างจากเขตราษฎร์ธานีไปทางตะวันออก ณ ตำบลคอกควาย เมื่อชาวทวายไปตั้งบ้านเรือนอยู่หนาแน่น ชื่อตำบลคอกควาย จึง

:: วัดยานนาวา (วัดคอกควาย)

เปลี่ยนเป็น “ตำบลบ้านทวาย” จนถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อครั้งโปรดให้สถาปนาวัดคอกควายขึ้นใหม่ และโปรดพระราชทานนามพระอารามใหม่นี้ว่า “วัดยานนาวา” ชื่อตำบลบ้านทวาย จึงเปลี่ยนเป็นตำบลยานนาวาตามนามพระอารามใหม่

ปัจจุบันแม้ชาวทวายกลุ่มนี้ จะได้ผสมกลมกลืนเป็นชาวไทยไปหมดสิ้นแล้ว แต่สิ่งที่ยังคงเหลือเป็นอนุสรณ์หรือหลักฐาน ว่าครั้งหนึ่งในอดีต ณ สถานที่แห่งนี้ เคยเป็นที่ตั้งถิ่นฐานของชาวทวายกลุ่มหนึ่ง คือ ชื่อบ้านทวาย และตลาดบ้านทวายนั่นเอง

:: ขอบขอบคุณข้อมูลจากนางมาลัยวรรณ จันทร และนางสาวนิรชา อินพันธ์ โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย

ขอขอบคุณภาพจาก : นางมาลัยวรรณ จันทร และนางสาวนิรชา อินพันธ์ โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย

บนเส้นทางแห่งการเปลี่ยนแปลง

หลังจากรัฐบาลทหารพม่า ดำเนินนโยบายพ่อนคลายและปฏิรูปการเมือง ตั้งแต่ปี 2551 โดยจัดให้มีการร่างรัฐธรรมนูญ การลงประชามติรับรองรัฐธรรมนูญการเลือกตั้งทั่วไปเป็นครั้งแรกในรอบ 20 ปี การปล่อยตัวนางออง ซาน ซูจี และการเจรจาเพื่อยุติความขัดแย้งกับชนกลุ่มน้อย ชาตินิยมที่นำโดยสหรัฐฯ และกลุ่มฮั้ว ซึ่งประกาศมาตรการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจกับพม่า ก็มีท่าทีที่พ่อนปรน และส่งสัญญาณอย่างชัดเจนว่า จะรื้อฟื้นความสัมพันธ์ทางการทูต และความสัมพันธ์ด้านอื่นๆ กับพม่า

ในส่วนของรัฐบาลพม่า นอกจากการปฏิรูปทางการเมืองแล้ว ยังพยายามทำการปฏิรูปเศรษฐกิจครั้งใหญ่ และเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดี เพื่อดึงดูดเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของระบบเศรษฐกิจโลก ทำให้ในวันนี้พม่ากลายเป็นจุดสนใจของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเศรษฐกิจและการลงทุน

หนังสือพิมพ์โยมิอูริซิมบุนของญี่ปุ่น ฉบับเดือนมกราคม 2555 ได้ขนานนามพม่าว่าเป็น “พรมแดนสุดท้ายของทวีปเอเชีย” (Asia's Final Frontier) เนื่องจากเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติจำนวนมาก ประชากรเกือบ 60 ล้านคน มีแรงงานราคาถูกจำนวนมาก และมีศักยภาพสูงในการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วในอนาคต

สำหรับประเทศไทย ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดกัน และต่างเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน พม่าจึงเป็นทั้งโอกาส และความท้าทายสำหรับเศรษฐกิจและการลงทุนของไทยด้วย แต่คนไทยส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับพม่าน้อยมาก ดังนั้น ก่อนที่จะมองหาช่องทางลงทุนในพม่า จึงจำเป็นต้องรู้จักประวัติศาสตร์การเมือง และเศรษฐกิจพม่า โดยสังเขปก่อน

เมืองพม่าเสียเมืองให้อังกฤษ

คนไทยรู้จักพม่าแต่ในแง่ที่เป็นคู่ขัดแย้งที่ทำสงครามกันเป็นประจำในอดีต แต่ประวัติศาสตร์พม่ามีความยาวนานและซับซ้อนกว่านั้นมาก

ดินแดนที่เป็นประเทศพม่านั้น มีประชาชนหลายเผ่าพันธุ์พลัดถิ่นเข้ามาอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งนี้ เผ่าพันธุ์เก่าแก่ที่สุดที่ปรากฏได้แก่ มอญ ซึ่งได้สถาปนาอาณาจักรสุวรมณภูมิขึ้น ต่อมา

ชาวพม่าได้อพยพลงมาจากบริเวณพรมแดนระหว่างจีนและทิเบต ททยอยเข้าสู่ที่ราบลุ่มแม่น้ำอิรวดี จนในที่สุดมีอำนาจปกครองพื้นที่แถบนี้

การเผชิญหน้าระหว่างพม่าและอังกฤษ เริ่มต้นขึ้นเมื่อเดือนมกราคม 2366 ในรัชสมัยของพระเจ้าบาเกียดอร์ (Bagyidaw) ซึ่งครองราชย์ระหว่างปี 2362 – 2380 จากเหตุที่ขุนนางชื่อ มหาพันธูละ (Maha Bandula) ได้นำกองทัพเข้ารุกรานแคว้นอัสสัมได้สำเร็จ ทำให้พม่าต้องเผชิญหน้าโดยตรงกับอังกฤษ ที่ครอบครองอินเดียอยู่ในขณะนั้น

“พม่าตกเป็นอาณานิคมของอังกฤษโดยสิ้นเชิง ในปี 2429 อังกฤษได้ประกาศยกเลิกระบอบกษัตริย์ ย้ายเมืองหลวงจากมันตะเลย์มายังกรุงย่างกุ้ง”

สงครามระหว่างพม่าและอังกฤษครั้งแรก เกิดขึ้นเมื่อปี 2367 เริ่มจากอังกฤษยกทัพเรือพร้อมด้วยทหาร 11,000 คน เข้าโจมตีเมืองย่างกุ้ง โดยใช้เวลา 6 เดือนถึงตีเมืองย่างกุ้งได้สำเร็จ สงครามได้ยืดเยื้ออยู่ถึง 2 ปี อังกฤษได้ยกพลมาเพิ่มเติมทางบก และรุกไล่เข้าไปถึงเมืองแปร จนทำให้พม่ายอมเจรจาสงบศึก ทำสนธิสัญญายันดาโบ (Yandaboo) เมื่อปี 2369 ทำให้พม่าสูญเสียดินแดนแคว้นอัสสัม มณีปุระ ยะไข่ และตะนาวศรีให้แก่อังกฤษ

ต่อมาได้เกิดกรณีพิพาทระหว่างพม่ากับอังกฤษอีกครั้ง โดยกษัตริย์พม่าองค์ต่อมา คือ พระเจ้าฟุกามมิน ซึ่งขึ้นครองราชย์เมื่อปี 2389 อังกฤษได้หาเหตุก่อสงครามกับพม่า ครั้งที่ 2 ขึ้น ซึ่งเริ่มต้นในเดือนเมษายน 2395 และสิ้นสุดในเดือนธันวาคม 2395 ด้วยชัยชนะของอังกฤษอีกครั้งหนึ่ง โดยอังกฤษได้ผนวกดินแดนเพิ่มเติม คือ นครหงสาวดี และพื้นที่ใกล้เคียง

พระเจ้ามินดง ซึ่งทรงขึ้นครองราชย์ด้วยการรัฐประหารในราชสำนัก ยึดอำนาจจากพระเจ้าปะกัน (Pagin Min) ซึ่งเป็นพระเชษฐาต่างพระชนนี เมื่อปี 2396 และครองราชย์จนถึง

ปี 2421 ตรงกับช่วงปลายสมัยรัชกาลที่ 4 และช่วงต้นรัชกาลที่ 5 ของไทย ทรงปรับเปลี่ยนวิเทโศบายของประเทศใหม่ ด้วยทรงตระหนักว่าหนทางรอดของพม่า คือ การทำไมตรี และยินยอมตามข้อเรียกร้องของอังกฤษ ทรงย้ายเมืองหลวงจากอมรปุระไปอยู่ที่มันตะเลย์ ซึ่งอยู่ในภูมิประเทศที่ยากต่อการรุกรานจากภายนอก

นอกจากนี้ พระองค์ยังพยายามพัฒนาสัมพันธไมตรีกับอิตาลีและฝรั่งเศส เพื่อคานอำนาจกับอังกฤษ จากวิเทโศบายข้างต้น ทำให้ทรงรักษาดินแดนพม่าตอนบนในส่วนที่เหลือ ให้พม่ารอดพ้นจากการเป็นอาณานิคมของอังกฤษเอาไว้ได้ยาวนานกว่า 2 ทศวรรษ

อย่างไรก็ตาม ในรัชสมัยพระเจ้าธิบอ (Thibow) พระโอรสของพระเจ้ามินดง ซึ่งขึ้นครองราชย์ต่อมาในปี 2421 อังกฤษพยายามหาเหตุก่อสงคราม เนื่องจากหวาดระแวงในความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างพม่าและฝรั่งเศส เพื่อคานอำนาจของอังกฤษ ประกอบกับการดำเนินธุรกิจของบริษัทอังกฤษในพม่า ได้ถูกทางการพม่าตรวจสอบว่ากระทำผิดกฎหมาย โดยมีรายงานว่าบริษัทของอังกฤษ แจ่งปริมาณไม้สักต่ำกว่าความเป็นจริง โดยอังกฤษเห็นว่าเป็นการตั้งข้อหา ที่ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง จึงเรียกร้องให้ตั้งอนุญาโตตุลาการเพื่อตัดสิน แต่ทางการพม่าได้ปฏิเสธ

สถานการณ์ข้างต้นได้ลุกลามทำให้เกิดสงครามกับอังกฤษครั้งที่ 3 ขึ้นเมื่อปี 2428 และอังกฤษชนะสงครามอีกครั้งหนึ่ง ทำให้เข้าครอบครองดินแดนประเทศพม่าส่วนที่เหลือ ส่วนพระเจ้าธิบอได้ถูกควบคุมตัว และส่งขึ้นเรือกลไฟไปยังประเทศอินเดีย และไม่มีโอกาสเสด็จนิวัติประเทศอีกเลย

:: กองทัพอังกฤษเมื่อยกทัพเข้ายึดครองนครมันตะเลย์ เมื่อปี 2428 นับเป็นจุดสิ้นสุดระบอบกษัตริย์ในพม่า

พม่าตกเป็นอาณานิคมของอังกฤษโดยสิ้นเชิง ในปี 2429 อังกฤษได้ประกาศยกเลิกระบอบกษัตริย์ ย้ายเมืองหลวงจากนครมันตะเลย์มายังกรุงย่างกุ้ง และลดระดับประเทศพม่าให้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของอินเดีย เนื่องจากเห็นว่าพม่ายังล้าหลังอินเดียอยู่มาก จึงยังไม่เหมาะที่จะมีรัฐบาลของตนเอง จนกระทั่งปี 2480 อังกฤษจึงแยกพม่าออกจากอินเดีย

อังกฤษปกครองพม่าภายใต้หลักการ “แบ่งแยกและปกครอง” (Divided and Rule) พยายามสร้างความแตกแยกระหว่างชาวพม่าแท้ หรือชาวบะมารี (Bamar) และชนกลุ่มน้อยต่างๆ โดยพื้นที่ของชาวพม่าแท้ จะอยู่ภายใต้การปกครองโดยตรงของข้าหลวงใหญ่อังกฤษในอินเดีย แต่ชนกลุ่มน้อยต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ภูเขาและยากจน ซึ่งอังกฤษไม่สนใจเท่าใดนัก ยอมให้ปกครองตนเองภายใต้ผู้นำเดิม

สำหรับในด้านการทหาร ชาวบะมารีถูกกีดกันไม่ให้เข้าร่วมในกองทัพของอาณานิคม ทางกองทัพจึงต้องอาศัยชนกลุ่มน้อยที่มีความชำนาญในการต่อสู้เป็นหลัก ทำให้เกิดความเป็นปรีภักซ์ทางเชื้อชาติระหว่างชาวบะมารีและชนกลุ่มน้อยต่างๆ

:: นายพลออง ซาน (คนซ้าย) ผู้นำพม่าไปสู่อิสรภาพจากอังกฤษ

อุ้งข้าวอุ้งน้ำของโลก

ในช่วงเป็นอาณานิคมของอังกฤษ พม่านั้นเป็นประเทศที่มั่งคั่งที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เนื่องจากเต็มไปด้วย

ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นสินแร่ น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ อัญมณี และมีพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ เหมาะสมกับการเพาะปลูกพืชผลทางการเกษตร

“ อังกฤษได้พัฒนาดินแดนพม่าตอนล่างให้เป็นแหล่งผลิตข้าว เพื่อหล่อเลี้ยงอาณานิคมอินเดียซึ่งมีประชากรเพิ่มขึ้นมากในขณะนั้น ”

อังกฤษได้พัฒนาดินแดนพม่าตอนล่างให้เป็นแหล่งผลิตข้าว เพื่อหล่อเลี้ยงอาณานิคมอินเดีย ซึ่งมีประชากรเพิ่มขึ้นมากในขณะนั้น ทำให้เริ่มเกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจของพม่า มีผู้อพยพเข้ามาทำไร่ทำสวน เพื่อทำนาข้าวจำนวนมาก ทำให้เศรษฐกิจของพม่าเปลี่ยนจากเศรษฐกิจแบบพอเลี้ยงตัวเอง กลายเป็นการผลิตเพื่อส่งออกตามแบบทุนนิยมของอังกฤษ

พม่าพัฒนาในด้านเกษตรกรรมอย่างรวดเร็ว จนกลายเป็นประเทศส่งออกข้าวมากที่สุดในโลก จากเดิมช่วงก่อนตกเป็นอาณานิคมของอังกฤษส่งออก 0.5 ล้านตัน ต่อมาเมื่อเป็นอาณานิคมได้ส่งออกเพิ่มเป็น 2 ล้านตัน ในปี 2443 และเพิ่มขึ้นอีกเป็น 3 ล้านตัน ในปี 2482

พม่ายังเป็นประเทศส่งออกไม้สักแปรรูป คิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 75 ของยอดส่งออกของโลก ขณะเดียวกันประชากรมีการศึกษาสูง ทำให้มีการคาดหวังว่า ภายหลังจากได้รับเอกราชแล้วจะเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว

อังกฤษยังได้ปฏิรูปการศึกษาของพม่าให้เป็นแบบตะวันตก ส่งเสริมการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ รวมถึงจัดตั้งมหาวิทยาลัยย่างกุ้ง โดยใช้การเรียนการสอนแบบอังกฤษให้ทุนการศึกษา และเปิดโอกาสให้คนเรียนดีเข้ารับราชการ

ความวุ่นวายทางการเมือง ภายหลังได้รับเอกราช

ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดลงในปี 2488 พม่าได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2490 โดยรัฐธรรมนูญกำหนดให้พม่า ปกครองในระบอบประชาธิปไตย

แบบรัฐสภา มีประธานาธิบดีเป็นประมุข นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง ภายหลังประกาศใช้รัฐธรรมนูญอังกฤษยังคงรักษาสีทิวาทารไว้ โดยได้มอบเอกราชให้แก่ม้าอย่างสมบูรณ์ เมื่อวันที่ 4 มกราคม 2491

:: นายอู อุตตมราชบุรุษมนตรีพม่า เมื่อครั้งเดินทางไปเยือนประเทศอิสราเอล เมื่อปี 2498

แม้นายพลออง ซาน จะเป็นผู้นำในการเรียกร้องเอกราชจากอังกฤษ แต่เขาถึงแก่กรรมจากการถูกลอบสังหาร เมื่อเดือนกรกฎาคม 2490 ดังนั้น ตะชีนุ หรืออู จิง ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

ในช่วงสิบปีแรกภายหลังได้รับเอกราช แม้การปกครองของพม่าภายใต้ระบอบประชาธิปไตยได้รับผลสำเร็จค่อนข้างดี แต่ในด้านเศรษฐกิจกลับไม่ประสบผลสำเร็จเท่าใดนัก เนื่องจากรัฐบาลได้ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจแบบเน้นสวัสดิการ และระบบวางแผนจากส่วนกลาง โดยพิมพ์เงินเพิ่มขึ้นจำนวนมากเพื่อสนับสนุนการใช้จ่ายของรัฐบาล ก่อให้เกิดปัญหาเงินเฟ้อขึ้น

พม่าต้องเผชิญกับวิกฤตการณ์ทางการเมืองครั้งใหญ่เมื่อปี 2501 พรรคการเมืองเกิดแตกแยก เพื่อแก้ไขสถานการณ์ นายอูจิงได้ชักนำทหารให้เข้ามามีบทบาทกับการเมือง โดยเชิญนายพลเนวิน ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ให้จัดตั้งรัฐบาลทหารเป็นการชั่วคราว เพื่อฟื้นฟูความสงบของประเทศ โดยมีเงื่อนไขว่าหากเหตุการณ์สงบ จะต้องให้รัฐบาลพลเรือนกลับมาปกครองเหมือนเดิม จากนั้นกองทัพได้ทำการจับกุมบุคคล ที่เป็นแนวร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์

กองทัพพม่าได้ทำตามสัญญา โดยภายหลังจากนั้นได้จัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปขึ้นในปี 2503 ปรากฏว่านายอู ชนะการเลือกตั้ง โดยได้รับเสียงสนับสนุนอย่างท่วมท้น แต่เมื่อเข้ามาบริหารประเทศ ก็ประสบปัญหาครั้งใหญ่ซ้ำอีก ทั้งความวุ่นวายจากการคอร์รัปชันของบุคคลในคณะรัฐบาล

ขณะเดียวกัน ชาวรัฐฉานได้เคลื่อนไหวทางสิทธิตามรัฐธรรมนูญปี 2490 ที่ยินยอมให้ชนกลุ่มน้อยแยกตัวเป็นอิสระออกจากพม่า ตามสนธิสัญญาเวียงปางหลวง ซึ่งลงนามเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2490

นอกจากนี้ ยังเกิดความขัดแย้งจากกรณีที่นายอูได้ประกาศให้พุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ เกิดการต่อต้านอย่างรุนแรงจากชนกลุ่มน้อยที่นับถือศาสนาอื่น เช่น รัฐคะฉิ่น ซึ่งมีผู้นับถือศาสนาคริสต์เป็นส่วนมาก และขยายไปถึงรัฐกะเหรี่ยงและรัฐฉินด้วย

:: พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จพระราชดำเนินเยือนพม่าเมื่อปี 2503

ยุค “เนวิน” - จุดเปลี่ยนสู่ระบอบเผด็จการทหาร

นายพลเนวินได้ก่อรัฐประหารเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2505 โดยได้ประกาศจัดตั้งรัฐบาลปฏิวัติของสหภาพพม่า ในช่วงแรกมีการมองว่าจะเป็นเหมือนกับเมื่อครั้งนายพลเนวิน ได้เข้าไปรักษาการรัฐบาลชั่วคราวระหว่างปี 2501 - 2503 เท่านั้น แต่สถานการณ์กลับตรงกันข้าม เป็นการยึดอำนาจของทหารติดต่อกันเป็นระยะเวลายาวนาน

นายพลเนวิน เกิดเมื่อปี 2454 เป็นลูกครึ่งพม่าและจีน แม้เขาจะเป็นสหായร่วมรบมากับนายพลออง ซาน แต่บุคลิกลักษณะแตกต่างกันมาก โดยนายพลออง ซาน มีบุคลิกลักษณะเป็นคนดีมีศีลธรรม เป็นคนชอบคิดวิเคราะห์ และตรงไปตรงมา ขณะที่นายพลเนวิน มีบุคลิกลักษณะตรงกันข้ามที่ชอบเล่นพนัน ต้มสุรา ชอบปิดบังซ่อนเร้นไม่น่าไว้วางใจ นอกจากนี้ยังเป็นคนเจ้าชู้ แต่งงานถึง 7 ครั้ง โดยภรรยาบางคนสืบเชื้อสายมาจากกษัตริย์พม่า และบางคนเป็นนักแสดงชาวฮอลลีวูด

ภายหลังการรัฐประหาร พม่าภายใต้การนำของนายพลเนวิน ได้ปกครองประเทศในระบบเผด็จการอย่างเบ็ดเสร็จ ยกเลิกรัฐธรรมนูญปี 2490 ยกเลิกพรรคการเมือง ยกเลิกหนังสือพิมพ์อิสระ โดยเหลือเฉพาะหนังสือพิมพ์ฉบับเดียว คือ Working People's Daily จำกัดการติดต่อกับต่างประเทศ และปฏิเธรการแยกตัวเป็นอิสระของบรรดารัฐชนกลุ่มน้อยอย่างสิ้นเชิง โดยใช้วิธีทางทหารเข้ามาแก้ปัญหาอย่างรุนแรง

แม้ภายหลังรัฐประหารเพียงไม่กี่เดือน ได้เกิดการประท้วงของนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยย่างกุ้ง เมื่อเดือนกรกฎาคม 2505 แต่ได้ถูกปราบปรามอย่างเด็ดขาด มีนักศึกษาเสียชีวิตจากเหตุการณ์ครั้งนี้นับมากกว่า 100 คน

“ในช่วงนี้พม่าใช้นโยบายเศรษฐกิจ
สังคมนิยมแบบพม่า
ระบบเศรษฐกิจแบบตลาดถูกทดแทน
โดยระบบวางแผนส่วนกลาง”

ในช่วงนี้พม่าใช้นโยบายเศรษฐกิจสังคมนิยมแบบพม่า (Burmese Way to Socialism) หรือพุทธสังคมนิยม ระบบเศรษฐกิจแบบตลาดได้ถูกทดแทนโดยระบบวางแผนส่วนกลาง โดยยึดโรงงานอุตสาหกรรมของภาคเอกชนมาเป็นของรัฐ เศรษฐกิจพม่าเริ่มถดถอย ผลผลิตเกษตรกรรมลดลง เกิดตลาดมืด

แต่ต่อมาพม่าได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่เมื่อปี 2517 แต่ไม่ได้เป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เนื่องจากเป็นระบบพรรคการเมืองพรรคเดียว จากนั้นในปี 2524 นายพลเนวินลาออกจากตำแหน่งประธานาธิบดี โดยนายพลซัน ยู

(San Yu) มาดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีแทน แต่นายพลเนวินยังคงกุมอำนาจปกครองประเทศ โดยยังคงเป็นหัวหน้าพรรค Burma Socialist Program Party (BSPP) และกุมอำนาจปกครองประเทศยาวนานเกือบ 26 ปี จนกระทั่งลาออกจากหัวหน้าพรรคเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2531

อนึ่ง ภายหลังลาออกจากตำแหน่งหัวหน้าพรรค BSPP และเกิดการรัฐประหารในปี 2531 อิทธิพลของนายพลเนวินในกองทัพเริ่มเสื่อมถอย และในเดือนมีนาคม 2545 มีการกล่าวหาว่าลูกเขยของนายพลเนวิน วางแผนก่อรัฐประหาร ทำให้เขาและลูกสาวถูกกักบริเวณไว้ที่บ้านจนถึงแก่อสัญกรรมเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2545 ขณะมีอายุ 92 ปี โดยงานศพเป็นไปอย่างเรียบง่าย ไม่ถือเป็นงานรัฐพิธีแต่อย่างใด โดยมีผู้เข้าร่วมงานเพียงแค่ 30 คนเท่านั้น

จากเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวเดินขบวนต่อต้านรัฐบาลครั้งใหญ่เมื่อปี 2531 ได้นำไปสู่การรัฐประหารเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2531 โดยพลเอกอาวุโสชอ หม่อง ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ได้ทำการก่อตั้ง State Law and Order Restoration Council (SLORC) โดยสัญญาว่าจะจัดให้มีการเลือกตั้งตามระบบประชาธิปไตย

“รัฐบาลพม่าได้พยายาม
ส่งเสริมการลงทุน
โดยตรงจากต่างประเทศ
และได้ประกาศใช้กฎหมาย
การลงทุนต่างชาติ
ของประเทศพม่า เมื่อปี 2531”

ขณะเดียวกันพม่าพยายามฟื้นฟูเศรษฐกิจ รัฐบาลของพลเอกอาวุโสชอ หม่อง ได้เริ่มผ่อนคลายนโยบายเศรษฐกิจมาเป็นกึ่งเสรีตามแนวนโยบาย โดยเปิดให้ภาคเอกชนทำธุรกิจ เปิดรับการลงทุนจากต่างประเทศ เพื่อให้ได้รับเงินตราต่างประเทศ ประกาศเปิดประเทศต้อนรับนักท่องเที่ยว

รัฐบาลพม่าได้พยายามส่งเสริมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และได้ประกาศใช้กฎหมายการลงทุนต่างชาติของ

รับผิดชอบการลงทุน ทั้งของชาวพม่าและชาวต่างชาติ จากนั้น ในปี 2538 ได้มีการก่อตั้งคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งพม่า (Myanmar Industrial Development Committee - MIDC) โดยมีกรรมการเป็นรัฐมนตรีจากกระทรวงต่างๆ

“จากปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนของพม่า ทำให้บริษัทส่วนใหญ่ได้ยกเลิกการดำเนินธุรกิจ และจากผลประโยชน์ธุรกิจซึ่งไม่ค่อยดีนัก”

จากปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนของพม่า ประกอบกับการที่รัฐบาลทหารได้ยกเลิกผลการเลือกตั้งเมื่อปี 2533 ทำให้ประเทศตะวันตกคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจต่อพม่า

โดยกรณีของสหรัฐฯ ได้ออกกฎหมายเมื่อปี 2540 ห้ามการลงทุนโครงการใหม่ในพม่า แม้บริษัทสหรัฐฯ ที่ดำเนินธุรกิจอยู่แล้วในพม่าก่อนหน้านี้ สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ แต่ส่วนใหญ่ได้ยกเลิกการดำเนินธุรกิจในพม่า โดยมีเหตุผลมาจากถูกความกดดันจากองค์กรสิทธิมนุษยชน และจากผลประโยชน์ธุรกิจซึ่งไม่ค่อยดีนัก

สำหรับโครงการขนาดใหญ่ของสหรัฐฯ ในพม่า ในช่วงต่อมาที่ดำเนินการต่อเนื่อง มีเพียงกิจการเดียว คือ การขุดเจาะปิโตรเลียมของบริษัท เชพรอนฯ (โดยบริษัทฯ ได้ซื้อกิจการบริษัท ยูโนแคลฯ ทั้งหมดเมื่อปี 2548 ทำให้เป็นเจ้าของกิจการของบริษัท ยูโนแคลฯ ในพม่าด้วย)

ต่อมาในปี 2546 รัฐสภาสหรัฐฯ ได้ผ่านกฎหมาย Burmese Freedom and Democracy Act เพิ่มระดับการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ โดยห้ามนำเข้าสินค้าที่ผลิตในพม่าทั้งหมด ห้ามการให้บริการทางการเงินแก่พม่า รวมถึงได้พยายามกดดันไม่ให้สถาบันการเงินระหว่างประเทศ ให้สินเชื่อแก่พม่า นอกจากนี้ ยังปฏิเสธไม่ออกวีซ่าแก่นายทหารและข้าราชการระดับสูงของพม่า เนื่องจากเหตุผลในด้านการละเมิดสิทธิมนุษยชน ขณะที่สหภาพยุโรปได้ห้ามส่งอาวุธและความช่วยเหลือ

ที่ไม่ใช่ด้านมนุษยธรรมแก่พม่า ห้ามการออกวีซ่าให้แก่ผู้นำทางการทหาร และห้ามการลงทุนในกิจการบางประเภท อย่างไรก็ตาม ประเทศอื่นๆ เช่น จีน อินเดีย ไทย ฯลฯ ยังคงทำการค้ากับพม่าตามปกติต่อไปอีก

แม้ว่ามาตรการห้ามนำเข้าสินค้าจากพม่า จะได้รับการวิจารณ์ว่าจะส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนพม่า แต่นางออง ซาน ซูจี เห็นว่าเป็นมาตรการสำคัญที่จะสร้างแรงกดดันต่อรัฐบาลทหารของพม่า ให้เคารพสิทธิมนุษยชน และหันมาสู่ระบอบประชาธิปไตย

:: พลเอกชิน ยุ้นต์

นโยบายปรองดองแห่งชาติของพลเอกชิน ยุ้นต์

ปี 2540 พรรค SLORC ได้เปลี่ยนชื่อเป็น สภาสันติภาพและการพัฒนาแห่งรัฐ (State Peace and Development Council - SPDC) โดยมีประธาน SPDC เป็นประมุขประเทศ และมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาล โดยพลเอกอาวุโสตาน ฉ่วย ได้ควบตำแหน่งทั้งเป็นประธานสภา SPDC ผู้บัญชาการทหารสูงสุด และนายกรัฐมนตรี ส่วนพลเอกชิน ยุ้นต์ (Khin Nyunt) เป็นเลขาธิการสภาฯ พลโทหม่อง เอย์ (Maung Aye) คุมกำลังทหารในส่วนภูมิภาคทั้งหมด

ต่อมา พลเอกชิน ยุ้นต์ ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีตั้งแต่วันที่ 25 สิงหาคม 2546 เนื่องจากเป็นผู้นิยมการเดินสายกลาง ทำให้มีภาพลักษณ์ว่าจะเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญ ในการดำเนินนโยบายให้พม่าเป็นที่ยอมรับจากนานาชาติ โดยเป็นทหารที่เติบโตในสายการข่าว ในอดีต

เป็นคนใกล้ชิดกับนายพลเนวิน มีความคิดก้าวหน้าในการพัฒนาเศรษฐกิจ รวมถึงเป็นผู้ที่มีสัมพันธ์อันดีกับประชาคมต่างประเทศ โดยเฉพาะอาเซียนและจีน

พลเอกชิน ยุ้นต์ เป็นคนพม่าเชื้อสายจีน ได้รับการยกย่องว่ามีความฉลาดหลักแหลม อย่างไรก็ตาม นายทหารระดับสูงไม่ค่อยไว้วางใจเขานัก เนื่องจากเป็นผู้ทำงานใต้ดิน และได้รวบรวมเอกสารลับต่างๆ เป็นจำนวนมาก

“พลเอกชิน ยุ้นต์ ได้ประกาศแนวทางไปสู่กระบวนการปรองดองแห่งชาติ และประชาธิปไตยภายใต้ชื่อ Roadmap to Democracy เพื่อแก้ไขปัญหาภายในประเทศ และลดแรงกดดันจากประชาคมระหว่างประเทศ ได้เปิดเจรจาลับๆ กับนางออง ซาน ซูจี โดยมีองค์การสหประชาชาติเป็นตัวกลาง ทั้ง 2 ฝ่าย สามารถตกลงกันได้ในระดับหนึ่ง กล่าวคือ นางออง ซาน ซูจี ประกาศจะสนับสนุนให้ประชาคมโลกหยุดโดดเดี่ยวพม่า และในขณะเดียวกันฝ่ายรัฐบาลยอมให้พรรคการเมืองของเธอรณรงค์หาเสียงต่อไป

อย่างไรก็ตาม นโยบายปรองดองแห่งชาติของนายกรัฐมนตรี พลเอกชิน ยุ้นต์ ประสบปัญหาถูกต่อต้าน เขาถูกบังคับให้ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2547 จากนั้นได้ถูกกักบริเวณให้อยู่ในบริเวณบ้านพัก โดยเพิ่งถูกปล่อยตัวให้เป็นอิสระเมื่อวันที่ 13 มกราคม 2555 ภายใต้แผนนิรโทษกรรมนักโทษการเมืองของประธานาธิบดีเต็งเส่ง

อย่างไรก็ตาม นโยบายปรองดองแห่งชาติของนายกรัฐมนตรี พลเอกชิน ยุ้นต์ ประสบปัญหาถูกต่อต้าน เขาถูกบังคับให้ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2547 จากนั้นได้ถูกกักบริเวณให้อยู่ในบริเวณบ้านพัก โดยเพิ่งถูกปล่อยตัวให้เป็นอิสระเมื่อวันที่ 13 มกราคม 2555 ภายใต้แผนนิรโทษกรรมนักโทษการเมืองของประธานาธิบดีเต็งเส่ง

:: ประธานาธิบดีเต็ง เส่ง กับนายกรัฐมนตรีไทย นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

พลเอกเต็ง เส่ง กอร์บาซอฟ แห่งพม่า

พลเอก อาวุโสโซ วิน (Soe Win) ได้รับแต่งตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรีคนใหม่ แต่ต่อมาได้ล้มป่วยด้วยโรคมะเร็งในเม็ดโลหิตขาว ทำให้พลเอกเต็ง เส่ง (U Thein Sein) ได้รับแต่งตั้งให้รักษาการในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแทน นับตั้งแต่เดือนเมษายน 2550 เป็นต้นมา และเมื่อพลเอก อาวุโสโซ วิน ถึงแก่อสัญกรรม เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2550 จึงได้แต่งตั้งให้พลเอกเต็ง เส่ง เป็นนายกรัฐมนตรีคนต่อมา

พลเอกเต็ง เส่ง เกิดเมื่อปี 2488 ปัจจุบันอายุ 67 ปี ภายหลังจบการศึกษาจากสถาบันป้องกันประเทศ ได้รับราชการทหาร โดยภารกิจส่วนใหญ่จะอยู่ในสายเสนารธิการ ไม่ค่อยได้คุมกำลัง เคยเป็นผู้บัญชาการทหารในพื้นที่ชายแดนติดต่อกับจีน ไทย และลาว ซึ่งเป็นช่วงที่เกิดการปะทะกันระหว่างทหารไทยและพม่า ที่บริเวณชายแดนแถบท่าขี้เหล็กและแม่สายเมื่อปี 2544

“พลเอกเต็ง เส่ง มีภาพลักษณ์ เป็นทหารที่เดินสายกลาง ไม่ทะเยอทะยานทางการเมือง หนังสือพิมพ์นิวยอร์กไทม์ ขนานนามว่าเป็น “มิกาล กอร์บาซอฟ แห่งพม่า”

เส้นทางในกองทัพของพลเอกเต็ง เส่ง ถือว่าได้รับอานิสงส์จากที่นายทหารอาวุโสหลายคน เสียชีวิตจากเหตุการณ์เฮลิคอปเตอร์ตกเมื่อปี 2544 ทำให้เขาได้รับการเลื่อนตำแหน่งอย่างรวดเร็ว ต่อมาเมื่อมีการปลดและควบคุมตัวนายกรัฐมนตรี คือ พลเอกชิน ยุ้นต์ เมื่อปลายปี 2547 ทำให้พลเอกเต็ง เส่ง ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นเลขาธิการคนที่ 1 ซึ่งนับเป็นตำแหน่งทางทหารที่สำคัญมากเป็นอันดับ 4 ของพม่า

สำหรับพลเอกเต็ง เส่ง มีภาพลักษณ์เป็นทหารที่เดินสายกลาง ไม่ก้าวร้าว มีสะอาด ไม่มีประวัติการทุจริต ไม่ทะเลาะเบาะแว้งทางการเมือง บุคลิกท่าทางเป็นหนอนหนังสือ ถ่อมตัว และจริงจัง หนังสือพิมพ์นิวยอร์กไทม์ถึงกับขนานนามเขาว่าเป็น “มิดาฮิล กอร์บาซอฟ แห่งพม่า”

ในยุคของพลเอกเต็ง เส่ง การปฏิรูปการเมืองของพม่าเริ่มต้นอีกครั้ง และจนถึงปัจจุบัน มีความคืบหน้าตามแนวทางที่ประกาศไว้ กล่าวคือ มีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เพื่อทดแทนรัฐธรรมนูญปี 2517 ที่ยกเลิกไปเมื่อปี 2531 โดยร่างแล้วเสร็จเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2551 จากนั้นได้จัดให้ลงประชามติรับรองรัฐธรรมนูญเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2551 โดยผลการลงประชามติได้รับรองเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 92.4 โดยรัฐธรรมนูญปี 2551 มีประเด็นสำคัญ ดังนี้

- รูปแบบการปกครองแบบประธานาธิบดี (Presidential System) โดยประธานาธิบดีจะทำหน้าที่ เป็นทั้งประมุขทางด้านพิธีการและหัวหน้ารัฐบาล ผู้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีจะมาจากการเลือกตั้งทางอ้อม กล่าวคือ ประชาชนเลือกคณะผู้เลือกตั้งก่อน จากนั้นคณะผู้เลือกตั้งจะทำการเลือกประธานาธิบดี
- เป็นรัฐรวม (Federal State) มีทั้งหมด 7 รัฐและอีก 7 เขต ไม่รวมเขตที่ดูแลโดยรัฐบาลกลาง (Union) คือ เมืองหลวง กรุงเนปิดอร์
- สถานิติบัญญัติประกอบด้วย 2 สภา คือ สภาผู้แทนประชาชน (Pyithu Hluttaw) หรือสภาผู้แทนราษฎร มีสมาชิก 440 ที่นั่ง มาจากการเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนร้อยละ 75 หรือ 330 ที่นั่ง และแต่งตั้งจากทหารอีก 110 ที่นั่ง ส่วนสภาผู้แทนแห่งชาติ (Amyotha Hluttaw) หรือวุฒิสภา มีสมาชิก 224 ที่นั่ง มาจากการเลือกตั้ง

ทั่วไปของประชาชนร้อยละ 75 หรือ 168 ที่นั่ง และแต่งตั้งจากทหารอีก 56 ที่นั่ง

- รัฐมนตรีจาก 3 กระทรวง คือ กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับกิจการชายแดน ต้องมาจากทหารเท่านั้น ทั้งนี้ ประธานาธิบดีสามารถขอความเห็นชอบจากผู้บัญชาการทหารสูงสุดในการแต่งตั้งรัฐมนตรี ในกระทรวงที่นอกเหนือจากนี้

เลือกตั้งครั้งแรกในรอบ 20 ปี

ภายหลังจากประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ พม่าได้จัดการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2553 นับเป็นการเลือกตั้งเป็นครั้งแรกในรอบ 20 ปี โดยพรรคสหภาพสามัคคีและการพัฒนา (The Union Solidarity and Development Party – USDP) ของทหาร ได้รับการเลือกตั้งมาเป็นจำนวนมาก คือ 388 ที่นั่ง จากทั้งหมด 498 ที่นั่ง

ขณะที่พรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตยของนางออง ซาน ซูจี เห็นว่าเป็นการเลือกตั้งที่ไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม เนื่องจากรัฐธรรมนูญกำหนดกติกาเป็นการเฉพาะ เพื่อนำเอารัฐบาลทหารกลับคืนมาใช้อำนาจ ดังนั้น จึงได้คว่ำบาตรไม่ส่งผู้สมัครในการเลือกตั้งครั้งนี้ ส่งผลให้ต้องถูกยุบพรรค

ภายหลังเลือกตั้งเพียง 6 วัน คือ เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2553 ได้เริ่มมีสัญญาณสมานฉันท์ภายในประเทศ โดยรัฐบาลพม่าได้ปล่อยตัวนางออง ซาน ซูจี จากการควบคุมตัวภายในบ้านพักนาน 7 ปี ยิ่งไปกว่านั้น ทางทหารพม่ายังได้เสนอให้นางออง ซาน ซูจี จัดทะเบียนพรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย (NLD) อย่างถูกกฎหมายอีกครั้งหนึ่ง ภายหลังถูกยุบไป เนื่องจากได้ถูกคว่ำบาตรการเลือกตั้ง

จัดตั้งรัฐบาลพลเรือน

รัฐสภาในกรุงเนปิดอร์ ได้เปิดประชุมครั้งแรก เมื่อปลายเดือนมกราคม 2554 และนายเต็ง เส่ง อดีตนายกรัฐมนตรี (ภายหลังลาออกจากราชการทหาร จะไม่มีสิทธิ์ใช้ศทางการทหาร) ได้รับเลือกให้เป็นประธานาธิบดี ทั้งๆ ที่ก่อนหน้านี้หลายฝ่ายได้คาดหมายว่า นายกรัฐมนตรีจะเป็นบุคคลอื่น เนื่องจากนายเต็ง เส่ง

มีปัญหาทางสุขภาพ โดยเป็นโรคหัวใจ และต้องอาศัยเครื่องช่วยการเต้นของหัวใจ (Pacemaker) และอยากวางมือทางการเมือง แต่ได้รับการไว้วางใจจากทั้งกองทัพและภาคราชการให้มาดำรงตำแหน่ง

ส่วนพลโททิน ออง มิน ฐู (Tin Aung Myint Oo) และนายแพทย์สาย หมอก คำ (Sai Mauk Kham) ขาวรัฐฉาน รับตำแหน่งรองประธานาธิบดี โดยได้เข้าพิธีสาบานตนรับตำแหน่งประธานาธิบดี และรองประธานาธิบดี เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2554 นับเป็นการถ่ายโอนอำนาจการปกครองประเทศจากรัฐบาลทหารมายังรัฐบาลพลเรือน

:: ประธานาธิบดีเต็ง เส่ง หรือประธานาธิบดีนางออง ซาน ซูจี เป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2554 ณ กรุงเนปิดอว์

ปูทางสู่กระบวนการสมานฉันท์

ภายหลังรับตำแหน่งประธานาธิบดี นายเต็ง เส่ง ได้พยายามสร้างความสมานฉันท์ขึ้นในประเทศอย่างรวดเร็วในหลายด้านพร้อมๆ กัน เป็นต้นว่า ได้เชิญนางออง ซาน ซูจี ไปพบเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2554 ณ กรุงเนปิดอว์ (Naypyidaw) พร้อมหารือข้อราชการนานถึง 1 ชั่วโมง

รัฐบาลพม่าได้จัดตั้งคณะกรรมการด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เมื่อวันที่ 5 กันยายน 2554 มีสมาชิกในคณะทั้งหมด 15 คน และมีนายวิน มา นักการทูตซึ่งเกษียณราชการไปแล้ว ดำรงตำแหน่งเป็นประธาน ต่อมารัฐบาลยังปล่อยนักโทษการเมืองอีกเป็นจำนวนมาก นับตั้งแต่วันที่ 12 ตุลาคม 2554 เป็นต้นมา

ล่าสุดรัฐบาลพม่ายังอนุญาตให้คณะจากต่างประเทศ มาสังเกตการณ์การเลือกตั้งซ่อมในวันที่ 1 เมษายน 2555 เพื่อยืนยันว่าการเลือกตั้งได้ดำเนินการอย่างโปร่งใส

เจรจากับชนกลุ่มน้อย เพื่อยุติสงคราม

รัฐบาลพม่ายังได้เปิดเจรจาสันติภาพกับกลุ่มกบฏชนกลุ่มน้อย โดยได้เจรจากับกลุ่มต่างๆ เช่น พรรครัฐมอญใหม่ (New Mon State Party - NMSP) ซึ่งเป็นพรรคการเมืองของกองทัพปลดปล่อยชาติพินอุมมอญ (Mon National Liberation Army - MNLA)

นอกจากนี้ ยังได้เปิดเจรจากับผู้แทนจากกลุ่มการเมืองและกองทัพของสหภาพแห่งชาติกะเหรี่ยง (KNU) ที่เมืองพะอัน ในรัฐกะเหรี่ยง และได้ลงนามข้อตกลงร่วมกัน 13 ข้อ เมื่อวันที่ 6 เมษายน 2555 ว่าด้วยหลักปฏิบัติและความร่วมมือสู่การหยุดยิงถาวร อันรวมถึงรับประกันความปลอดภัยของประชาชน จัดสรรหาที่อยู่ให้แก่ชาวบ้านหลายหมื่นคน ที่ไร้ถิ่นฐานจากเหตุสู้รบในรัฐกะเหรี่ยงตลอด 20 ปีที่ผ่านมา และจะร่วมมือกันเก็บกู้กับระเบิด นอกจากนี้ รัฐบาลยังเชิญชวนให้ KNU ตั้งพรรคการเมือง เพื่อส่งผู้สมัครลงเลือกตั้งรัฐสภาครั้งหน้า เพื่อมีส่วนร่วมในการบริหารปกครองรัฐกะเหรี่ยง

อย่างไรก็ตาม การเจรจากับกองทัพเอกราชคะฉิ่น (KIA) ยังติดขัด เนื่องจากรัฐคะฉิ่นเป็นศูนย์กลางของผลประโยชน์ด้านพลังงานของทั้งพม่าและจีน เป็นที่ตั้งของเขื่อนไฟฟ้าและท่อส่งผ่านน้ำมันปิโตรเลียมหรือก๊าซธรรมชาติ ที่เชื่อมต่อไปยังมณฑลยูนนานทางตะวันตกเฉียงใต้ของจีน

นานาชาติประณามการคว่ำบาตร

จากสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชน และกระบวนการประชาธิปไตยในพม่าปรับตัวดีขึ้นมาก ทำให้รัฐมนตรีระดับสูงของประเทศต่างๆ เดินทางไปพม่าอย่างไม่ขาดสาย เช่น นางฮิลารี คลินตัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐฯ ได้เดินทางไปยังพม่าระหว่างวันที่ 30 พฤศจิกายน - 2 ธันวาคม 2554 จากนั้นนายยูคิโอะ ฮิดาโน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม ของญี่ปุ่น ได้เดินทางไปยังพม่าในช่วงเดือนมกราคม 2555

จากสถานการณ์ที่ปรับตัวขึ้น ประเทศต่างๆ ได้ค่อยๆ ผ่อนคลายการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ เป็นต้นว่า นางฮิลารี คลินตัน ได้กล่าวเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2554 ว่าสหรัฐฯ พร้อมที่จะเป็นหุ้นส่วนกับพม่า หากมีสัญญาณที่ดีเกี่ยวกับการปฏิรูปทางการเมือง

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากมาตรการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ต่อพม่านั้น จำนวนมากได้ตรากฎหมาย ไม่ได้ออกในรูปกฎระเบียบของทางราชการแต่อย่างใด ดังนั้น การยกเลิกจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ซึ่งเป็นกระบวนการต้องใช้เวลาค่อนข้างนาน

ผู้เชี่ยวชาญได้คาดการณ์ว่า การคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจน่าจะถูกลบเลิกภายในปี 2555 หรืออย่างช้าไม่น่าจะเกินปี 2556 อย่างไรก็ตาม ได้มีการคาดหมายว่าสหรัฐฯ จะยังคงคว่ำบาตรต่อไปในส่วนอุตสาหกรรมอัญมณีและไม้ เนื่องจากเป็นธุรกิจที่ทหารพม่าเข้าไปเกี่ยวข้องค่อนข้างมาก

ในโอกาสคาดการณ์ว่า พม่าน่าจะได้รับสิทธิพิเศษด้านภาษีศุลกากรในฐานะประเทศยากจน ที่มีระดับการพัฒนาเศรษฐกิจต่ำ ซึ่งจะทำให้สินค้าผลิตในพม่า สามารถแข่งขันในตลาดต่างประเทศ ได้เปรียบสินค้าที่ผลิตจากประเทศอื่นๆ

พม่ายังได้ดำเนินการปฏิรูปเศรษฐกิจ โดยกำลังร่างกฎหมายส่งเสริมการลงทุนฉบับใหม่ โดยคาดว่าจะให้ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมากขึ้น ขณะเดียวกันกฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งได้ผ่านรัฐสภาไปแล้วนั้น ได้ประกาศใช้เมื่อต้นปี 2554 โดยให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรเช่นเดียวกัน โดยคาดว่าจะมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มเติม เพื่อจูงใจให้การลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษมากขึ้น

ฝ่ายค้านชนะเลือกตั้งซ่อมแบบถล่มทลาย

ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2555 ฝ่ายค้านคือ พรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย (NLD) ของนางออง ซาน ซูจี ชนะการเลือกตั้งทั้ง 2 สภา อย่างถล่มทลาย 43 ที่นั่ง จากทั้งหมด 45 ที่นั่ง โดยนางออง ซาน ซูจี ก็ชนะเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย แม้แต่เขตเลือกตั้งในกรุงเนปิดอร์ ซึ่งเป็นฐานที่มั่นของรัฐบาลและหน่วยราชการต่างๆ พรรค NLD ก็ชนะการเลือกตั้งเช่นเดียวกัน

ขณะที่พรรคสหภาพสามัคคีและการพัฒนา (The Union Solidarity and Development Party – USDP) ของ

ทหาร ชนะเพียง 1 ที่นั่ง ซึ่งไม่ใช่เพราะนิยมชมชอบ แต่อย่างใด แต่เนื่องจากผู้สมัครฝ่ายค้านพรรค NLD ถูกเพิกถอนสิทธิรับเลือกตั้ง เนื่องจากขาดคุณสมบัติจากปัญหาสัญชาติของบิดามารดา ส่วนอีก 1 ที่นั่ง ชนะเลือกตั้งโดยพรรคของชนกลุ่มน้อยรัฐฉาน ภายหลังการเลือกตั้งซ่อมครั้ง ทำให้หลายฝ่ายคาดการณ์ว่าการเลือกตั้งทั่วไปครั้งต่อไป ที่กำหนดในปี 2558 ฝ่ายค้านน่าจะชนะเลือกตั้งอย่างถล่มทลายอีกครั้งเช่นกัน

“ **ผู้บัญชาการกองทัพบพม่า พลเอกมิน อ่อง หล่าย ได้กล่าวสุนทรพจน์ในวันกองทัพพม่า อย่างชัดเจนว่า กองทัพมีหน้าที่ จะต้องปกป้องรัฐธรรมนูญ และจะมีส่วนร่วมทางการเมือง เหมือนกับที่เคยเป็นมาในอดีต** ”

ขณะเดียวกันหลายฝ่ายยังหวั่นวิตกว่า การปฏิรูปของพม่าจะยั่งยืนเพียงใด เนื่องจากประธานาธิบดีเต็ง เส่ง ไม่ได้กุมอำนาจทางการเมืองและการทหารแบบเบ็ดเสร็จ โดยอำนาจได้กระจายอยู่ในมือของหลายคน กล่าวคือ

- นายตาน ฉ่วย แม้จะพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองและการทหาร แต่ยังคงมีอำนาจในระดับหนึ่ง
- นายเต็ง เส่ง ประธานาธิบดี
- นายทิน ออง มิน ฐ รองประธานาธิบดี มีข่าวล่ำลือว่าจะลาออกจากตำแหน่งรองประธานาธิบดี
- นายตูระ ฉ่วย มาน (Thura Shwe Mann) อดีตเป็นนายทหารยศพลเอก ดำรงตำแหน่งเสนาธิการทหารสูงสุด ซึ่งปัจจุบันได้รับเลือกเป็นประธานสภาล่าง เป็นตัวเต็งว่าหากนายเต็ง เส่ง ไม่รับตำแหน่งประธานาธิบดีภายหลังการเลือกตั้งครั้งต่อไป ก็จะได้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีคนต่อไป
- พลเอกมิน อ่อง หล่าย (Min Aung Hlaing) ซึ่งเข้ามารับตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุด ต่อจากนายตาน ฉ่วย เมื่อปี 2554

:: นางออง ซาน ซูจี กับนายกรัฐมนตรีของไทย นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ณ สถานเอกอัครราชทูตไทย เมืองย่างกุ้ง

อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงซึ่งดำเนินไปในทางที่ดีเหล่านี้ มีความหวั่นวิตกว่า การปฏิรูปของพม่า อาจจะสะดุดลงได้ หากกระบวนการปฏิรูปทางการเมืองเป็นไปอย่างรวดเร็วเกินไป โดยเฉพาะหากฝ่ายค้านจะเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งปัจจุบันที่ยินยอมให้ทหารมีอำนาจ โดยกำหนดให้ทั้ง 2 สภา มีสมาชิกได้รับการแต่งตั้งร้อยละ 25 และเลือกตั้งร้อยละ 75 โดยผู้บัญชาการกองทัพบม่า พลเอกมิน อ่อง หล่าย ได้กล่าวสุนทรพจน์ในวันกองทัพพม่า เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2555 อย่างชัดเจนว่า กองทัพมีหน้าที่จะต้องปกป้องรัฐธรรมนูญ และจะมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างต่อเนื่องเหมือนกับที่เคยดำเนินการมาในอดีต

บีโอไอแฟร์ 2011 The First Low Carbon Fair in Asean

งานนิทรรศการบีโอไอแฟร์ 2011 ซึ่งมีขึ้นระหว่างวันที่ 5 – 22 มกราคม 2555 มีแนวคิดหลัก (Theme) ของการจัดงานคือ “รวมพลังน้ำใจ โลกสดใส ไทยยั่งยืน : Going Green for the Future” ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่จะทำให้การเติบโตของอุตสาหกรรม สามารถอยู่ร่วมกับสังคม และไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม

จากแนวคิดหลักนี้ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอ ผู้จัดงาน จึงกำหนดเป้าหมายให้การจัดงานบีโอไอแฟร์ 2011 เป็นงานนิทรรศการคาร์บอนต่ำ หรือ Low Carbon Fair เพื่อกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมในงาน ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่ร่วมจัดงาน (Exhibitor) ผู้ให้บริการ (Contractor) และผู้เข้าชมงาน (Visitor) ทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ เกิดความตระหนักและให้ความสนใจในการส่งเสริมกิจกรรมที่ปล่อยคาร์บอนต่ำ โดยใช้งานบีโอไอแฟร์ 2011 เป็นต้นแบบของ Low Carbon Fair เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำของไทยในอนาคต

“การประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
แบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ
ก่อนการจัดงาน
ระหว่างงาน และหลังการจัดงาน”

บีโอไอ ได้ร่วมมือกับวิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปมทอง มาลากุล ณ อยุธยา เป็นหัวหน้าคณะ ศึกษาและกำหนดแนวทางประเมินการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของงานนิทรรศการบีโอไอแฟร์ 2011 ตามแนวคิด Low Carbon ซึ่งถือว่าการเริ่มต้นการทำงาน หรือนับหนึ่งอย่างเป็นทางการ เพื่อนำไปสู่การเป็น Low Carbon Fair

การประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ได้แบ่งการดำเนินการออกเป็น 3 ช่วง คือ ก่อนการจัดงาน ระหว่างงาน และหลังการจัดงาน แต่ละช่วงจะจัดเก็บข้อมูล ปริมาณการใช้ไฟฟ้า ปริมาณการใช้น้ำ และปริมาณของเสียในทุกพื้นที่การจัดงาน ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่นิทรรศการกลางแจ้ง ในอาคารชาเลนเจอร์ และอาคาร 9 รวมถึงการจัดกิจกรรมต่างๆ ในแต่ละพาวิลเลียน และการจัดสัมมนาด้วย

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้เหล่านี้ จะถูกนำไปคำนวณหาปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่เกิดขึ้น โดยจะมีการเปรียบเทียบกับ การจัดงานทั่วไปที่ไม่ได้มีการนำแนวคิดคาร์บอนต่ำมาใช้

ในช่วงก่อนและในระหว่างงาน บีโอไอได้มีการรณรงค์ เพื่อให้มีการลดการใช้พลังงานและลดการปล่อยคาร์บอน โดยมีกิจกรรมเด่นๆ ดังนี้

- การเดินทางและการขนส่งในงานบีโอไอแฟร์ 2011 จัดให้มีโครงการ “จอดแล้วจร หรือ Park & Ride” ซึ่งสามารถลดการใช้รถยนต์ส่วนบุคคลได้ถึง 20,000 คัน และทำให้อัตราส่วนการเดินทางมาร่วมงาน โดยใช้รถยนต์ส่วนบุคคลร้อยละ 45 และรถสาธารณะ ร้อยละ 55
- การใช้ทรัพยากรและวัสดุสิ้นเปลือง มีนโยบายลดการใช้กระดาษ โดยเปลี่ยนมาใช้ในการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้ลดการใช้กระดาษได้ถึง ร้อยละ 90 นอกจากนั้น ยังเปลี่ยนการใช้กล่องโฟมบรรจุอาหาร มาเป็นกล่องพลาสติกชีวภาพ ซึ่งช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ การรณรงค์และคัดแยกขยะต้นทาง เพื่อให้สามารถนำกลับไปใช้ใหม่ได้
- การก่อสร้างและรื้อถอน ข้อกำหนดของงาน บีโอไอแฟร์ 2011 ที่ให้แก่ผู้จัดงานและผู้รับเหมาทุกราย คือ วัสดุก่อสร้างทั้งหมดต้องสามารถนำกลับไปรีไซเคิล หรือนำไปใช้ซ้ำในงานอื่นๆ ได้ ซึ่งผู้จัดงาน ได้ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด จึงทำให้ไม่มีการคิดค่าการปล่อยคาร์บอนในส่วนการจัดการซากวัสดุก่อสร้างในงานนี้

:: กิจกรรมส่งเสริมการจัดโครงการ Low Carbon Fair

- การจัดสัมมนาและการจัดนิทรรศการในอาคาร ได้มีการกำหนดให้พื้นที่นิทรรศการในอาคารไม่มีการปูพรม จึงลดปริมาณการใช้ไฟฟ้าของเครื่องดูดฝุ่นได้ รวมทั้งการไม่ใช้ผ้าคลุมโต๊ะ เก้าอี้ ในห้องสัมมนา ซึ่งทำให้ลดการใช้ไฟฟ้า น้ำ และลดการปล่อยของเสียในพวงชักฟอก

:: กิจกรรมการปลูกป่าแบบจำลองในงานบีโอไอแฟร์ 2011

บีโอไอแฟร์ 2011 ลดการปล่อยคาร์บอน ร้อยละ 64

ในการประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หรือการปล่อยคาร์บอนครั้งนี้ ได้ทำการประเมินเปรียบเทียบการลดการปล่อยคาร์บอน ระหว่างการจัดงานนิทรรศการทั่วไป กับการจัดงานนิทรรศการบีโอไอแฟร์ 2011 ที่จัดภายใต้แนวคิด Low Carbon โดยทำการประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกใน 5 ประเด็นสำคัญ คือ การใช้ไฟฟ้า ระบบขนส่ง การใช้ทรัพยากร และวัสดุสิ้นเปลือง การก่อสร้าง และกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในงาน

“การจัดงานบีโอไอแฟร์ 2011 คาดว่าจะมีการปล่อยคาร์บอน ประมาณ 10,187 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ซึ่งคิดเป็นปริมาณการปล่อย ก๊าซเรือนกระจกที่สามารถ ลดลงได้ถึงร้อยละ 64”

วิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตรเคมี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ทำการศึกษา รวบรวมข้อมูล และเปรียบเทียบ ได้สรุปผลการประเมินดังนี้

- ผลการประเมินก่อนการจัดงาน พบว่า กรณีการจัดงานนิทรรศการทั่วไป จะปล่อยคาร์บอนประมาณ 28,139 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ส่วนการจัดนิทรรศการบีโอไอแฟร์ 2011 คาดว่าจะมีการปล่อยคาร์บอนประมาณ 11,921 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ซึ่งคิดเป็นปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ลดลงถึงร้อยละ 57
- ผลการประเมินหลังการจัดงาน พบว่า กรณีการจัดงานนิทรรศการทั่วไป จะปล่อยคาร์บอนประมาณ

26,735 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ส่วนกรณีการจัดนิทรรศการบีโอไอแฟร์ 2011 คาดว่าจะมีการปล่อยคาร์บอนประมาณ 10,187 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ซึ่งคิดเป็นปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่สามารถลดลงได้ถึงร้อยละ 64

- ผลการประเมินประสิทธิภาพการปล่อยคาร์บอนของการจัดนิทรรศการบีโอไอแฟร์ 2011 จากข้อมูลจำนวนผู้เข้าเยี่ยมชมนิทรรศการ รวมทั้งสิ้น 2,586,410 คน และพื้นที่จัดงานรวม 237,000 ตารางเมตร คิดเป็นปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อจำนวนผู้เข้าเยี่ยมชมงาน 3.94 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อคน และปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อพื้นที่จัดงาน 42.98 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อตารางเมตร

“ภายหลังการจัดงาน บีโอไอจะมีการปลูกป่าเพิ่มเติม รวม 80,941 ต้น สามารถชดเชย การปล่อยคาร์บอนได้ 12,000 ตันคาร์บอนไดออกไซด์”

ผลการประเมินปริมาณการปล่อยคาร์บอน ของการจัดงานบีโอไอแฟร์ 2011

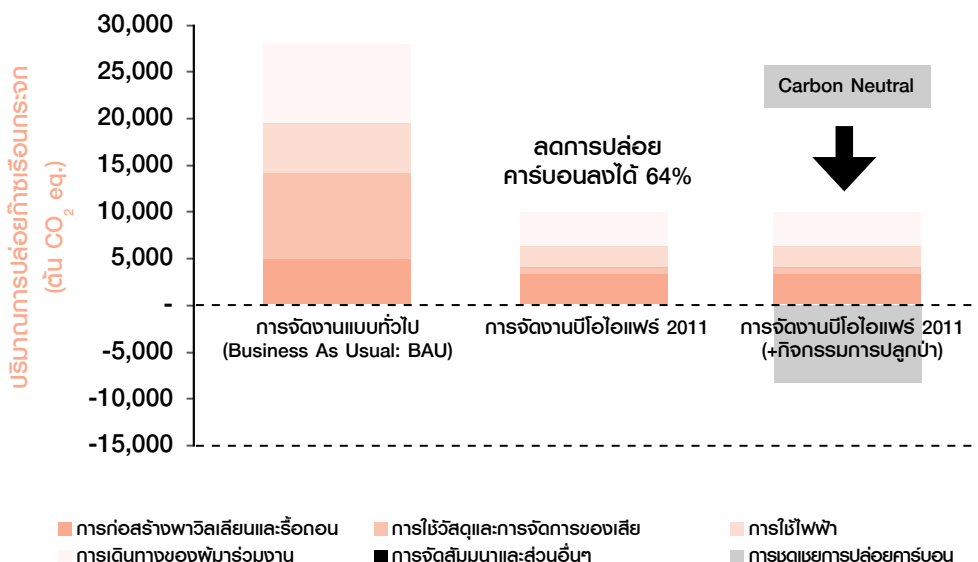
รายการ	การจัดงานแบบทั่วไป (Business As Usual: BAU)	การจัดงานบีโอไอแฟร์ 2011
การก่อสร้างพาวลิเลียมและรีอคอน	5,519 ตัน	3,979 ตัน (↓ 28%)
การใช้วัสดุและการจัดการของเสีย	8,351 ตัน	502 ตัน (↓ 94%)
การใช้ไฟฟ้า	5,304 ตัน	1,808 ตัน (↓ 66%)
การเดินทางของผู้ร่วมงาน	7,393 ตัน	4,129 ตัน (↓ 44%)
การจัดสัมมนาและส่วนอื่นๆ	168 ตัน	30 ตัน (↓ 82%)
รวม	26,735 ตัน	10,219 ตัน (↓ 64%)

100% → 64% → 36%
Reduced

Note: Pre-event estimate 57% reduction

เปรียบเทียบปริมาณการปล่อยคาร์บอน ของงานบีโอไอแอฟร 2011

ภายหลังการจัดงาน บีโอไอจะมีการปลูกป่าเพิ่มเติม โดยร่วมกันปลูกป่าระหว่างบีโอไอและหน่วยงานต่างๆ รวม 80,941 ต้น ซึ่งมีการประเมินว่า ปริมาณการดูดซับคาร์บอนของต้นไม้ที่ 8 ต้นคาร์บอนไดออกไซด์ต่อต้นต่อปี โดยคิดอัตราการรอดตายของต้นไม้ที่ร้อยละ 50 ตลอดอายุของต้นไม้ 40 ปี จะสามารถชดเชยการปล่อยคาร์บอนได้ 12,000 ต้นคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งจะสามารถช่วยชดเชยการปล่อยคาร์บอนของการจัดงานบีโอไอแอฟร 2011 ครั้งนี้ได้ทั้งหมด

ข้อมูลสำหรับอ้างอิงปริมาณการปล่อยคาร์บอนของการจัดงานบีโอไอแอฟร 2011 (Benchmark)

ปริมาณการปล่อยคาร์บอนเทียบเท่า (CO₂ eq.)

ตัวชี้วัด	ปริมาณ	หน่วย
ปริมาณการปล่อยคาร์บอนต่อคนเข้าร่วมงาน	3.94	kg CO ₂ eq./person
ปริมาณการปล่อยคาร์บอนต่อพื้นที่จัดงาน	42.98	kg CO ₂ eq./m ²

- จำนวนผู้เข้าชมงานทั้งหมดตลอด 18 วัน = 2,586,410 คน
- พื้นที่ทั้งหมด = 237,000 ตารางเมตร

“กล่าวได้ว่าบีโอไอสามารถดำเนินการ
ให้บรรลุเป้าหมายของการจัดนิทรรศการ
บีโอไอแฟร์ 2011
ให้เป็นงานนิทรรศการ
แบบ Carbon Neutral
และสิ่งที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง
คือ ครั้งแรกของไทย
และนิทรรศการแรกในอาเซียน”

จึงกล่าวได้ว่า บีโอไอสามารถดำเนินการให้บรรลุ
เป้าหมายของการจัดนิทรรศการบีโอไอแฟร์ 2011 ให้เป็นงาน
นิทรรศการแบบ Carbon Neutral และสิ่งที่น่าสนใจอีกประการ
หนึ่ง คือ นิทรรศการบีโอไอแฟร์ 2011 นอกจากจะเป็นงาน
นิทรรศการ Low Carbon ครั้งแรกของไทยแล้ว ยังเป็นงาน
นิทรรศการแรกในอาเซียน ที่กำหนดเป้าหมายในการปลดปล่อย
ก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการจัดงาน และสามารถทำได้สำเร็จ
ตามเป้าหมายด้วย

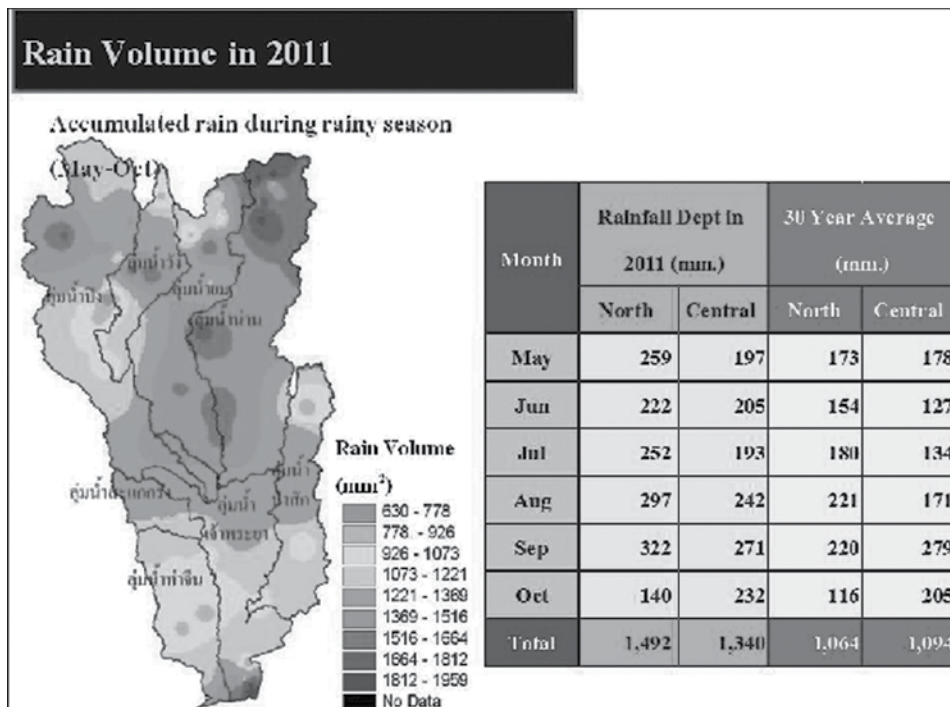

แผนป้องกันอุทกภัย แบบครบวงจร

ประเทศไทยต้องเผชิญกับอุทกภัยครั้งใหญ่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยาในปี 2554 เหตุการณ์ดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศอย่างไม่เคยมีมาก่อน คิดเป็นมูลค่าความเสียหายมากถึง 1.4 ล้านล้านบาท ทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ หรือ GDP ในไตรมาสที่ 4 ของปี 2554 ลดลงมากถึงร้อยละ 9 ส่งผลให้ตัวเลข GDP รวมของทั้งปี 2554 เพิ่มขึ้นในอัตราน้อยมาก คือ เพียงร้อยละ 0.1 ขณะที่ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปี 2554 ตดลงมากถึงร้อยละ 34.2 มีผู้เสียชีวิต 676 คน

สาเหตุสำคัญของอุทกภัยในครั้งนี้คือ ปริมาณน้ำฝนในช่วงฤดูฝน สูงกว่าระดับเฉลี่ยในรอบ 30 ปีมาก กล่าวคือ ในช่วงเดือนพฤษภาคมและตุลาคม 2554 มีปริมาณฝนตกในภาคเหนือและภาคกลาง 1,492 และ 1,340 มิลลิเมตร ตามลำดับ เปรียบเทียบกับระดับเฉลี่ยในรอบ 30 ปี 1,064 และ 1,094 มิลลิเมตร ประกอบกับการบริหารจัดการน้ำยังไม่มีลักษณะบูรณาการแบบ Single Command อย่างแท้จริง ทำให้สถานการณ์อุทกภัยทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น

สิ่งที่ทุกคนมีความกังวล คือ เกรงว่าในปี 2555 จะเกิดประวัติศาสตร์ซ้ำรอย และมาตรการการป้องกันน้ำท่วมของรัฐบาลจะได้ผลหรือไม่

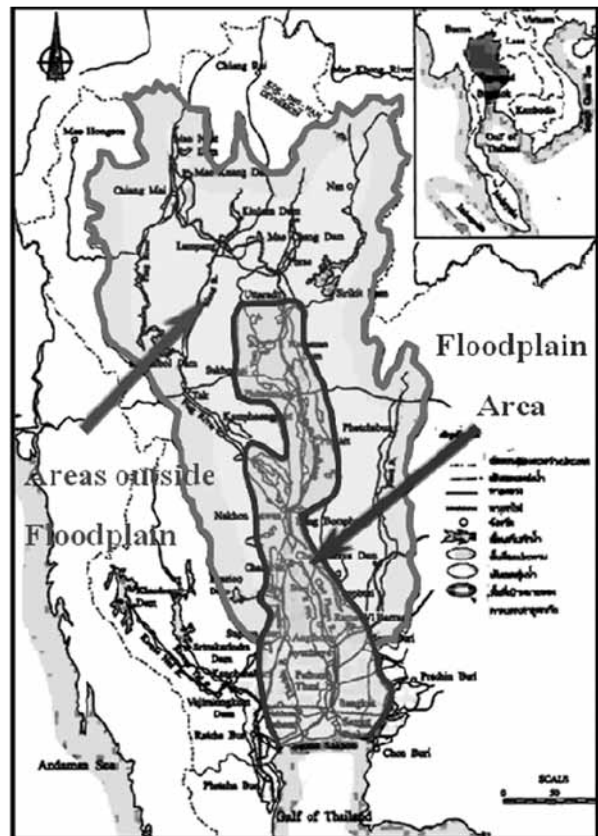
“ปัจจุบันมีความคืบหน้า
ในการดำเนินการไปมากแล้ว
โดยการตั้งคณะกรรมการนโยบายน้ำ
และอุทกภัยแห่งชาติ
ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน”

ในส่วนแนวคิดเกี่ยวกับทิศทางการป้องกันอุทกภัยนั้น ก่อนช่วงตกผลึกแล้วว่าจะต้องบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ ในลักษณะ Single Command โดยมีกฎหมายรองรับ ปัจจุบันมีความคืบหน้าในการดำเนินการไปมากแล้ว โดยการตั้งคณะกรรมการนโยบายน้ำและอุทกภัยแห่งชาติ (กนช.) ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และคณะกรรมการบริหารจัดการน้ำและอุทกภัย (กบอ.) มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นประธาน มีอำนาจสั่งการให้หน่วยงานรัฐดำเนินการบริหารจัดการน้ำและอุทกภัย ซึ่งนับเป็นครั้งแรกที่ใช้รูปแบบ Single Command ในกิจการพลเรือน

สำหรับลุ่มน้ำเจ้าพระยา เป้าหมายสำคัญสำหรับป้องกันอุทกภัย สามารถแบ่งเป็นพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนแรก พื้นที่ซึ่งน้ำท่วมถึง (Floodplain) มีพื้นที่รวม 35,000 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 18 ล้านคน โดย 5 ล้านคนอาศัยอยู่ในพื้นที่เกษตรกรรมที่มีพื้นที่ร้อยละ 80 ของทั้งหมด และพื้นที่ชุมชนเมือง พาณิชยกรรม อุตสาหกรรมร้อยละ 20 ที่เป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญของประเทศ มีประชากร 13 ล้านคน

ส่วนที่สอง พื้นที่นอกพื้นที่น้ำท่วมถึง (Areas Outside Floodplain) มีพื้นที่รวม 123,000 ตารางกิโลเมตร มีประชากรอยู่ในพื้นที่ 7 ล้านคน เป็นพื้นที่ใช้ประโยชน์ที่ดินหนาแน่นน้อย เป็นพื้นที่ป่าไม้เกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ และมีสัดส่วนพื้นที่น้อยที่เป็นชุมชนเมือง พาณิชยกรรม และอุตสาหกรรม แม้ความจริงแล้วจะมีน้ำท่วมบ้าง แต่ท่วมเป็นระยะสั้นๆ เท่านั้น

แนวทางบริหารจัดการน้ำ

สำหรับแนวทางบริหารจัดการน้ำ ต้องดำเนินการในรูปแบบต่างๆ ควบคู่กันไป คือ

1. ปรับปรุงระบบชลประทาน เพื่อชะลอการไหลของน้ำ ป้องกันไม่ให้น้ำไหลมาจำนวนมากในเวลารวดเร็ว โดยการปลูกป่าต้นน้ำ ปลูกหญ้าแฝก สร้างฝายแนว และอนุรักษ์ต้นน้ำของแม่น้ำปิง วัง ยม น่าน และสะแกกรัง ใช้งบประมาณ 1 หมื่นล้านบาท

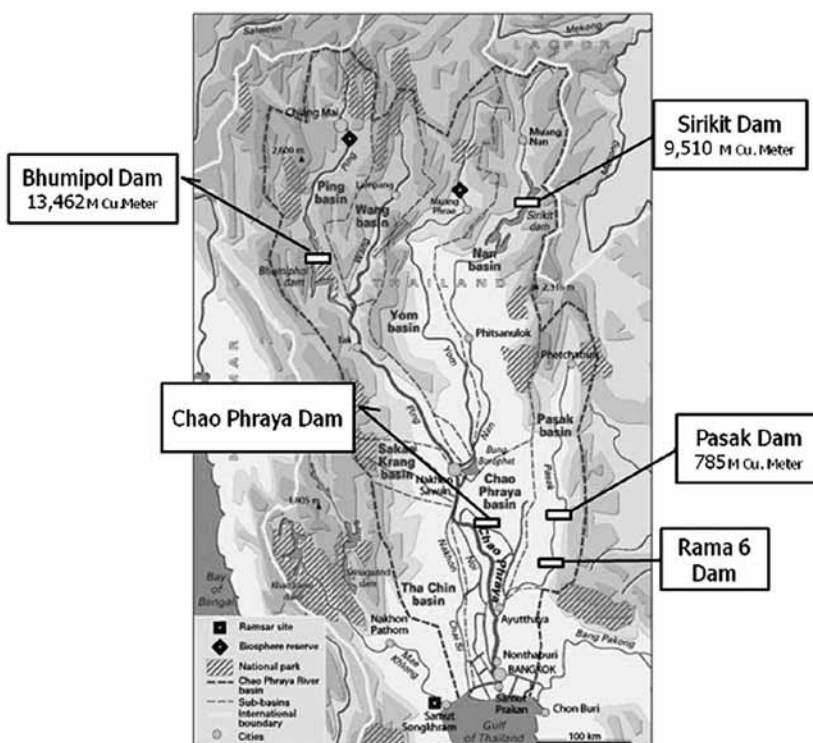
ปัจจุบันมีความคิดเกี่ยวกับ “เขื่อนสีเขียว” (Green Dam) โดยอาศัยการปลูกป่าและปลูกหญ้าคลุมดิน เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม โดยเฉพาะการปลูกบริเวณภูเขาและพื้นที่ลาดชัน จะช่วยลดซับน้ำ และลดการพังทลายของดินได้มาก ช่วยลดปัญหาตะกอนที่พัดพามากับน้ำ มิฉะนั้นแล้ว เขื่อนและแม่น้ำจะตื้นเขินอย่างรวดเร็ว ให้ความจุของอ่างเก็บน้ำในเขื่อนลดลงเรื่อยๆ

“ปัจจุบันมีความคิดเกี่ยวกับ “เขื่อนสีเขียว” (Green Dam) โดยอาศัยการปลูกป่า และปลูกหญ้าคลุมดิน เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม”

2. ปรับปรุงระบบเก็บกักน้ำ โดยการก่อสร้างเขื่อนอ่างเก็บน้ำ เป็นต้น ปัจจุบันลุ่มน้ำเจ้าพระยามีเขื่อนที่สำคัญ คือ เขื่อนภูมิพลความจุ 13,462 ล้านลูกบาศก์เมตร และเขื่อนสิริกิติ์ 9,510 ล้านลูกบาศก์เมตร เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ จังหวัดลพบุรี 785 ล้านลูกบาศก์เมตร

ในอนาคตอาจจำเป็นต้องก่อสร้างเขื่อนและอ่างเก็บน้ำเพิ่มเติม ในลุ่มน้ำยม ลุ่มน้ำสะแกกรัง ลุ่มน้ำน่าน ลุ่มน้ำป่าสัก เช่น การก่อสร้างเขื่อนแม่วังก ที่จังหวัดนครสวรรค์ สามารถเก็บกักน้ำได้ 258 ล้านลูกบาศก์เมตร ใช้งบประมาณ 5 หมื่นล้านบาท

3. กำหนดพื้นที่รับน้ำนอง หรือ “แก้มลิง” เพื่อรับน้ำหลากเป็นการชั่วคราว ซึ่งนับเป็นมาตรการที่มีความสำคัญมากในการบริหารจัดการน้ำ โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้ทรงมีพระราชดำริเกี่ยวกับแก้มลิงมาตั้งแต่ปี 2538 ว่านอกจากจะช่วยป้องกันน้ำท่วมแล้ว ยังสามารถเก็บกักน้ำ เพื่อใช้ในฤดูแล้งอีกด้วย โดยสามารถจำแนกพื้นที่รับน้ำนองเป็น 3 กลุ่ม

กลุ่มแรก เป็นหนองบึงตามธรรมชาติ รัฐบาลสามารถใช้ประโยชน์ได้ทันที แต่ปัจจุบันมีปัญหาถูกบุกรุกพื้นที่ เช่น บึงบอระเพ็ดที่เคยมีพื้นที่ใหญ่ถึง 160,000 ไร่ ลดลงเหลือ 80,000 ไร่ เนื่องจากประชาชนบุกรุกเข้าไปอยู่อาศัยและทำการเกษตร

กลุ่มที่สอง พื้นที่ราบลุ่มของเกษตรกรที่ไม่ใช้ประโยชน์ในฤดูฝน เป็นต้นว่า กรมชลประทานมีแผนกำหนดพื้นที่แก้มลิงบางบาล 1 มีพื้นที่ 27,450 ไร่ โดยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ลุ่มต่ำประสบปัญหาน้ำท่วมทุกปี ชาวบ้านส่วนใหญ่ยอมให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ขอให้บริหารจัดการน้ำ ให้เกษตรกรสามารถทำนาปรังได้ 2 ครั้งก่อน โดยอาจจะได้รับเงินชดเชยในอัตราต่ำ เช่น ประมาณ 600 - 800 บาทต่อไร่

กลุ่มที่สาม พื้นที่ราบลุ่มของเกษตรกรที่ใช้ประโยชน์ในฤดูฝน น้ำท่วมจะทำให้พืชผลเสียหาย ดังนั้น ควรจะได้รับ

เงินชดเชยมากกว่า เช่น 4,000 - 5,000 บาทต่อไร่ โดยให้เหตุผลว่า น้ำจะท่วม 1 เมตร 2 เมตร หรือ 3 เมตร ข้าวพันธุ์ กข. ก็ตายหมดเหมือนกัน

ตามแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเบื้องต้น ได้กำหนดพัฒนาแก้มลิงเป็นพื้นที่มากถึง 2 ล้านไร่ เพื่อรับน้ำนองชั่วคราวเป็นปริมาณถึง 6,000 - 100,000 ล้านลูกบาศก์เมตร ใช้งบประมาณ 6 หมื่นล้านบาท

4. ให้มีทางระบายน้ำหลาก (Floodway) และทางผันน้ำ (Diversion Channel) เพื่อเปลี่ยนทิศทางการไหล รวมถึงอาจขุดคลองสายใหม่และอุโมงค์เพื่อช่วยระบายน้ำ ใช้งบประมาณ 1.2 แสนล้านบาท เช่น การพัฒนา Floodway ตามแนวเขตริมถนนวงแหวนกาญจนาภิเษกตะวันออกและตะวันตก

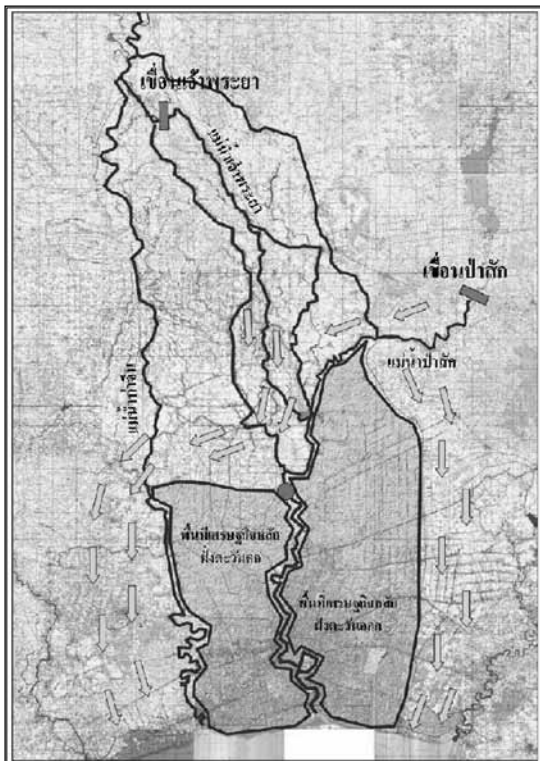
การเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำคลองระพีพัฒน์และคลองพระองค์เจ้าไชยานุชิต ฯลฯ ซึ่งจะช่วยลดปริมาณน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาได้ถึงไม่น้อยกว่า 1,500 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวินาที ทำให้ปริมาณน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาในช่วงไหลผ่านกรุงเทพฯ และปริมณฑล ลดลงเหลืออยู่ในระดับปลอดภัยโดยไม่ล้นตลิ่ง คือ ไม่เกิน 3,500 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวินาที

5. ปรับปรุงระบบระบายน้ำให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

โดยซ่อมแซมประตูระบายน้ำที่เสียหาย โดยเฉพาะประตูระบายน้ำบางโฉมศรี ใช้งบประมาณ 500 ล้านบาท รวมถึงติดตั้งสถานีสูบน้ำเพิ่มเติม

นอกจากนี้ ต้องขุดลอกแม่น้ำและคลองขนาดใหญ่ กำจัดวัชพืช ผักตบชวา และรื้อทำลายสิ่งกีดขวางทางน้ำไหล หรือหากลำน้ำคุดโค้งมาก ต้องขุดทางน้ำใหม่ให้ลัดตรง เพื่อให้ น้ำไหลได้สะดวกขึ้นและไหลลงทะเลอย่างรวดเร็วที่สุด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำ

ตัวอย่างการดำเนินการในระยะที่ผ่านมา คือ โครงการพัฒนาคลองลัดโพธิ์ในพระราชดำริ โดยบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยา

:: แผนที่ในพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญช่วงใต้เขื่อนเจ้าพระยา และเขื่อนป่าสัก

แถบพื้นที่บางกระเจ้า มีลักษณะไหลวนคดเคี้ยวยาวถึง 18 กิโลเมตร เพื่อปรับปรุงระบบระบายน้ำ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงมีพระราชดำริให้พัฒนาใช้คลองลัดโพธิ์ ซึ่งเดิมเป็นคลองขนาดเล็กและตื้นเขินมีความยาวราว 600 เมตร ให้มีลักษณะ Tide gates กล่าวคือ ใช้ระบายน้ำที่หลากและน้ำที่ท่วมทั้งสองฝั่งของแม่น้ำเจ้าพระยา ลงสู่ทะเลอย่างรวดเร็วในช่วงก่อนที่น้ำทะเลหนุน และปิดคลองลัดโพธิ์ในช่วงน้ำทะเลหนุน

6. ก่อสร้างและปรับปรุงระบบป้องกันอุทกภัยในพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญ โดยเฉพาะนิคมอุตสาหกรรมซึ่งเป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของประเทศ กำหนดดำเนินการโดยการก่อสร้างเขื่อนหรือคันกันน้ำ

ทั้งนี้ กำหนดแนวป้องกันอุทกภัยเป็นชั้นๆ เพื่อไม่ให้น้ำมาประชิดเมือง เป็นต้นว่า วางแนวป้องกันชั้นนอกสุดฝั่งตะวันตกตามแนวคลองพระยาบันลือ ส่วนแนวป้องกันฐานอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศชั้นในสุด คือ การก่อสร้างเขื่อนล้อมรอบนิคมและเขตอุตสาหกรรมต่างๆ ใช้งบประมาณ 5 หมื่นล้านบาท

นอกจากนี้ กำหนดจะก่อสร้างเพื่อเพิ่มความสูงให้แก่ถนนอีก 50 - 80 เซนติเมตร ในเส้นทางสำคัญๆ อาทิ ถนนวงแหวนและถนนสายเอเชีย เพื่อช่วยกันน้ำและอำนวยความสะดวกแก่การขนส่ง ทำให้ยังคงสามารถเดินทางได้แม้จะมีน้ำท่วมก็ตาม

7. การจัดทำระบบฐานข้อมูล ระบบพยากรณ์ ระบบเตือนภัย รวมทั้งจัดตั้งองค์กรและกำหนดกฎระเบียบที่จำเป็น และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่มีเอกภาพและประสิทธิภาพ กำหนดงบประมาณเป็นเงิน 3 พันล้านบาท ครอบคลุมการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลน้ำแห่งชาติ จัดทำระบบการพยากรณ์สถานการณ์น้ำให้ทันเหตุการณ์

จัดทำระบบเตือนภัยให้มีประสิทธิภาพและเป็นเอกภาพ ติดตั้งเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ เช่น ระบบดาวเทียม ระบบติดตามผลระยะไกล ติดตั้งกล้องวงจรปิดตามประตูระบายน้ำ เพื่อตรวจสอบ ติดตามและสั่งการ การทำงานให้มีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าการพยากรณ์น้ำจะต้องมีมาตรการอื่นมาเสริม มิฉะนั้น อาจจะไม่เกิดประโยชน์

เนื่องจากหากฝนตกจำนวนมากในพื้นที่ต้นน้ำในภาคเหนือ น้ำจะมาถึงพื้นที่ปลายน้ำภายในเวลาไม่นาน โดยจะมาถึงนครสวรรค์ในเวลาไม่เกิน 5 วัน และจากนครสวรรค์มาถึงพระนครศรีอยุธยาใช้เวลาไม่เกิน 3 วัน

“ **แนวทางการบริหารจัดการน้ำ
ลุ่มน้ำเจ้าพระยานั้น
ต้องดำเนินการอย่างบูรณาการ
โดยใช้หลักการง่ายๆ
ว่าน้ำต้องมีที่อยู่และต้องมีที่ไป** ”

ยุทธศาสตร์การจัดการน้ำ จากต้นน้ำถึงปลายน้ำ

แนวทางการบริหารจัดการน้ำลุ่มน้ำเจ้าพระยานั้นต้องดำเนินการอย่างบูรณาการโดยใช้หลักการง่ายๆ ว่าน้ำต้องมีที่อยู่และต้องมีที่ไป โดยแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ซึ่งคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อวางระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ได้จัดทำขึ้นเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2555 ได้กำหนดยุทธศาสตร์การบริหารจัดการลุ่มน้ำเจ้าพระยา ดังนี้

พื้นที่ช่วงต้นน้ำ นับตั้งแต่จังหวัดนครสวรรค์ขึ้นไป ให้มีความสำคัญกับการลดความเร็วของน้ำ โดยใช้มาตรการอนุรักษ์ป่า ปาลูกป่า ก่อสร้างเขื่อน ฝาย อ่างเก็บน้ำ แก้มลิง เพื่อชะลอน้ำเพื่อมิให้ไหลบ่าอย่างรุนแรง กำหนดตัดปริมาณน้ำลงไปได้มากกว่า 1,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที

พื้นที่กลางน้ำ ช่วงระหว่างนครสวรรค์และพระนครศรีอยุธยา ให้มีความสำคัญกับการเชื่อมโครงข่ายน้ำ กักเก็บน้ำ และผันน้ำ โดยจัดการประจวบระบายน้ำ ระบายน้ำตลอดพื้นที่ และกำหนดพื้นที่แก้มลิง เพื่อลดความเสียหายจากน้ำท่วมให้น้อยที่สุด

พื้นที่ปลายน้ำ คือ พื้นที่ตอนล่างจากพระนครศรีอยุธยาลงมา นับเป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญของประเทศ จะต้องป้องกันอย่างเต็มที่มิให้เกิดน้ำท่วม เร่งระบายน้ำ และผลักดันน้ำออกสู่ทะเลโดยเร็ว ต้องเร่งขุดลอกคูคลองในพื้นที่กรุงเทพฯ และ

ปริมณฑล ซึ่งปัจจุบันแม้มีเป็นจำนวนมาก แต่เกิดปัญหาคอขวดและตื้นเขิน เพราะมีสิ่งสกปรกกีดขวาง มีการสร้างถนนคร่อมคูคลอง และประจวบระบายน้ำที่มีขนาดเล็กกว่าลำคลอง โดยพยายามตัดจำนวนน้ำที่ไหลผ่านแม่น้ำเจ้าพระยาลง เพื่อในช่วงไหลผ่านกรุงเทพฯ มิให้เกินความสามารถของแม่น้ำที่จะรับน้ำได้ คือ 3,500 ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที เพื่อป้องกันปัญหาน้ำล้นตลิ่ง

“ **การที่จะทำให้แผนป้องกันน้ำท่วม
ใช้ได้ผล จะต้อง
มีแผนปฏิบัติการแห่งชาติแบบบูรณาการ
และต้องเติบโตไปพร้อมกับธรรมชาติ
มากกว่าจะฝืนธรรมชาติ** ”

ต้องบูรณาการ ครอบคลุมให้ได้ ทุกภาคส่วน

การที่จะทำให้แผนป้องกันน้ำท่วมใช้ได้ผล จะต้องมีความร่วมมือกันของทุกภาคส่วน โดยมีความหมายมุ่งไปยังอนาคตและใช้ประโยชน์จากกระบวนการความรู้ และเครื่องมือที่ดีที่สุด

การแสวงหานวัตกรรมใหม่ๆ จะต้องมีการเรียนรู้และแบ่งปันอยู่เสมอ และต้องเติบโตไปพร้อมกับธรรมชาติ มากกว่าจะฝืนธรรมชาติ

:: เขื่อนป้องกันน้ำท่วมริมแม่น้ำเจ้าพระยา ก่อสร้างโดยบริษัท อิตาเลียนไทย ใต้คอกโปลิย Corrugated Concrete Sheet Pile

ตามไปดู เขื่อนป้องกันน้ำท่วม พื้นที่อุตสาหกรรม

อุทกภัยครั้งใหญ่เมื่อปลายปี 2554 สร้างความเสียหายอย่างหนักให้กับนิคมอุตสาหกรรมและเขตอุตสาหกรรม รวม 7 แห่ง ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และปทุมธานี ความเสียหายที่เกิดขึ้น ไม่เพียงแต่จะกระทบในด้านทรัพย์สิน เครื่องจักร และสินค้าที่ถูกน้ำท่วมเท่านั้น แต่ความสูญเสียที่มากกว่าหลายเท่าตัวคือ ห่วงโซ่อุปทาน ในอุตสาหกรรมใหญ่ๆ ของโลกหลายอุตสาหกรรม เช่น รถยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ ฮาร์ดดิสก์ ไดรฟ์ ฯลฯ ต่างได้รับผลกระทบตามไปด้วย เพราะโรงงานผลิตชิ้นส่วนที่ตั้งอยู่ในนิคมฯ ที่ถูกน้ำท่วม เป็นฐานการผลิตที่สำคัญ ในห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมดังกล่าว

มาตรการป้องกันน้ำท่วมนิคมอุตสาหกรรม ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและปทุมธานี โดยการสร้างเขื่อนหรือคันกันน้ำ จึงเป็นเรื่องเร่งด่วน และได้รับความสำคัญเป็นลำดับต้นจากรัฐบาล เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดประวัติศาสตร์ซ้ำรอยอีก และเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักลงทุนต่างชาติ โดยเฉพาะนักลงทุนญี่ปุ่น

กระทรวงอุตสาหกรรมได้ประสานงานกับนิคมอุตสาหกรรม เขตอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่จุดเสี่ยง 7 แห่ง เพื่อเร่งรัดก่อสร้างระบบป้องกันอุทกภัยอย่างเต็มที่ พร้อมกับประสานงานให้วิศวกรรมสถานฯ และองค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (ไจก้า) ตรวจสอบหลักเกณฑ์การออกแบบว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด พร้อมกับประสานเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือทางการเงินจากรัฐบาลเพื่อสนับสนุนค่าก่อสร้าง

ขณะที่บีโอไอได้กำหนดหลักเกณฑ์ ตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 1/2555 เรื่อง มาตรการด้านภาษีอากรเพื่อฟื้นฟูการลงทุนจากวิกฤติอุทกภัย ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2555 กำหนดให้การส่งเสริมการลงทุนแก่นิคมและเขตอุตสาหกรรม ทั้งที่ได้รับและไม่ได้รับความเสียหายจาก

อุทกภัยในระยะที่ผ่านมา ในด้านการลงทุนก่อสร้างระบบป้องกันอุทกภัยพร้อมกันไปด้วย โดยให้สิทธิและประโยชน์ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี เป็นสัดส่วนร้อยละ 200 ของเงินลงทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน

สำหรับการดำเนินการก่อสร้างระบบป้องกันอุทกภัยของนิคมและเขตอุตสาหกรรมต่างๆ มีความคืบหน้าไปแล้วค่อนข้างมาก โดยแยกแต่ละนิคมฯ ได้ดังนี้

“บีโอไอให้การส่งเสริมการลงทุน
แก่นิคมอุตสาหกรรมและเขตอุตสาหกรรม
ในการลงทุนก่อสร้าง
ระบบป้องกันอุทกภัย
โดยยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี
เป็นสัดส่วนร้อยละ 200 ของเงินลงทุน
ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน”

ที่ระดับความสูง 4.4 เมตร และเสริมความสูงด้วย RC Flood-wall อีก 1.6 เมตร รวมเป็น 6 เมตร โดยบริษัท ช. การช่าง จำกัด (มหาชน) รับเหมาก่อสร้างในวงเงิน 673 ล้านบาท เริ่มก่อสร้างเมื่อเดือนธันวาคม 2554 ก่อสร้างคืบหน้าไปแล้วร้อยละ 25 โดยในส่วนคันดินจะแล้วเสร็จภายในเดือนพฤษภาคม 2555

นิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า (ไฮเทค) พื้นที่ 2,446 ไร่ ตั้งอยู่ที่อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กำหนดก่อสร้างเขื่อนระยะทางรวม 11.1 กิโลเมตร โดยเพิ่มความสูงจากเดิมซึ่งสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 4.5 เมตร เพิ่มเป็น 5.5 เมตร สูงกว่าระดับน้ำท่วมสูงสุด 4.9 เมตร เมื่อปี 2554 โดยได้จ้างบริษัท ชิโน-ไทยฯ เป็นผู้รับเหมาก่อสร้างในวงเงิน 542 ล้านบาท การก่อสร้างใช้ 2 เทคนิค

เทคนิคแรก กรณีมีข้อจำกัดด้านพื้นที่ก่อสร้าง จะเป็นแบบคอนกรีต Double Concrete Wall ยาว 0.7 กม. คล้ายคลึงกับที่ก่อสร้างโดยสวนอุตสาหกรรมบางกะดี

เทคนิคที่สอง คือ ส่วนเหลืออีก 10.4 กิโลเมตร จะก่อสร้างเป็นแบบคันดิน ความคืบหน้าก่อสร้างเมื่อปลายมีนาคม 2554 ดำเนินการไปแล้วร้อยละ 22 กำหนดแล้วเสร็จวันที่ 31 สิงหาคม 2555

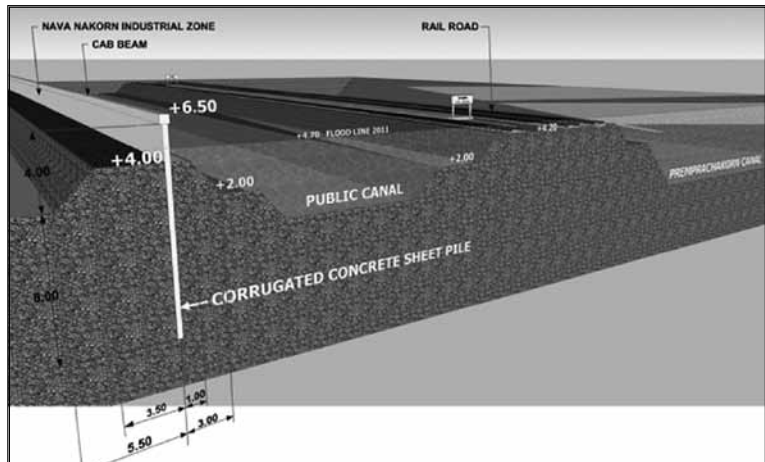
เขตอุตสาหกรรมนวนคร พื้นที่ 6,495 ไร่ ตั้งอยู่ที่อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี กำหนดก่อสร้างเขื่อนระยะทางรวม 20 กิโลเมตร จากเดิมเป็นคันดินสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเพียง 3.5 เมตร ไม่สามารถต้านทานระดับน้ำท่วมสูงสุดในปี 2554 ที่ระดับความ 4.7 เมตร ดังนั้น จึงกำหนดเพิ่มความสูงเป็น 5.5 เมตร สูงกว่าระดับที่หน่วยงานไจก้าแนะนำ คือ 5.2 เมตร

เขตอุตสาหกรรมนวนครได้จ้างบริษัท อิตาเลียนไทยฯ รับเหมาก่อสร้างในวงเงิน 740 ล้านบาท แต่เมื่อรวมค่าก่อสร้างเพื่อปรับปรุงระบบสูบน้ำและระบายน้ำอีก 490 ล้านบาท จะรวมเป็นเงินทั้งสิ้น 1,230 ล้านบาท นอกจากนี้ ยังมีแผนที่จะยกระดับถนนในเขตอุตสาหกรรม นวนคร ฟังทางออกถนนพหลโยธินให้สูงขึ้นจาก 3.85 เมตร เป็น 5.2 เมตร เพื่อให้ระบบโลจิสติกส์สามารถเดินทางได้หากเกิดอุทกภัย

การก่อสร้างเขื่อนใช้เทคโนโลยี Corrugated Concrete Sheet Pile เป็นความร่วมมือด้านเทคโนโลยีกับบริษัท PS

Mitsubishi Construction ของญี่ปุ่น เป็นแผ่นคอนกรีตอัดแรง มีลักษณะโค้งเป็นลอน เพื่อให้สามารถรองรับแรงดันของน้ำได้ดียิ่งขึ้น เวลาตอกเกิดการสั่นสะเทือนน้อย ไม่สร้างความเสียหายต่อสิ่งปลูกสร้างใกล้เคียง ปัจจุบันได้เริ่มใช้เทคโนโลยีนี้ในประเทศไทยแล้ว คือ กำแพงกันน้ำบริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยา แถบมูลนิธิชัยพัฒนา บริเวณสะพานพระราม 8 ฟังตรงกันข้ามกับธนาคารแห่งประเทศไทย โดยการผลิตแผ่นคอนกรีตอัดแรงเป็นไปตามมาตรฐาน Japanese Industrial Standard (JIS) ของญี่ปุ่น

ภายหลังตอกแผ่นคอนกรีตลงไปในดินแล้ว ต้องทำ Seismic Test ว่าแผ่นคอนกรีตแตกร้าวหรือไม่ นอกจากนี้จะก่อสร้างถนนด้านในกำแพงความกว้าง 3 เมตร เพื่อเสริมแรงแผ่นคอนกรีต เริ่มก่อสร้างเขื่อนแล้วเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2555 กำหนดก่อสร้างแล้วเสร็จวันที่ 31 สิงหาคม 2555 นับถึงปลายมีนาคม 2555 ก่อสร้างคืบหน้าไปแล้วร้อยละ 16 ของทั้งหมด

:: เทคโนโลยีก่อสร้างเขื่อนแบบ Corrugated Concrete Sheet Pile ซึ่งใช้โดยเขตอุตสาหกรรมนวนคร และสวนอุตสาหกรรมโรจนะ

“สวนอุตสาหกรรมโรจนะ ก่อสร้างเขื่อนระยะทางยาวถึง 77 กิโลเมตร เนื่องจากโครงการเขตอุตสาหกรรม มี 3 เฟส พื้นที่ไม่ติดต่อกัน ต้องก่อสร้างเขื่อนเป็น 3 วง”

สวนอุตสาหกรรมโรจนะ มีพื้นที่รวม 10,400 ไร่ ตั้งอยู่ที่อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กำหนดก่อสร้างเขื่อนระยะทางยาวถึง 77 กิโลเมตร เนื่องจากโครงการเขตอุตสาหกรรมมี 3 เฟส พื้นที่ไม่ติดต่อกัน ดังนั้น ต้องก่อสร้างเขื่อนเป็น 3 วง จากเดิมเป็นคันดินมีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเพียง 4 – 5 เมตร ไม่สามารถรับน้ำท่วมสูงสุดเมื่อปี 2554 ที่ระดับ 5.3 เมตรได้ และจากการคำนวณโดยวิธี Simulation ในระยะเวลา 100 ปี พบว่าน้ำท่วมสูงสุด 5.6 – 5.7 เมตร เมื่อบวกกับระดับ Safety เพิ่มเติม จึงกำหนดความสูงของเขื่อนที่จะก่อสร้างใหม่ไว้ที่ระดับ 6.05 เมตร มากกว่าระดับ 5.81 เมตร ที่เสนอโดยหน่วยงานเจ้า

โครงการใช้เทคโนโลยีก่อสร้างเขื่อนแบบ Corrugated Concrete Sheet Pile แบบเดียวกับเขตอุตสาหกรรมนวนคร และเป็นผู้รับเหมาก่อสร้างรายเดียวกัน คือ บริษัท อิตาเลียนไทยฯ วงเงินก่อสร้าง 2,030 ล้านบาท โดยลงนามในสัญญาจ้างเมื่อวันที่ 23 มกราคม 2555 ได้เริ่มก่อสร้างเขื่อน เมื่อปลายเดือนกุมภาพันธ์ 2555 กำหนดแล้วเสร็จวันที่ 31 สิงหาคม 2555 เนื่องจากเป็นเขตอุตสาหกรรมที่ต้องก่อสร้างเขื่อนยาวที่สุด คือ 77 กิโลเมตร ดังนั้นจึงต้องระดมทีมงานก่อสร้างมากถึง 27 ทีม เพื่อก่อสร้างให้ได้มากถึง 500 เมตรต่อวัน

นิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

:: การตอกเพน Corrugated Concrete Sheet Pile เพื่อป้องกันอุทกภัยของเขตอุตสาหกรรมนวนคร

มีเนื้อที่ทั้งหมด 2,050 ไร่ กำหนดก่อสร้างเขื่อนยาว 7.34 กิโลเมตร (ไม่รวมถนนด้านหน้านิคมฯ อีก 3 กิโลเมตร ซึ่งอยู่ในส่วนความรับผิดชอบของกรมทางหลวงชนบท) เป็นคันดินสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 7.5 เมตร รวมกับกำแพงคอนกรีตเพิ่มความสูงอีก 1 เมตร รวมเป็น 8.5 เมตร

การก่อสร้างล่าช้ากว่ากำหนด เนื่องจากประสบปัญหาทางการเงิน มาตั้งแต่เกิดวิกฤติเศรษฐกิจปี 2540 โดยมีเจ้าหนี้รายใหญ่ คือ บริษัท บริหารสินทรัพย์ไทย จำกัด และธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และได้แต่งตั้งให้บริษัท SCMB จำกัด เป็นผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการ โดยเดิมมีหนี้เงินต้นพร้อมดอกเบี้ย 5,000 ล้านบาท แต่ภายหลังเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการได้ลดภาระหนี้ลงเหลือประมาณ 1,000 ล้านบาท

ผู้บริหารแผนได้เสนอขอแก้ไขแผนฟื้นฟูต่อเจ้าหนี้และได้ผ่านความเห็นชอบแล้ว แต่รอคำสั่งศาลเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการก่อนดำเนินการต่อไป ตามประมาณการล่าสุด กำหนดลงนามในสัญญาจ้างผู้รับเหมากลางเดือนพฤษภาคม 2555 และกำหนดก่อสร้างแล้วเสร็จในวันที่ 28 กันยายน 2555 โดยคาดว่าจะมีค่าก่อสร้างประมาณ 660 ล้านบาท

ล่าสุดบริษัท SCMB จำกัด จะลาออกจากการเป็นผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการ เนื่องจากเจ้าหนี้และลูกหนี้ต่างร่วมกันลงคะแนนเสียงให้ออก โดยเจ้าหนี้ที่พิทักษ์ทรัพย์จะเป็นผู้ดูแลแทน ระหว่างรอเจ้าหนี้ลงคะแนนเลือกผู้บริหารแผนฟื้นฟูรายใหม่ โดยมีแนวโน้มว่าการก่อสร้างเขื่อนจะต้องล่าช้าออกไปอีก

“แม้ปัจจุบันนิคมเหล่านี้
ยังไม่ได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาล
แต่เนื่องจากเป็นเรื่องของ
การสร้างเชื่อมั่น
ของนักลงทุนต่างชาติ
การก่อสร้างต่างๆ
จึงต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จ
ก่อนที่จะถึงช่วงฤดูน้ำหลาก”

ดังนั้น การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) จึงพยายามเจรจากับผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม สหรัตนนคร เพื่อยืมเงินมาก่อสร้างเขื่อนก่อนประมาณ 100 ล้านบาท ซึ่งผู้ประกอบการยินดีให้การสนับสนุน แต่มีเงื่อนไขว่า กนอ. จะต้องหาหลักประกันว่าจะคืนเงินให้ในภายหลัง

เขตประกอบการอุตสาหกรรมแพคตอรีแลนด์ เป็นการ พัฒนาโครงการในรูปโรงงานสำเร็จรูป พื้นที่ 170 ไร่ ตั้งอยู่ที่ อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไม่มีการก่อสร้างเขื่อน ป้องกันน้ำท่วม แต่เตรียมการป้องกันน้ำท่วม โดยการปรับถนน ภายในโครงการให้มีความสูงเพิ่มขึ้นและสูงเท่ากัน เนื่องจาก พื้นที่เดิมต่ำและสูงไม่เสมอกัน ทำให้เกิดเป็นแอ่งน้ำ ก่อสร้าง ผนังคอนกรีตด้านข้างและด้านหลังของโครงการระยะทาง 0.41

กิโลเมตร ความสูง 1.2 เมตร ค่าก่อสร้าง 1.6 ล้านบาท ส่วน ด้านหน้าโครงการ ทางราชการได้ยกระดับถนนสูงขึ้น 1 เมตร ระยะทาง 0.5 กิโลเมตร งบประมาณ 10 ล้านบาท

แม้ปัจจุบันนิคมอุตสาหกรรมเหล่านี้ยังไม่ได้รับเงิน สนับสนุนจากรัฐบาลในการก่อสร้าง ซึ่งต้องใช้เงินจำนวนมาก เนื่องจากการก่อสร้างเขื่อนกันน้ำมีความสำคัญมากต่ออนาคต ของเศรษฐกิจไทย เพราะเป็นเรื่องของการสร้างความเชื่อมั่น ของนักลงทุนต่างชาติ หากไม่มีการสร้างเขื่อน โรงงานในนิคม อุตสาหกรรมต่างๆ จะไม่กล้าตัดสินใจลงทุนฟื้นฟูกิจการ ซึ่งจะ กระทบต่อการจ้างงานทั้งทางตรงและทางอ้อมนับล้านคน รวมถึง กระทบต่อเศรษฐกิจไทยหลายแสนล้านบาท การก่อสร้างต่างๆ จึงต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนที่จะถึงช่วงฤดูน้ำหลาก

คำพิพากษาศาลฎีกา เกี่ยวกับ พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ตอนจบ

เพื่อเป็นส่วนช่วยพัฒนาแนวความคิดทางกฎหมาย ให้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ และความเจริญทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน รวมถึงส่งผลให้การพิจารณาข้อหาหรือเป็นไปในแนวทาง เดียวกัน จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องมีการรวบรวมคำพิพากษาศาลฎีกา ที่เกี่ยวเนื่องกับพระราชบัญญัติ ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 เพื่อเป็นแนวทางในการสืบค้นต่อไป

คำพิพากษาศาลฎีกาที่เกี่ยวเนื่องกับพระราชบัญญัติ ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ตามกฎหมายอื่นๆ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1729/2512 ธรรมนูญ การปกครองราชอาณาจักรเป็นกฎหมายสูงสุด บทกฎหมายใด ที่ขัดกับธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรย่อมจะนำมาใช้ บังคับไม่ได้ คำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่ออกโดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 17 แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรจึงเป็นคำสั่ง ที่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ใดจะอ้างว่าคำสั่งดังกล่าวขัดต่อกฎหมาย นั้น ย่อมฟังไม่ได้

การวินิจฉัยว่าคำสั่งหรือการกระทำชอบด้วยมาตรา 17 หรือไม่นั้น อยู่ที่ความเห็นของนายกรัฐมนตรีโดยมติ คณะรัฐมนตรี ว่าสมควรต้องมีคำสั่งหรือกระทำ มิได้อยู่ที่มี พฤติการณ์บ่งชี้ว่าจริงหรือไม่ และมาตรา 17 มิได้ระบุให้ ใช้มาตรการเช่นนั้นแก่ผู้กระทำการบ่อนทำลายโดยเฉพาะ แต่ ให้ใช้เพื่อระงับหรือปราบปรามการกระทำที่เป็นการบ่อนทำลาย แม้ผู้กระทำการบ่อนทำลายตายไปแล้ว แต่ผลแห่งการกระทำ ยังอยู่ ผู้ได้รับผลนั้นด้วยย่อมอยู่ในข่ายแห่งมาตรา 17 (อ้าง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 494/2510)

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ 1 เป็นผู้กู้เงินบริษัท บางกอก กระสอบ จำกัด โดยจำเลยที่ 2 เป็นผู้ค้าประกันจำเลยต่อผู้ว่า จำเลยที่ 1 ไม่ใช่ผู้กู้ จำเลยที่ 2 ในฐานะเจ้าของร่วม ในฐานะ ทายาทและในฐานะผู้จัดการมรดกของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นผู้กู้เงินรายนี้ โดยได้สมรู้ร่วมกันกับบริษัทเจ้าหนี้ปกปิด อำพรางนิติกรรมอันแท้จริงไว้ โดยให้เอาชื่อจำเลยที่ 1 เป็นผู้ กู้ไว้เป็นพิธี และให้จำเลยที่ 2 เป็นผู้ค้าประกัน หากข้อเท็จจริง ฟังได้ตามข้อต่อสู้ของจำเลย การทำสัญญากระหว่างจำเลยที่ 1 กับบริษัทเจ้าหนี้ นั้น ก็เป็นการแสดงเจตนาหลงไว้เท่านั้น โดย ทั้งสองฝ่ายต่างก็รู้กันอยู่แล้ว เมื่อนิติกรรมทำขึ้นโดยเจตนาหลง จำเลยที่ 1 ก็ไม่ต้องรับผิดชอบตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 118

สัญญาจำนำไม่จำเป็นต้องทำเป็นหนังสือ ลูกหนี้ย่อม นำสืบพยานบุคคลได้ว่าได้มีการมอบใบหุ้นให้เจ้าหนี้ยึดถือไว้ เป็นการจำนำ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 704/2524 โจทก์ทราบ

คำสั่งของศาลแล้วโจทก์เพิกเฉย ไม่ชำระค่าขึ้นศาลเพิ่มตามที่ศาลกำหนด ถือว่าโจทก์ทิ้งฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 174 (2)

การทิ้งฟ้องนั้นไม่มีกฎหมายบัญญัติให้คืนค่าขึ้นศาลให้แก่โจทก์ เหมือนอย่างกรณีที่ศาลไม่รับคำฟ้อง หรือถอนฟ้อง หรือยอมความกัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 151

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2005/2526 จำเลยที่ 1

ได้รับทุน เอ.โอ.ดี. ซึ่งเป็นทุนที่รัฐบาลสหรัฐฯ ให้ความช่วยเหลือแก่รัฐบาลไทย ไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ

โดยจำเลยที่ 1 สัญญาว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว จะกลับมารับราชการในหน่วยงานของโจทก์ที่ 1 หรือกระทรวง ทบวง กรมอื่นตามที่โจทก์ที่ 1 เห็นสมควรเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 เท่าของเวลาที่ได้รับทุนหลังจากสำเร็จการศึกษา ณ ต่างประเทศแล้ว

จำเลยที่ 1 ผิดสัญญาลาออกจากราชการก่อนครบกำหนดรับราชการใช้ทุนคืน ดังนี้ จำเลยที่ 1 จะต่อสู้ว่าโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เพราะเงินทุนที่ได้รับมิใช่ของรัฐบาลไทยและค่าเครื่องบินก็เป็นของโจทก์ที่ 2 หาได้ไม่ เพราะทุนดังกล่าวรัฐบาลสหรัฐฯ ได้มอบให้แก่รัฐบาลไทย และเมื่อมีการผิดสัญญาเงินที่ได้รับขาดใช้จากผู้ได้รับทุน จะได้นำไปจัดสรรเป็นทุนใหม่ต่อไป ส่วนค่าเครื่องบินนั้นแม้จะเป็นเงินของโจทก์ที่ 2 ก็เป็นเงินของทางราชการ ซึ่งจำเลยที่ 1 ทำสัญญาผูกพันให้ไว้แก่โจทก์ที่ 1 ว่าจะชำระคืนให้โจทก์ที่ 1 โจทก์ที่ 1 จึงมีอำนาจฟ้อง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1028 - 1029/2529 โจทก์

สั่งกระดาม้วนใหญ่มีความกว้าง 782 มิลลิเมตร ยาวประมาณ 6,100 เมตร จากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร ได้ชำระภาษีการค้าในฐานะผู้นำเข้าร้อยละ 7 ของรายรับ ตามบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด 4 ประมวลรัษฎากร ประเภทการค้า 1 การขายของชนิด 1 (ก) แล้ว

โจทก์นำกระดาม้วนดังกล่าวมาพิมพ์เป็นลายไม้ก๊อก ตัดให้มีความกว้าง 48 มิลลิเมตร ยาว 2,000 เมตร ม้วนเป็นม้วน

เล็กๆ ขายให้โรงงานยาสูบไปใช้พันกันกรองบุหรี่ เป็นการทำให้เหมาะสมและสะดวกแก่การใช้พันกันกรองบุหรี่

แม้โจทก์ตั้งโรงงานและได้รับสิทธิประโยชน์จากการส่งเสริมการลงทุน เพื่อประกอบการพิมพ์ลายดังกล่าว เมื่อกระดาม้วนกันกรองบุหรี่ ไม่เป็นสินค้าใหม่ต่างหากจากสินค้ากระดาม้วนเดิม การกระทำของโจทก์หาใช่การผลิตกระดาม้วนกันกรองบุหรี่และโจทก์หากกลายเป็นผู้ผลิตไม้ จึงไม่ต้องชำระภาษีการค้าในฐานะผู้ผลิตกระดาม้วนทุกชนิดตามบัญชี 1 หมวด 8 (9) ท้ายพระราชบัญญัติกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นภาษีการค้า (ฉบับที่ 54) พ.ศ. 2517 ในอัตราร้อยละ 7 ของรายรับตามบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด 4 ประเภทการค้า 1 การขายของชนิด 1 (ก) อีก

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2488/2530 โจทก์ฟ้องเรียก

ภาษีอากรจากจำเลยผู้นำของเข้า จำเลยต่อสู้ว่าสินค้ารายพิพาทบริษัท ส. สั่งจากประเทศญี่ปุ่นไม่ตรงตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สำนักนายกรัฐมนตรีอนุมัติ ต่อมาคณะกรรมการฯ ดังกล่าวได้มีมติกลับมติเดิม ให้เรียกเก็บภาษีอากรรายนี้ ก็หาใช่เป็นเหตุโดยตรงให้จำเลยถูกฟ้องเรียกภาษีอากรเป็นคดีนี้ไม่ เพราะจำเลยเป็นผู้นำเข้าสินค้าบริษัท ส. ก็ได้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สำนักนายกรัฐมนตรีก็ได้มีส่วนในการนำเข้าสินค้ารายพิพาท จำเลยไม่อาจฟ้องบริษัท ส. หรือสำนักนายกรัฐมนตรี หรือถูกฟ้องไล่เบี้ยอันเนื่องมาจากการเสียภาษีอากรของจำเลย จำเลยจึงไม่อาจขอให้ศาลเรียกบริษัท ส. หรือสำนักนายกรัฐมนตรีเข้ามาเป็นจำเลยร่วม ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57 (3) ได้

การที่ศาลพิพากษาให้จำเลยชำระเงินเพิ่มมากไปกว่าที่จำเลยต้องชำระก็ดี หรือให้เสียดอกเบี้ยโดยที่จำเลยไม่มีความรับผิดชอบตามกฎหมายที่ต้องเสียก็ดี ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยให้ถูกต้องได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 994/2531 โจทก์

จ้างบริษัท ด. เป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างโรงงาน ออกแบบแปลนโรงงาน รวมทั้งการสำรวจสถานที่ตั้งโรงงาน จัดนำเครื่องจักรเก่าจากต่างประเทศมาปรับปรุงให้ใช้ได้กับ

โรงงานของโจทก์ และเมื่อติดตั้งเครื่องจักรโรงงานแล้ว จะต้องทำการฝึกอบรมวิศวกรไทยของโจทก์ให้รู้จักใช้เครื่องจักร รวมทั้งการบำรุงรักษาด้วย โดยโจทก์จะต้องจ่ายค่าตอบแทนในการบริการให้แก่เจ้าหน้าที่ของบริษัท ด. ตลอดระยะเวลาตามข้อตกลง

กรณีดังกล่าวถือเป็นการให้บริการทางวิศวกรรม เงินค่าตอบแทนที่โจทก์จ่ายให้กับบริษัท ด. จึงเป็นเงินได้จากอาชีพอิสระวิศวกรรมตามมาตรา 40 (6) แห่งประมวลรัษฎากร มิใช่ค่าแห่งสิทธิตามมาตรา 40 (3) โจทก์ย่อมหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 40 ก่อนหักภาษี ณ ที่จ่ายจากเงินได้พึงประเมินได้ตามมาตรา 70 (4)

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3067/2531 โจทก์ผลิตเสื้อผ้านสำเร็จรูปส่งจำหน่ายต่างประเทศ ซึ่งเป็นการประกอบการค้าประเภทการค้า 1 ชนิด 1 (ก) ตามบัญชีอัตราภาษีการค้าเมื่อโจทก์มีสินค้าเสื้อผ้านสำเร็จรูปคงเหลือ ณ โรงงานของโจทก์ โดยโจทก์ไม่ทำบัญชีคุมสินค้าตามมาตรา 83 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

แม้โจทก์จะได้รับสิทธิประโยชน์จากการส่งเสริมฯ สำหรับสินค้าที่ส่งออก โจทก์ก็ไม่ได้รับยกเว้นการทำบัญชีคุมสินค้าตามมาตรา 83 ทวิ วรรค 2 แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อโจทก์ไม่ทำบัญชีคุมสินค้าจึงถือว่าเป็นการขายสินค้านั้น โดยมูลค่าของสินค้าดังกล่าวเป็นรายรับตามมาตรา 79 ทวิ (6) แห่งประมวลรัษฎากร โจทก์ต้องชำระภาษีการค้า เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม และภาษีบำรุงเทศบาลตามกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3199/2532 สินค้าพิพาทเป็นเส้นใยสังเคราะห์ที่เรียกว่า พี.โอ.วาย. ซึ่งเป็นเส้นใยที่ไม่มีคามยืดหยุ่นยังใช้ทอผ้าไม่ได้ หากจะนำไปใช้ทอผ้า ต้องนำไปผ่านกรรมวิธีพิเศษให้กลายเป็นเส้นด้ายอีกชั้นหนึ่งก่อน สินค้าดังกล่าวจึงมิใช่ด้ายทุกชนิด สำหรับใช้ในการทอผ้าตามบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นภาษีการค้า (ฉบับที่ 54) พ.ศ. 2517 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราภาษีการค้า (ฉบับที่ 58) พ.ศ. 2518 มาตรา 4 ในบัญชีที่ 2 หมวด 2 (9)

โจทก์จึงได้รับยกเว้นภาษีการค้าสำหรับการขายสินค้าดังกล่าวตามมาตรา 5 (8) แห่งพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 54) พ.ศ. 2517 การขอคืนเงินค่าภาษีไม่มีกฎหมายบังคับให้โจทก์ยื่นคำร้อง พร้อมกับเอกสารประกอบคำร้องว่า คำร้องเป็นความจริง ดังนั้นการที่จำเลยไม่คืนเงินค่าภาษีที่โจทก์ไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษี ย่อมเป็นการโต้แย้งสิทธิของโจทก์ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3238/2532 โจทก์เป็นตัวแทนจำหน่ายเครื่องปรับอากาศและอุปกรณ์ต่างๆ ของบริษัท ท. แห่งประเทศสหรัฐอเมริกา ไม่มีอำนาจทำสัญญาแทนบริษัท ท.

วิธีการปฏิบัติในการติดตั้งเครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่ของโจทก์นั้น วิศวกรของโจทก์จะต้องไปสำรวจออกแบบ และสั่งเครื่องปรับอากาศเข้ามา โดยโจทก์จะทำใบสั่งซื้อไปยังผู้ขาย ถ้าไม่มีใบสั่งซื้อบริษัทผู้ขายจะขายให้ใครไม่ได้

ก่อนทำสัญญาซื้อขายและติดตั้งเครื่องปรับอากาศและระบบระบายอากาศกับบริษัท ด. ในประเทศไทย โจทก์ก็ให้วิศวกรของโจทก์ไปสำรวจออกแบบ แล้วแยกคำนวณราคาเครื่องปรับอากาศกับค่าแรงในการติดตั้งไว้ต่างหาก

แต่เนื่องจากบริษัท ด. ได้รับการส่งเสริมฯ สั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรโดยไม่ต้องชำระภาษีอากร โจทก์จึงให้บริษัท ด. เป็นผู้สั่งซื้อเครื่องปรับอากาศจากบริษัท ท. ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยตรง

การกระทำของโจทก์ดังกล่าวฟังได้ว่าบริษัท ท. ซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ มีโจทก์เป็นผู้ทำการติดต่อในการประกอบกิจการในประเทศไทย เป็นเหตุให้บริษัท ท. ได้รับเงินได้ในประเทศไทย ถือได้ว่าบริษัท ท. ประกอบกิจการในประเทศไทย และโจทก์ผู้ทำการติดต่อเช่นนั้น มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่น รายการและชำระภาษีเฉพาะที่เกี่ยวกับเงินได้หรือผลกำไรนั้น ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 76 ทวิ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4942/2533 ขณะที่คดีอยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา ศาลฎีกาได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์จำเลยเด็ดขาด และได้ประกาศโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว

เมื่อหนี้ตามฟ้องเป็นหนี้เงินที่มีอยู่ก่อนศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด โจทก์จึงต้องไปดำเนินการขอรับชำระหนี้ตามวิธีการที่บัญญัติไว้ใน พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 คดีจึงไม่มีประโยชน์ที่จะพิจารณาต่อไป ศาลฎีกาจึงสั่งให้จำหน่ายคดีจากสารบบความ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5302/2533 การนำสินค้าเข้าเป็นอันสำเร็จ แต่ขณะที่เรือซึ่งนำของเช่นนั้น ได้เข้ามาในเขตท่าที่จะถ่ายของจากเรือหรือท่าที่มีชื่อส่งของถึง เมื่อจำเลยนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักรสำเร็จ จึงมีหน้าที่ต้องชำระค่าภาษีอากรให้โจทก์ ส่วนที่จำเลยอ้างว่าจำเลยได้คืนสินค้าพิพาทให้แก่ผู้ขาย และผู้ขายได้คืนเงินค่าสินค้าให้จำเลยแล้ว ไม่ทำให้ความรับผิดชอบของจำเลยเปลี่ยนแปลงไป

ปัญหาว่าโจทก์ประเมินราคาสินค้าพิพาทสูงเกินไป ไม่ใช่ราคาอันแท้จริงในท้องตลาดนั้น พยานจำเลยเลื่อนลอยปราศจากพยานหลักฐานอ้างอิง ทั้งตามคำอุทธรณ์ของจำเลยก็มีได้โต้แย้งราคาประเมินสินค้าพิพาทที่โจทก์ได้ประเมินไว้ เพียงแต่ขอให้ระงับการปรับ พยานโจทก์จึงมีน้ำหนักมากกว่าพยานจำเลย

โจทก์มีสิทธิฟ้องเรียกเงินเพิ่มร้อยละหนึ่งต่อเดือนของค่าอากรที่นำมาชำระ นับแต่วันที่ได้นำส่งมอบของจนถึงวันที่นำเงินมาชำระ ตาม พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 112 จัดเท่ากับเงินเพิ่มร้อยละ 1.5 ต่อเดือน สำหรับภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากร มาตรา 89 ทวิ อันมีลักษณะคล้ายดอกเบี้ยอยู่แล้ว โจทก์จึงไม่มีสิทธิฟ้องจำเลยให้ชำระดอกเบี้ย ตาม ป.พ.พ. มาตรา 224 อีก และปัญหานี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลอุทธรณ์ยกขึ้นวินิจฉัยให้เป็นคุณแก่จำเลยนั้นชอบแล้ว

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4056/2534 ศาลชั้นต้นอนุญาตให้จำเลยที่ 1 ถอนทนายความรายเดิมและแต่งตั้งทนายความใหม่ ตามคำร้องของกรรมการชุดใหม่ผู้มีอำนาจกระทำการแทนจำเลยที่ 1 เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 2 ที่ 3 คัดค้านการแต่งตั้งทนายความคนใหม่ของจำเลยที่ 1 หรือคัดค้านว่าผู้กระทำการแทนจำเลยที่ 1 ไม่ใช่กรรมการของจำเลยที่ 1 หรือคัดค้านว่าหนังสือรับรองแนบท้ายคำร้อง

ไม่ถูกต้อง ทนายความคนใหม่ของจำเลยที่ 1 จึงเป็นทนายความของจำเลยที่ 1 โดยชอบด้วยกฎหมายตามคำสั่งของศาล ตามหนังสือแต่งตั้งทนายความจำเลยที่ 1 ให้อำนาจทนายความมีอำนาจดำเนินการกระบวนการพิจารณาไปในทางจำหน่ายสิทธิ์ เช่น การประนีประนอมยอมความ

การที่ทนายความของจำเลยที่ 1 ทำสัญญาประนีประนอมยอมความกับโจทก์ทั้งสอง จึงได้กระทำภายในขอบเขตอำนาจที่ได้รับมอบหมายจากจำเลยที่ 1 โดยชอบ โจทก์ทั้งสองฟ้องขอให้จำเลยที่ 1 โอนหุ้นของจำเลยที่ 1 ให้แก่โจทก์ทั้งสอง โดยฟ้องจำเลยที่ 2 ในฐานะเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนจำเลยที่ 1 และฟ้องจำเลยที่ 3 ในฐานะนายทะเบียนหุ้นซึ่งเป็นลูกจ้างของจำเลยที่ 1 และอยู่ใต้บังคับบัญชาของจำเลยที่ 2 เป็นการฟ้องขอให้บังคับ จำเลยที่ 2 และที่ 3 ปฏิบัติการชำระหนี้แทนจำเลยที่ 1 เมื่อจำเลยที่ 1 ได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความโอนหุ้นให้แก่โจทก์ทั้งสอง และศาลชั้นต้นได้พิพากษตามยอมแล้ว ทั้งข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าจำเลยที่ 2 ไม่ได้เป็นกรรมการของจำเลยที่ 1 อีกต่อไปโจทก์ทั้งสองจึงไม่จำเป็นต้องฟ้องร้อง เพื่อบังคับคดีกับจำเลยที่ 2 และที่ 3 อีก การถอนฟ้องจำเลยที่ 2 และที่ 3 จึงไม่กระทบกระเทือนต่อสิทธิของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ชอบที่ศาลจะอนุญาตให้โจทก์ทั้งสองถอนฟ้องจำเลยที่ 2 และที่ 3 ได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1250/2535 นาย ก. ได้ชักลากไม้ของกลางที่ถูกคนร้ายลักมา เข้าไปในบริษัทจำเลยที่ 1 แล้วเลื่อยตัดเป็นท่อน เพื่อดำเนินการผลิตไม้บางวีเนียร์ โดยมีคนงาน 10 คน และใช้เครื่องมือของจำเลยที่ 1 แม้จะเป็นเวลานอกเวลาปฏิบัติงานตามปกติ แต่จำเลยที่ 1 ก็มียามตรวจตราอยู่ตลอดเวลา ย่อมเป็นไปได้ที่จะมีผู้คนหลายคนลักลอบ เข้าไปใช้เครื่องมือของจำเลยที่ 1 ได้

การที่นาย ก. เข้าไปดำเนินการในบริษัทจำเลยที่ 1 ได้น่าจะมีกรรมการหรือผู้มีอำนาจในการดำเนินกิจการของจำเลยที่ 1 เป็นผู้มีส่วนรู้เห็น และให้ความยินยอมมิใช่ นาย ก. เข้าไปกระทำโดยพลการ โดยที่บริษัทจำเลยที่ 1 มิได้รับผลประโยชน์ด้วย พฤติการณ์แสดงว่าจำเลยที่ 1 รับเอาไม้ของกลางไว้ โดยรู้ว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการลักทรัพย์ อันเป็นความผิดฐานรับของโจรแล้ว

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 676/2536 การวางหนังสือค้ำประกันของธนาคารวางเป็นประกันนั้นพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ไม่ได้บัญญัติให้มีผลเช่นเดียวกับวางเงินประกัน จึงไม่อาจถือเสมือนว่าผู้นำของเข้า ได้ชำระเงินอากรที่ได้แจ้งภายในเวลาที่กำหนด ดังเช่นวางเงินประกัน ตามมาตรา 112 ทวิวรรค 2 ดังนั้นเมื่อเจ้าหน้าที่โจทก์เรียกเก็บเงินจากธนาคารแล้ว จำเลยไม่ชำระค่าอากรที่ขาด ก็ย่อมต้องรับผิดชอบชำระเงินเพิ่มตามกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1517/2536 ข้อความที่ลงพิมพ์โฆษณาว่ามีหัวข้อข่าวว่า "โรงแรมพนพิส บีโอไอ ถ่วงวางเงินค้ำประกัน" และมีเนื้อข่าวว่า "กลุ่มแอมเทลของนายชวลิต ทั้งสัมพันธมิตร (คือโจทก์ที่ 2) ใช้วิธีหน่วงจ่าย...โรงแรมที่อนุมัติรุ่นเดียวกับโรงแรมเอราวัณมีอีก 3 แห่ง แต่เป็นเจ้าของเดียวกัน คือ นายชวลิต ทั้งสัมพันธมิตร เจ้าของเครือโรงแรมแอมบาสซาเดอร์ ซึ่งครบกำหนดวางเงินค้ำประกันเช่นกันแต่ไม่มีการวางเงิน เพราะก่อนหน้านั้นบีโอไอแจ้งมติส่งเสริมการลงทุน พร้อมเงื่อนไขสิทธิประโยชน์ไปให้ และกำหนดให้ตอบรับหรือไม่รับมติใน 1 เดือน แต่ช่วงนั้นนายชวลิตทำเรื่องมายังบีโอไอขอเพิ่มสิทธิประโยชน์ภาษีเงินได้ตามช่องของกฎระเบียบบีโอไอที่เปิดไว้

กรณีผู้รับส่งเสริมฯ ไม่พอใจสิทธิประโยชน์ สามารถเสนอขอแก้ไข ส่วนจะได้หรือไม่อยู่ที่บีโอไอ ตัดสิน...ดังนั้นบีโอไอจึงเตรียมออกหนังสือแจ้งให้นายชวลิตทราบมติ ถ้ารับได้ต้องวางเงินประกันใน 60 วัน หากไม่มาก็จะตัดสิทธิทันที...

ข้อความดังกล่าวเมื่ออ่านโดยตลอดแล้วย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า โจทก์ทั้งสองมีฐานะทางการเงินไม่น่าไว้วางใจปราศจากความน่าเชื่อถือ โจทก์ที่ 2 เป็นผู้ที่ใช้วิธีการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ในขณะที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ รายอื่นได้ปฏิบัติตามแล้ว เป็นประการที่น่าจะทำให้โจทก์ทั้งสองเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชังจากประชาชนโดยทั่วไป ทั้งมิใช่เป็นการเขียนข่าวหรือแสดงความคิดเห็นโดยสุจริตใจด้วยความเป็นธรรม เมื่อจำเลยผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328 ก็ไม่ต้องปรับบทลงโทษตามมาตรา 326 อีก

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2948/2536 เงินส่วนที่นำเข้าฝากในบัญชีสมทบทุน เป็นเงินที่หักจากเงินเดือนของ

พนักงานแต่ละคน อันบริษัทโจทก์ได้จ่ายให้พนักงานแล้ว เพียงแต่ให้สิทธิโจทก์หักเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามระเบียบที่กำหนดไว้ เพื่อประโยชน์แก่พนักงานเมื่อออกจากงานเท่านั้น เงินเดือนที่โจทก์จ่ายให้พนักงานแต่ละคน รวมทั้งเงินที่ถูกหักเข้ากองทุนในบัญชีสมทบทุนนี้ เป็นรายจ่ายในหมวดเงินเดือนของโจทก์ อันนำมาหักเพื่อคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากรมาตรา 65 ได้ โดยโจทก์ต้องหักภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จากเงินเดือนทั้งหมดของพนักงานไว้ตามมาตรา 50 แล้วนำส่ง ณ ที่ว่าการอำเภอตามมาตรา 52 จึงเป็นเงินที่จ่ายขาดจากโจทก์แล้ว

เงินส่วนที่หักจากเงินเดือนนำฝากเข้าบัญชีสมทบทุนนี้ จึงเป็นเงินได้ของพนักงานนับแต่นั้น ดอกเบี้ยอันเกิดจากเงินฝากนี้ จึงเป็นเงินได้ของพนักงาน หาใช่เงินได้ของโจทก์ไม่ โจทก์ไม่ต้องชำระภาษีในส่วนนี้

การคำนวณราคาสินค้าคงเหลือตามราคาตลาดที่โจทก์นำสืบ เป็นเพียงวิธีการในการคำนวณราคาสินค้าอย่างกว้าง ๆ โดยไม่มีรายละเอียดว่า เป็นสินค้าอะไรบ้าง ที่โจทก์ได้คำนวณตามราคาตลาด อันเป็นราคาที่ต่ำกว่าราคาทุน

โดยโจทก์ได้วางแนวทางให้ปฏิบัติ ในการบันทึกรายการสินค้าคงเหลือ โดยอาศัยระยะเวลาที่ได้รับสินค้ามาครอบครองไว้เป็นเกณฑ์ ซึ่งปรากฏว่าตามหลักเกณฑ์การตัดค่าเสื่อมราคา และการตัดบัญชีดังกล่าวมีแนวปฏิบัติ เช่น สินค้าที่เสียง่ายหากคงเหลือถึง 18 เดือน จะตัดค่าเสื่อมราคาลงร้อยละ 50 หากคงเหลือถึง 2 ปี จะตัดออกจากบัญชีหมด หลักเกณฑ์ดังกล่าวเป็นการตัดค่าเสื่อมราคาสินค้าคงเหลือ มิใช่เป็นการคำนวณราคาสินค้าคงเหลือ ตามราคาตลาดที่แท้จริงตามประมวลรัษฎากร มาตรา 65 ทวิ (6)

เมื่อเจ้าพนักงานประเมินได้ตรวจสอบได้สวน พยานหลักฐานตามที่โจทก์นำมามอบให้ และแจ้งประเมินภายในเวลาสองปี นับแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 8 ใช้บังคับแล้ว จึงเป็นการประเมินที่ชอบ หากโจทก์มีข้อโต้แย้งในรายละเอียดเกี่ยวกับเอกสารอย่างไร ชอบที่โจทก์จะชี้แจงให้เจ้าพนักงานประเมินทราบ หรืออุทธรณ์การประเมิน ไปยังคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ หรือนำสืบในชั้นศาลได้ เหตุดังกล่าวหาทำให้การประเมินเป็นไปโดยมิชอบไม่

โจทก์คำนวณราคาสินค้าคงเหลือโดยการกำหนดกฎเกณฑ์เอาเอง ตามหลักเกณฑ์การตัดค่าเสื่อมราคา และการตัดบัญชีอันมิใช่ราคาตลาด เพื่อให้ต่ำกว่าราคาทุน เป็นเหตุให้มีรายรับน้อยลง และทำให้เสียภาษีเงินได้น้อยลงไปด้วย มีเจตนาหลีกเลี่ยงการชำระภาษีในตัวเลขรายจ่ายในแผนกท่องเที่ยว โจทก์ทำใบสำคัญการจ่ายขึ้นเอง และนำอากรแสตมป์มาปิด โดยไม่มีรายละเอียดถึงเหตุที่ต้องจ่ายเงิน ว่าเป็นการจ่ายเพื่อกิจการอย่างไร ชื่อที่อยู่ของผู้รับเงินก็ไม่ชัดเจน มีพฤติการณ์ว่า โจทก์มีเจตนาหลีกเลี่ยงการชำระภาษี ไม่มีเหตุสมควรงดหรือลดเงินเพิ่ม

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1971/2537 การซื้อขายสินค้าของโจทก์มี 2 วิธี วิธีที่ 1 โจทก์สั่งซื้อสินค้าเข้ามาในสต็อกของโจทก์เพื่อขายให้ลูกค้า ส่วนวิธีที่ 2 ในกรณีสินค้ามีมูลค่าสูงหรือเสื่อมสภาพง่าย โจทก์จะไม่สั่งซื้อเข้ามาในสต็อก แต่เมื่อมีลูกค้ามาสั่งซื้อ โจทก์ก็จะทำสัญญาซื้อขายกับลูกค้า และโจทก์จะสั่งซื้อจากบริษัทผู้ขายในต่างประเทศ ที่มีสัญญาตั้งโจทก์เป็นผู้แทนจำหน่าย (Distributorship Agreement) เป็นหนังสือ โดยให้บริษัทดังกล่าวส่งสินค้าให้กับลูกค้า และลูกค้าชำระราคาให้กับผู้ขายในต่างประเทศโดยตรง แต่โจทก์เป็นผู้กำหนดราคาขายสินค้าให้กับลูกค้าเอง โจทก์มีอิสระในการขาย ถ้าสินค้าที่ขายชำรุดบกพร่อง โจทก์ต้องรับผิดชอบลูกค้าโจทก์ดำเนินธุรกิจซื้อขายด้วยทุนของตนเอง หากมีการขาดทุนหรือมีกำไรก็ตกเป็นของโจทก์

นอกจากนี้ใบกำกับสินค้าในการซื้อขายตามวิธีที่ 2 นี้ ก็ยังออกในนามของโจทก์ กรณีนี้จึงเป็นเรื่องที่โจทก์ประกอบกิจการซื้อขายสินค้าในประเทศไทยด้วยตนเอง มิได้เป็นลูกจ้างผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อให้กับบริษัทผู้ขายในต่างประเทศ โจทก์จึงไม่มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นรายการ และชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลแทนบริษัทต่างประเทศ ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 76 ทวิ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2513/2537 โจทก์ได้รับการส่งเสริมการลงทุนประเภทบริษัทการค้าระหว่างประเทศ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยปีแรกโจทก์จะต้องส่งสินค้าออกไปจำหน่ายต่างประเทศ มีมูลค่าไม่น้อยกว่า 300 ล้านบาท ปีที่สองไม่น้อยกว่า 400 ล้านบาท

ปีที่สามกับปีต่อไป ต้องไม่น้อยกว่า 500 ล้านบาท การที่โจทก์จำเป็นต้องโอนกิจการด้านการตลาดภายในประเทศ และพนักงานของโจทก์อีกกว่า 700 คน รวมทั้งสินทรัพย์และหนี้สินจำนวน 300 ล้านบาทเศษ ไปให้บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด ก็เพื่อไปทำกิจการด้านการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายต่างประเทศ ให้ได้ตามเงื่อนไขของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และแม้โจทก์กับบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด จะเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากกัน แต่ก็มีส่วนได้เสียผูกพันกันอยู่ เนื่องจากเป็นบริษัทในเครือซิเมนต์ไทย โดยบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด เป็นผู้ถือหุ้นของโจทก์ในขณะนั้นเกือบร้อยละ 70 ของหุ้นจดทะเบียนทั้งสิ้น 120,000,000 บาท ดังนั้น โจทก์โอนขายที่ดินให้แก่บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด ในราคาตามบัญชีซึ่งต่ำกว่าราคาตลาด จึงเป็นการโอนโดยมีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานประเมินย่อมไม่มีอำนาจประเมินค่าตอบแทนตามราคาตลาดในวันที่โอน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2620/2538 ตาม พ.ร.บ. เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลห้วยโป่งและตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. 2527

มาตรา 5 ให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กำหนดราคาของอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืน ตามความเป็นธรรมที่เป็นอยู่ในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน... ทั้งนี้ให้คำนึงถึงผลการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ ซึ่งตราค่าเพื่อประโยชน์แก่การเสียภาษีบำรุงท้องที่ และราคาประเมินทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ตลอดจนสภาพ และที่ตั้งของอสังหาริมทรัพย์ ประกอบกับเหตุและวัตถุประสงค์ของการเวนคืน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่สังคม

มาตรานี้ เน้นให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จำเลย กำหนดราคาของอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตามความเป็นธรรมที่เป็นอยู่ในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

ทั้งนี้นอกจากคำนึงถึงราคาประเมินทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมแล้ว ยังต้องคำนึงถึงสภาพและที่ตั้งของอสังหาริมทรัพย์ ประกอบกับเหตุและวัตถุประสงค์ของการเวนคืนด้วย ที่จำเลยกำหนดค่าทดแทนให้แก่โจทก์ โดยกำหนดตามบัญชีราคาประเมินที่ดิน ที่ใช้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ซึ่งเป็นบัญชีกำหนดราคา

ที่ดินโดยเอาตำบล ถนน และทะเล เป็นหลักการประเมินราคาที่ดิน เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม และเป็นการประเมินอย่างกว้างๆ ราคาที่ดินตามบัญชีดังกล่าว ย่อมไม่ตรงกับความเป็นจริงเสมอไป ส่วนเหตุและวัตถุประสงค์ในการเวนคืน แม้จำเลยมีความประสงค์จะจัดตั้งการนิคมอุตสาหกรรม เพื่อส่งเสริมการลงทุนในประเทศให้มากขึ้นก็ตาม แต่ตาม พ.ร.บ. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 มาตรา 6 กำหนดให้จำเลยเป็นนิติบุคคลซึ่งเห็นได้อยู่ในตัวว่า มีวัตถุประสงค์แสวงหากำไรทางเศรษฐกิจอยู่ด้วย

ดังนั้นเมื่อจำเลยได้รับทรัพย์สินของโจทก์ไปเท่าใด ก็ควรต้องใช้ค่าทดแทนให้โจทก์ ตามราคาของทรัพย์สินนั้นในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกา จึงจะถือว่าเป็นราคาตามความเป็นธรรม

การที่จำเลยกำหนดค่าทดแทนให้แก่โจทก์ โดยกำหนดราคาที่ดินของโจทก์ทุกแปลง ตามการแบ่งเป็นหน่วยในบัญชีกำหนดราคาประเมินที่ดิน ที่ใช้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมนั้น เป็นการกำหนดราคาที่ดินของโจทก์โดยไม่คำนึงถึงสภาพและที่ตั้งที่แท้จริงของที่ดินของโจทก์ และได้คำนึงถึงเหตุและวัตถุประสงค์ของการเวนคืนด้วย ไม่ชอบด้วยมาตรา 5 แห่ง พ.ร.บ. เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฉบับดังกล่าวข้างต้น

แต่โจทก์ก็น่าสืบไม่ได้ว่าในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกานั้น ที่ดินพิพาทมีราคาซื้อขายกันจริงเป็นราคาเท่าใด จึงกำหนดเงินค่าทดแทนให้ตามราคาที่ดินพิพาท ที่จดทะเบียนซื้อขายหลังจากพระราชกฤษฎีกา ใช้บังคับประมาณ 3 เดือน อันเป็นเวลาใกล้เคียงกับการใช้บังคับพระราชกฤษฎีกา ดังกล่าว ซึ่งเชื่อว่าราคาที่ดินพิพาทที่จดทะเบียนซื้อขายไว้ เป็นราคาซื้อขายกันจริง และเป็นราคาที่ตรงตามสภาพและที่ตั้งของที่ดินแล้ว และถือว่าเป็นราคาตามความเป็นธรรมที่เป็นอยู่ในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกา

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1009/2539 โจทก์กล่าวในฟ้องว่า โจทก์ไม่ใช่สถานประกอบการถาวรในประเทศไทยของบริษัทผู้ผลิตหรือผู้ขายสินค้า ซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศญี่ปุ่น ผู้ผลิตหรือผู้ขายสินค้านี้ดังกล่าวได้รับประโยชน์จากอนุสัญญาระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น เพื่อการยกเว้นการเก็บ

ภาษีซ้อน และป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ ดังนั้น ผู้ผลิตและผู้ขายสินค้า จึงไม่อยู่ในข่ายที่จะต้องชำระภาษีเงินได้ตามมาตรา 76 ทวิ แห่ง ปร.ษฎากร โจทก์ไม่มีหน้าที่เป็นตัวแทนในการชำระภาษีเงินได้ตามดังกล่าวด้วย ดังนั้นคำฟ้องนี้เป็นคำฟ้องที่ได้ความชัดเจนแล้ว

ส่วนอนุสัญญาดังกล่าวจะทำการเมื่อใด รัฐบาลทั้งสองประเทศได้แลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกันเมื่อใด และอนุสัญญาดังกล่าว มีเงื่อนไขเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีอย่างไรนั้น เป็นรายละเอียดที่จะนำสืบกันในชั้นพิจารณาคำฟ้องของโจทก์จึงไม่ครบคลุม

โจทก์เป็นผู้จัดจำหน่ายของบริษัทซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ รวม 9 บริษัท การจัดจำหน่ายสินค้าของบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศทั้ง 9 บริษัทนั้น ไม่ว่าจะเป็นกรณีขายให้แก่หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนผู้ได้รับการส่งเสริมฯ นั้น

โจทก์ต้องทำสัญญาซื้อขายกับลูกค้าในประเทศไทย และโจทก์จึงทำไปส่งซื้อสินค้าไปยังบริษัทผู้ขายในต่างประเทศ โดยโจทก์เป็นผู้กำหนดราคาขายสินค้าให้แก่ลูกค้าเอง โจทก์มีอิสระในการขาย ถ้าสินค้าที่ขายชำรุดบกพร่อง โจทก์ก็ต้องรับผิดชอบลูกค้าตามสัญญาซื้อขาย ที่โจทก์ทำไว้กับลูกค้า

ผลประโยชน์ที่โจทก์ได้รับอยู่ในรูปของกำไร ไม่ใช่ค่าบ่อน้ำเงินจากการเป็นตัวแทนหรือนายหน้า แม้ลูกค้าจะเป็นผู้ดำเนินการชำระเงินให้แก่บริษัทผู้ขายต่างประเทศ ก็เป็นความประสงค์ของลูกค้าเอง เพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่ลูกค้าตกลงไว้กับสถาบันการเงินผู้ให้กู้หรือตามบัตรส่งเสริมฯ เพื่อยกเว้นอากรขาเข้า ไม่ถือว่าโจทก์มีฐานะเป็นตัวแทนของนิติบุคคลต่างประเทศ

นิติบุคคลต่างประเทศดังกล่าว จึงไม่ได้ชื่อว่าประกอบกิจการในประเทศไทย โจทก์ได้กระทำไปในฐานะที่โจทก์เป็นผู้ซื้อมาขายไป ไม่เข้าลักษณะเป็นกิจการตัวแทนของนิติบุคคลต่างประเทศตามประมวลรัษฎากรมาตรา 76 ทวิ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1931/2539 จำเลยจ้างโจทก์เป็นไปตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนด

โดยเฉพาะเงื่อนไขข้อที่ไม่ให้ช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการซึ่งเป็นคนต่างด้าว ที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในประเทศไทย ไปประกอบอาชีพหรือหน้าที่อื่นใด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน แต่ให้บุคคลดังกล่าวถ่ายทอดความรู้และฝึกสอนช่างภายในประเทศ ให้สามารถรับช่วงงานได้ รวมทั้งการอนุมัติตำแหน่งและกำหนดระยะเวลาการทำงานของคนต่างด้าว ต้องผ่านมติของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนด้วย

เงื่อนไขและขั้นตอนดังกล่าว เป็นเรื่องที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กำหนดไว้ให้จำเลยปฏิบัติตามในกรณีที่ย้ายรับช่างฝีมือ หรือผู้ชำนาญการที่เป็นคนต่างด้าวเช่นโจทก์ ไร่ ปฏิบัติงานในกิจการของจำเลย ซึ่งไม่ปรากฏว่าในการที่จำเลยจ้างโจทก์เข้าทำงานในตำแหน่งหัวหน้าครัว โดยมีหน้าที่จัดการและดำเนินการเกี่ยวกับครัวของโรงแรมจำเลยตลอดมา นั้น เป็นการฝ่าฝืนเงื่อนไขหรือมติของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแต่อย่างใด หรือคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีอำนาจหน้าที่เข้าไปบริหารกิจการของจำเลยแต่อย่างใด นิติสัมพันธ์ระหว่างจำเลยและโจทก์คงเป็นไปตามสัญญาซึ่งระบุว่าเป็นสัญญาจ้างแรงงาน

อันสอดคล้องกับข้อความในสัญญาที่มีการระบุไว้ชัดเจนต้องตามบทบัญญัติ ป.พ.พ. ลักษณะจ้างแรงงาน เช่นว่า โจทก์ต้องปฏิบัติตามคำสั่งและคำแนะนำของคณะกรรมการบริหารของโรงแรม หากโจทก์ทุจริตไม่ประพฤติตามคำสั่ง บัญชา ประพฤติตัวตำราผิดกฎระเบียบตามกฎหมายไทยอย่างร้ายแรง หรือกระทำการขัดแย้งต่อผลประโยชน์และภาพพจน์ต่อสาธารณชนของจำเลย จำเลยเลิกจ้างโจทก์ได้ เป็นต้น โจทก์จึงเป็นลูกจ้างของจำเลย

แม้ตามสัญญาเอกสารหมายเลข 6 จะระบุให้คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อาจบอกเลิกสัญญาได้โดยการแจ้งให้อีกฝ่ายทราบล่วงหน้าก็ตาม แต่มีได้ระบุไว้ให้สัญญาจ้างสิ้นสุดลงเมื่อใด ทั้งการที่โจทก์อยู่ปฏิบัติงานให้แก่จำเลย ครอบคลุมกำหนดที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนอนุมัติเป็นคราวๆ ไปนั้น หากทำให้สัญญาจ้างแรงงาน ที่โจทก์และจำเลยมีต่อกันสิ้นสุดลงไปด้วยไม่ สัญญาจ้างระหว่างโจทก์กับจำเลยจึงไม่มีกำหนดเวลาแน่นอน เมื่อจำเลยเลิกจ้างโจทก์ จำเลยยังคงมีหน้าที่ต้องจ่ายค่าชดเชยแก่โจทก์

ตามสัญญาจ้างให้สิทธิ์แก่จำเลย ที่จะเลิกจ้างโจทก์ โดยการบอกกล่าวล่วงหน้าได้ โดยเฉพาะสัญญาจ้าง ข้อ 6 มีข้อความว่า "ระยะเวลาของสัญญานี้เริ่มตั้งแต่วันที่ 15 มกราคม 2533 จนกว่าจะมีการบอกเลิกสัญญาโดยคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด โดยแจ้งให้อีกฝ่ายทราบล่วงหน้า 80 วัน" สัญญาข้อนี้ให้สิทธิ์แก่คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ที่จะบอกเลิกสัญญาในเวลาใดเวลาหนึ่งได้ ตามที่คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องการ โดยไม่จำเป็นต้องแสดงเหตุผลแห่งการเลิกจ้างแต่อย่างใด ในเมื่อปฏิบัติครบถ้วนตามสัญญาแล้ว การที่จำเลยเลิกจ้างโจทก์ดังกล่าวยังถือไม่ได้ว่าเลิกจ้างโดยไม่มีเหตุอันสมควร จึงไม่ใช่เป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9484/2539

สาระสำคัญของสัญญาทำธุรกิจเพื่อส่งออกมีว่า โจทก์จะจ่ายค่าสินค้าส่งออกให้แก่ลูกค้า หรือนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ มาให้ลูกค้าผลิตสินค้า เงินที่โจทก์นำมาจ่ายให้แก่ลูกค้า หรือรับภาระแทนลูกค้า นั้น โจทก์ได้มาจากธนาคารพาณิชย์ โดยนำแอลซีไปวางเป็นประกันต่อธนาคารพาณิชย์ ที่เรียกว่าการทำแพคกิ้งเครดิตกับธนาคาร หรือโจทก์ออกตั๋วแลกเงินนำไปขายลดให้แก่ธนาคาร ค่าใช้จ่ายค่าธรรมเนียมและดอกเบี้ยที่โจทก์ต้องชำระให้แก่ธนาคาร ลูกค้าจะต้องชำระคืนให้โจทก์ทั้งสิ้นตามจำนวนที่โจทก์จ่ายให้ธนาคาร ในกรณีที่ลูกค้าส่งสินค้าออกได้ตามกำหนด และมีการชำระเงินตามแอลซีหรือตั๋วแลกเงินแล้ว โจทก์จะหักกลบลบหนี้ค่าใช้จ่ายต่างๆ เสียก่อน รวมทั้งค่าบริการที่โจทก์ให้แก่ลูกค้า ตามอัตราที่ตกลงกันไว้เหลือเงินเท่าใด จึงชำระให้แก่ลูกค้า

แต่ถ้าลูกค้าผิดสัญญาตามสัญญาทำธุรกิจเพื่อส่งออก ข้อ 9 ระบุว่า ลูกค้าจะต้องคืนเงินทรองจ่าย หรือเงินค่าสินค้าส่งออกที่โจทก์ได้ชำระไปแล้ว รวมทั้งลูกค้าต้องชำระค่าปรับค่าเสียหายต่างๆ ค่าวัตถุดิบ หรือวัสดุที่ซื้อจากต่างประเทศและค่าดอกเบี้ยให้แก่โจทก์

และข้อ 11 ระบุว่าในกรณีที่ลูกค้าผิดนัดไม่ชำระหนี้ลูกค้ายินยอมให้โจทก์คิดดอกเบี้ย นับแต่วันที่ผิดนัดจนกว่าจะชำระหนี้จนหมดสิ้น

นอกจากนี้ในกรณีที่ลูกค้าผิดสัญญาไม่ชำระเงินตาม

แอลซี หรือไม่ส่งสินค้าออก ธนาคารจะคิดดอกเบี้ยจากยอดเงิน คำสินค้าบวกค่าปรับ และโจทก์จะต้องชำระค่าภาษีในการนำเข้า และเบี้ยปรับในการนำสินค้าเข้า หรือในกรณีที่โจทก์นำตัว แลกเงินไปขายลดธนาคาร จะเรียกให้โจทก์ชำระเงินตามตัว พร้อมทั้งดอกเบี้ยซึ่งโจทก์ต้องชำระเงินต่างๆ ดังกล่าวเท่าใด โจทก์ก็จะเรียกเก็บจากลูกค้าที่ผิดสัญญาเท่านั้น

จึงเป็นที่เห็นได้ว่าเมื่อลูกค้าของโจทก์ผิดสัญญาที่ทำไว้กับโจทก์ โดยไม่มีการส่งออกสินค้าตามสัญญาทำธุรกิจเพื่อส่งออกข้อ 9 โจทก์ย่อมต้องรับผิดชอบธนาคารชำระเงินรวมทั้ง ดอกเบี้ยทันที ดังนั้นลูกค้าที่ผิดสัญญาก็ต้องรับผิดชอบโจทก์ทันที นับแต่วันที่โจทก์รับผิดชอบธนาคาร โจทก์จึงมีสิทธิ์ที่จะเรียกให้ ลูกค้าที่ผิดสัญญา รับผิดชอบในจำนวนเงินที่โจทก์ต้องรับผิดชอบ ธนาคาร นับแต่วันที่ลูกค้าผิดสัญญา หากโจทก์จะต้องชำระ เงินให้แก่ธนาคารเสียก่อนจึงจะมีสิทธิ์เรียกให้ลูกค้าที่ผิดสัญญา รับผิดชอบต่อโจทก์ไม่

ส่วนที่โจทก์อ้างว่า อัตราดอกเบี้ยที่จะให้ลูกค้าต้องรับผิดชอบ ยังไม่แน่นอนจนกว่าลูกค้าจะมารับสภาพหนี้ต่อโจทก์เสีย ก่อนนั้น โจทก์ย่อมจะต้องทราบดีว่า ในขณะที่ลูกค้าผิดสัญญา ต่อโจทก์นั้น ธนาคารจะคิดดอกเบี้ยอัตราใดเอาแก่โจทก์ ทั้งการ ขึ้นลงของอัตราดอกเบี้ยธนาคาร มิใช่ข้ออ้างที่จะไม่ต้องลงบัญชี ในดอกเบี้ยค้างรับ ที่โจทก์มีสิทธิ์ได้รับจากลูกค้าที่ผิดสัญญา แม้ ดอกเบี้ยค้างรับจะมีไ้รายได้จากการประกอบกิจการโดยตรง ของโจทก์ แต่ก็ยังเป็นรายได้ที่โจทก์มีสิทธิ์ได้รับเนื่องจากกิจการที่ กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีตามประมวลรัษฎากรมาตรา 65 วรรคหนึ่ง โจทก์จึงต้องนำลงบัญชีเป็นรายได้ ในการคำนวณ กำไรสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีที่เกิดดอกเบี้ยค้างรับนั้น ตาม มาตรา 65 วรรคสอง

ที่โจทก์อุทธรณ์ว่า ถ้าดอกเบี้ยค้างรับของโจทก์ดังกล่าว ถือเป็นรายได้ตามเกณฑ์สิทธิโจทก์ย่อมมีสิทธิ์หักเป็นรายจ่ายใน จำนวนเดียวกันได้ ทำให้ไม่มีเงินได้ที่จะต้องนำมารวมคำนวณ กำไรสุทธิเพื่อชำระภาษีนั้น ข้อที่ว่าเงินรายได้ที่โจทก์ถูกประเมิน เพิ่ม เพื่อชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลนี้จะนำไปหักเป็นรายจ่ายได้ หรือไม่เพียงใด ไม่เป็นประเด็นในคดีและมีข้อที่โต้แย้งขึ้น ว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้นศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9319/2542 โจทก์รับ

ประกันภัยสินค้านำเข้าทุกชนิดของบริษัท อ. โดยออกกรมธรรม์ ประกันภัยทางทะเลแบบเปิด ให้ผู้เอาประกันภัยไว้เป็นหลักฐาน และมีหลักปฏิบัติว่าเมื่อมีสินค้าเข้า ผู้เอาประกันภัยจะแจ้งให้ โจทก์ทราบ หรืออาจแจ้งภายหลังสินค้าถูกขนส่งมาแล้วก็ได้ โจทก์จะออกไปรับรองการประกันภัย สำหรับสินค้างวดนั้นให้ แก่ผู้เอาประกันภัย โจทก์ได้ออกใบรับรองการประกันภัยสินค้า ของบริษัท อ. ซึ่งขนส่งโดยเรือเดินทะเลของจำเลยที่ 3 จาก ต่างประเทศมายังประเทศไทย โดยที่จำเลยที่ 3 ได้ออกใบตราส่ง ให้แก่ผู้ส่ง และได้มีการโอนใบตราส่งให้แก่บริษัท อ. แล้ว เมื่อ เรือเดินทะเลของจำเลยที่ 3 มาถึงประเทศไทย ได้มีการส่งมอบ สินค้าแก่บริษัท อ. ผู้เอาประกันภัยในสภาพที่เสียหาย บริษัท อ. จึงเรียกค่าเสียหายจากโจทก์ตามสัญญาประกันภัย โจทก์ได้ ชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้เอาประกันภัยไป ดังนี้เมื่อ บริษัท อ. ได้รับโอนใบตราส่งมาจากผู้ขายสินค้า บริษัท อ. จึงเป็นผู้ทรง ใบตราส่งซึ่งมีสิทธิ์รับสินค้านั้น และเป็นผู้มีส่วนได้เสียตาม กรมธรรม์ประกันภัยสินค้าทางทะเลแบบเปิด ที่โจทก์เป็นผู้รับ ประกันภัยในขณะที่เกิดวินาศภัยนั้น แม้การซื้อขายสินค้าที่ ขนส่งเป็นการซื้อขายระบบ CIF ซึ่งผู้ขายเป็นผู้เอาประกันภัย ก็เป็นการเอาประกันภัยของผู้ขายกับผู้รับประกันภัยอื่น โจทก์ จึงรับช่วงสิทธิ์ตามสัญญาประกันภัยมาฟ้องจำเลยได้

กรมธรรม์ประกันภัยสินค้าทางทะเลแบบเปิด ที่ทำกัน ระหว่างโจทก์กับบริษัท ไอ. ได้มีการระบุรายละเอียดเงื่อนไขทั่วไป ว่าผู้ถือกรมธรรม์คือ บริษัท ไอ. และผู้เอาประกันภัย คือบริษัท ทุกบริษัทที่ผู้ถือกรมธรรม์ถือหุ้่นอยู่กว่าร้อยละ 50 หรือบริษัทที่ ผู้ถือกรมธรรม์มีความรับผิดชอบทางด้านจัดการ

ดังนั้นนอกจาก บริษัท ไอ. จะเป็นคู่สัญญาประกันภัย กับโจทก์ในฐานะเป็นผู้ถือกรมธรรม์แล้ว ยังมีบริษัทอื่นที่ บริษัท ไอ. เป็นผู้ถือหุ้่นอยู่ในอัตราเกินกว่าร้อยละ 50 หรือบริษัทอื่นที่ บริษัท ไอ. เป็นผู้รับผิดชอบทางด้านจัดการ เป็นคู่สัญญาประกัน ภัยกับโจทก์ในฐานะที่เป็นผู้เอาประกันภัยอีกด้วย

เมื่อบริษัท ไอ. ถือหุ้่นอยู่ใน บริษัท อ. ร้อยละ 50 จึง ถือว่า บริษัท อ. เป็นผู้เอาประกันภัยไว้แก่โจทก์ตามเงื่อนไข ในกรมธรรม์ประกันภัยสินค้าทางทะเลเปิด โจทก์ย่อมต้องผูกพัน ตามกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าว และหาได้มีกฎหมายบังคับว่า

สัญญาประกันภัยทางทะเลต้องลงลายมือชื่อคู่สัญญา จึงจะผูกพันโจทก์ผู้รับประกันภัยไม่

เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นแก่สินค้าที่เอาประกันภัย โจทก์จึงมีหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่บริษัท อ. ผู้เอาประกันภัย เมื่อโจทก์จ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่บริษัท อ. แล้ว ย่อมมีสิทธิ์ที่จะรับช่วงสิทธิ์ของ บริษัท อ. มาฟ้องได้

แม้เรือที่ใช้ในการขนส่งเป็นของจำเลยที่ 3 และจำเลยที่ 3 เป็นผู้ออกใบตราส่งแต่บริษัท อ. มิได้ว่าจ้างให้จำเลยที่ 3 ขนสินค้าดังกล่าว บริษัท อ. มอบหมายให้จำเลยที่ 1 เป็นผู้ดำเนินการให้ทั้งหมด เพื่อส่งมอบสินค้าให้แก่ บริษัท อ. โดยสัญญาขนส่งระบุว่า จำเลยที่ 1 มีสิทธิ์ที่จะเลือกจ้างผู้รับขนส่งช่วงชั้นดีในการขนส่งได้ แต่จำเลยที่ 1 ยังคงต้องรับผิดชอบต่อเนื่องต่อบริษัท อ. ในการปฏิบัติตามสัญญา และผู้ขนส่งช่วงอื่นที่จำเลยที่ 1 ได้ว่าจ้าง ให้ถือว่าเป็นลูกจ้างของจำเลยที่ 1 ที่จะต้องรับผิดชอบโดยตรงต่อบริษัท อ.

ดังนั้น บริษัท อ. จึงเป็นผู้ว่าจ้างจำเลยที่ 1 ให้ขนส่งสินค้าและจำเลยที่ 1 เป็นผู้รับจ้างขนส่งสินค้าโดยได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการทั้งหมดในการนำสินค้ามายังประเทศไทย ตามสัญญาขนส่งที่จำเลยที่ 3 ทำการขนส่งสินค้าดังกล่าว จึงเป็นการดำเนินการแทนจำเลยที่ 1 เมื่อจำเลยที่ 1 เป็นผู้ขนส่งสินค้า จำเลยที่ 1 ก็ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย สำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการขนส่งของจำเลยที่ 3 ด้วย

ความเสียหายของสินค้าที่ขนส่ง เกิดขึ้นในระหว่างการขนส่งเป็นผลมาจากการที่จำเลยที่ 1 ผู้ขนส่ง หรือตัวแทนหรือลูกจ้างของผู้ขนส่ง ยกยิบไม่โดยไมเอาใจใส่และไม่ระมัดระวัง ในระหว่างการขนส่ง ถือว่าเป็นกระทำการโดยไม่เอาใจใส่ ทั้งที่รู้ว่าความเสียหายนั้นอาจเกิดขึ้นได้ จำเลยที่ 1 จึงต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่สินค้าเต็มจำนวน ไม่อาจอ้างเอาข้อจำกัดความรับผิดชอบของผู้ขนส่ง มาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติการรับขนส่งทางทะเล พ.ศ. 2534 มาเป็นประโยชน์แก่ตนได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1965/2541 ตามหนังสือรับรองของหอทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร ในหัวข้อวัตถุประสงค์ข้อ 2 ที่ระบุว่า โจทก์มีวัตถุประสงค์ในการเตรียม

และจัดการโครงการของการลงทุน และจัดการธุรกิจท่องเที่ยว โรงแรม ถือได้ว่าโจทก์มีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการโรงแรม

คำขอจดทะเบียนการค้าของโจทก์ได้ขอจดทะเบียนการค้า ประเภทการค้า 7 (ข) โรงแรมและกรรมสรรพากรออกใบทะเบียนการค้าให้ ระบุว่าโจทก์ประกอบการค้า ประเภทการค้า 4 รับจ้างทำของชนิด 1 (ฉ) ประเภทการค้า 7 โรงแรมและภัตตาคาร (ข)

นอกจากนี้ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2470 มาตรา 3 ให้นิยาม คำว่า “โรงแรม” หมายความว่า บรรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้น เพื่อรับสินจ้างสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลที่ประสงค์หาที่อยู่ หรือที่พักชั่วคราว

เมื่อโจทก์ได้จัดให้มีห้องพักสำหรับผู้เดินทางมาท่องเที่ยว หรือมาพักผ่อนเป็นการชั่วคราว โดยโจทก์เรียกสินจ้างหรือค่าบริการ กิจการของโจทก์ย่อมเป็นโรงแรม ตามความหมายที่กฎหมายบัญญัติ แม้ห้องพักของโจทก์ไม่มีความหรูหรา ผู้เข้าพัก 2 คน ซึ่งไม่รู้จักกันก็พักอยู่ในห้องเดียวกัน ต้องใช้ห้องน้ำ สุขา และระเบียงร่วมกัน หรือโจทก์จัดให้ผู้เข้าพักได้เข้าร่วมทำกิจกรรม หรือสนทนากับผู้ที่เข้าพักด้วยกัน รวมทั้งจัดหาอาหารให้แก่ผู้เข้าพักด้วย ก็หาได้ทำให้กิจการของโจทก์ไม่ได้เป็นโรงแรมไม่

เมื่อลูกค้าที่ซื้อบริการของโจทก์ไม่ว่าที่ซื้อบริการผ่านบริษัท ฮ. และ บริษัท ว. หรือซื้อจากโจทก์เอง ไม่สามารถซื้อในอัตราที่ต่ำกว่าวันละ 800 บาทต่อคนต่อวัน ดังนั้น การที่โจทก์กำหนดค่าบริการในอัตราที่ต่ำกว่า 800 บาทต่อคนต่อวัน จึงเป็นค่าบริการที่ต่ำกว่าราคาตลาด โดยไม่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานประเมินจึงมีอำนาจประเมินค่าบริการ ตามราคาตลาดได้ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 65 ทวิ (4) และ 87 ทวิ (6) ตามคำฟ้องของโจทก์บรรยายว่า เหตุที่ยอดรายรับของโจทก์ต่ำกว่าที่เจ้าพนักงานประเมินตรวจพบ เพราะรายรับจากกิจกรรมกีฬา ที่โรงแรมจัดให้แก่ผู้ใช้บริการไม่ต้องชำระภาษีการค้า และโจทก์ออกใบเสร็จรับเงินโดยแยกรายการไว้ต่างหากจากห้องพักและอาหาร

จำเลยให้การว่า ที่โจทก์นำรายรับจากการให้เช่าห้องพักไปแยกชำระภาษีการค้า โดยนำเอารายรับร้อยละ 24 ไปชำระ

ภาษีการค้าประเภทการค้า 7 (ข) โรงแรมรายรับร้อยละ 30 ไปชำระภาษีการค้าประเภทการค้า 7 (ข) ภัตตาคาร ส่วนอีกร้อยละ 46 ของรายรับไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีการค้าไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะอัตราค่าเช่าห้องพักเป็นการเหมาจ่าย ต้องนำค่าเช่าห้องพักทั้งจำนวนไปชำระภาษีการค้า ประเภทการค้า 7 (ข) โรงแรมคดีจึงมีประเด็นว่า การที่โจทก์นำรายรับจากการบริการไปแยกชำระภาษี ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ดังนั้นประเด็นข้อพิพาทที่ศาลภาษีอากรกลางกำหนดว่า การประเมินของเจ้าพนักงานประเมิน และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ จึงครอบคลุมประเด็นดังกล่าวแล้ว โจทก์ขายบริการเป็นชุดลูกค้าที่จ่ายค่าบริการ หรือสินจ้างแก่โจทก์ในราคาเป็นชุด ก็โดยมีความประสงค์จะใช้บริการของโจทก์ทั้งห้องพัก อาหารและกิจกรรมต่าง ๆ ที่โจทก์จัดไว้เป็นการจ่ายเหมา แม้ใช้บริการที่จัดไว้ไม่ครบทุกอย่าง โจทก์ก็ได้คืนเงินส่วนที่ไม่ใช้บริการให้ทั้งใบเสร็จที่โจทก์ออกให้แก่ลูกค้าก็ได้แยกว่าเป็นค่าห้องพัก ค่าอาหาร ค่ากิจกรรมอย่างละเท่าใด

เมื่อกิจการของโจทก์เป็นกิจการโรงแรมรายรับจากการขายบริการเป็นชุดหรือขายในรูปเหมาจ่าย จึงเป็นรายรับหรือสินจ้างที่โจทก์ได้รับมาในกิจการโรงแรมทั้งจำนวน การที่โจทก์นำรายรับจากการขายบริการเป็นชุด ไปแยกชำระภาษีบางจำนวนและไม่ชำระภาษีบางจำนวน จึงเป็นการไม่ชอบ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6470/2541 มาตรา 78 เบญจ และมาตรา 79 ทวิ (2) แห่งประมวลรัษฎากรที่ใช้บังคับอยู่ขณะเกิดเหตุพิพาทคดีนี้ เป็นบทบัญญัติในหมวดภาษีการค้าที่บัญญัติขึ้นเพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บและชำระภาษีการค้าเท่านั้น ไม่อาจนำมาใช้ในกรณีของภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งมีบทบัญญัติไว้โดยเฉพาะได้ เพราะหลักการเก็บภาษีการค้าและภาษีเงินได้นิติบุคคลแตกต่างกัน โดยภาษีการค้าเรียกเก็บจากรายรับก่อนหักรายจ่าย ส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลเก็บจากกำไรสุทธิ ซึ่งคำนวณจากรายได้ของกิจการในรอบระยะเวลาบัญชีหักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้

ทั้งนี้ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากร มาตรา 65 วรรคหนึ่ง และในมาตรา 65 วรรคสอง ก็ได้บัญญัติเกี่ยวกับวิธี

การคำนวณรายได้และรายจ่าย เพื่อหากำไรสุทธิว่าให้ใช้หลักเกณฑ์สิทธิ์สำหรับยอดขายสินค้าพิพาทเป็นการขายสินค้าไปต่างประเทศ การที่โจทก์ออกใบกำกับสินค้าซึ่งระบุรายละเอียดของชนิดปริมาณ และราคาสินค้า แสดงว่าโจทก์ได้กำหนด คัดเลือก นับ ชั่ง ตวง วัด เพื่อให้ได้ตัวสินค้าที่ตกลงซื้อขาย เป็นการแน่นอนแล้ว และโจทก์ได้ส่งมอบสินค้านั้นให้แก่ผู้ขนส่งเรียบร้อยแล้ว ถือว่าการส่งมอบนั้น สำเร็จแล้วตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 461 และ 463 ทั้งกรณีสิทธิ์ก็ได้โอนไปยังผู้ซื้อแล้ว ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 453, 458 และ 460

ดังนั้น การที่โจทก์ลงบัญชีรับรู้อยู่ได้จากการขายสินค้าหรือบันทึกยอดขายสินค้าพิพาท ในวันที่ 31 มีนาคม 2533 ซึ่งเป็นวันที่ตรงกับใบกำกับสินค้าและใบตราส่ง ถือได้ว่าเป็นการรับรู้รายได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์สิทธิ์แล้ว ตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์นั้น ได้รวมยอดซื้อวัตถุดิบเข้าเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่พิพาทแล้ว และปรับปรุงผลขาดทุนสุทธิของโจทก์ จาก 22,250,261 บาท เป็น 20,349,534.81 บาท หากนำยอดขายสินค้าพิพาทจำนวน 3,571,152.31 บาท หักออกจากยอดที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ปรับปรุงแล้ว ผลขาดทุนสุทธิของโจทก์จะเป็นจำนวน 23,920,687.12 บาท การที่ศาลภาษีอากรมิได้วินิจฉัยเกี่ยวกับการปรับปรุงบัญชียอดซื้อวัตถุดิบเข้าและให้คงยอดผลขาดทุนสุทธิของโจทก์ไว้เท่ากับ 22,350,261 บาท ตามที่โจทก์ขอ จึงเป็นการชอบแล้ว

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 348/2543 โรงแรมแมนดารินที่ฮ่องกงของจำเลยเป็นโรงแรมใหญ่ เริ่มเปิดดำเนินการตั้งแต่ปี 2506 ได้รับความนิยมและมีชื่อเสียงเพิ่มขึ้นจนปี 2510 ได้รับการยกย่องว่าเป็นโรงแรมที่ดีที่สุดอันดับหนึ่งของโลก

ส่วนโจทก์นั้นเดิมชื่อ บริษัท ควีนส์โฮเต็ล จำกัด ประกอบกิจการโรงแรมใช้ชื่อว่า ควีนส์โฮเต็ล ในกรุงเทพฯ ในปี 2508 นาย พ. กรรมการผู้มีอำนาจของโจทก์เคยเดินทางไปฮ่องกงทุกปี ปีละหลายครั้ง ย่อมต้องรู้จักโรงแรมแมนดารินของฮ่องกง ประกอบกับนาย พ. ประกอบกิจการโรงแรม ย่อมต้องศึกษาและมีความสนใจในกิจการของโรงแรมต่างๆ ที่มีชื่อเสียง

และเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป เพื่อนำมาใช้กับโรงแรมของตน
โรงแรมควีนส์โฮเต็ลของโจทก์เปิดดำเนินการได้เพียง
2 ปี ก็เปลี่ยนชื่อบริษัทเป็นแมนดาริน และเปลี่ยนชื่อโรงแรม
เป็นแมนดารินกรุงเทพในปี 2510 ซึ่งตรงกับช่วงเวลาที่โรงแรม
แมนดารินที่ฮ่องกงของจำเลยกำลังมีชื่อเสียง และได้รับการ
ยกย่องว่าเป็นโรงแรมที่ดีที่สุดในฮ่องกงว่าเหตุใดโจทก์จึงเปลี่ยน
ชื่อใหม่ว่า บริษัท แมนดารินโฮเต็ล จำกัด

การตั้งชื่อสถานประกอบการ เป็นเรื่องสำคัญมีผล
ต่อการประกอบการเป็นอย่างมาก โจทก์อ้างว่าเหตุที่โจทก์
เปลี่ยนชื่อจากควีนส์โฮเต็ลมาเป็นโรงแรมแมนดาริน เพราะผู้
ถือหุ้นส่วนใหญ่เป็นคนมีเชื้อสายจีน และเพื่อให้รู้สึกว่าเป็นการ
บริการของจีนนั้น นับว่ามีเหตุผลน้อย ไม่น่าเชื่อถือ เพราะผู้ถือ
หุ้นของโจทก์ในตอนเริ่มก่อตั้งบริษัทและโรงแรม กับตอนเปลี่ยน
ชื่อส่วนใหญ่ก็เป็นผู้ถือหุ้นชุดเดียวกัน น่าเชื่อว่าการเปลี่ยนชื่อ
บริษัทและโรงแรมของโจทก์ ให้เหมือนกับชื่อโรงแรมแมนดาริน
ที่ฮ่องกงของจำเลย ก็เพื่อต้องการให้กิจการโรงแรมของโจทก์มี
ผู้ใช้บริการมากขึ้น กิจการเจริญขึ้น จึงรับฟังไม่ได้ว่าโจทก์ใช้ชื่อ
และเครื่องหมายบริการคำว่า แมนดาริน โดยสุจริต จำเลยจึง
มีสิทธิ์ในชื่อ และเครื่องหมายบริการคำว่า แมนดาริน ดีกว่า
โจทก์

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7960/2544 เมื่อผู้ร้อง
ยื่นคำร้องคัดค้านคำสั่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต่อศาลตาม
พระราชบัญญัติล้มละลายฯ มาตรา 90/32 และผู้คัดค้านแถลง
คัดค้านคำร้องดังกล่าวศาลชั้นต้นจะต้องดำเนินการไต่สวน
หาความจริงในข้อเท็จจริง ที่คู่ความยังโต้เถียงกันอยู่ แล้ว
วินิจฉัยคดีตามประเด็นซึ่งเกิดจากคำร้องและคำคัดค้านนั้น

ในคำสั่งศาลเรื่องดังกล่าวจะต้องแสดงถึงเหตุผลแห่ง
คำวินิจฉัยทั้งปวง และคำวินิจฉัยของศาลในประเด็นแห่งคดี ทั้ง
ปัญหาข้อเท็จจริง และปัญหาข้อกฎหมาย ตลอดจนคำพิพากษา
ธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลาย และวิธี
พิจารณาคดีล้มละลายฯ มาตรา 14 และข้อกำหนดคดีล้มละลาย
พ.ศ. 2542 ข้อ 24

การที่ศาลชั้นต้นเห็นว่าคดีพอวินิจฉัยได้และมีคำสั่ง
เพียงว่า เมื่อลูกหนี้ละเลยไม่ปฏิบัติตามประกาศและ
ข้อปฏิบัติทางราชการ ผู้ร้องไม่อาจอ้างปฏิเสธความรับผิดชอบ

อ้างทางปฏิบัติของลูกหนี้ กรณีจึงไม่มีเหตุเปลี่ยนแปลงคำสั่ง
ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์นั้น คำวินิจฉัยของศาลชั้นต้น
ดังกล่าวเป็นการกล่าวแบบรวมๆ มิได้วินิจฉัยในประเด็นแห่ง
คดีและแสดงเหตุผลประกอบการวินิจฉัย จึงเป็นการไม่ชอบด้วย
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดี
ล้มละลายฯ มาตรา 14 และข้อกำหนดคดีล้มละลายฯ ข้อ 24

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1485/2549 ในชั้น
พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ ผู้บริหารของลูกหนี้
ยื่นข้อคัดค้านว่า ผู้ทำแผนไม่มีความสมมติและไม่เหมาะสมที่จะ
เป็นผู้บริหารแผน ทั้งแผนมีรายละเอียดที่ขัดต่อกฎหมาย และ
ไม่เป็นธรรม

ซึ่งศาลฎีกาวินิจฉัยว่า บริษัท อ. มีความผิดครบถ้วน
ตามที่กฎหมายกำหนด สามารถเป็นผู้บริหารแผนได้ ทั้งแผน
ฟื้นฟูกิจการชอบด้วยกฎหมาย จึงพิพากษายืนตามคำสั่งศาล
ล้มละลายกลางที่เห็นชอบด้วยแผน

ต่อมาวันที่ 5 กันยายน 2544 ผู้บริหารของลูกหนี้ยื่น
คำร้องต่อศาลฎีกา ซึ่งมีข้อความเหมือนกับคำร้องฉบับลงวันที่
เดียวกับที่ยื่นต่อศาลล้มละลายกลาง ขอให้ศาลฎีกามีคำสั่งยกเลิก
การแต่งตั้งผู้ทำแผน และผู้บริหารแผนและมีคำสั่งว่าแผนฟื้นฟู
กิจการของลูกหนี้เป็นโมฆะ และให้ยกเลิกแผนฟื้นฟูกิจการ และ
เนื่องจากที่ประชุมเจ้าหนี้ได้เลือกบริษัท ท. เป็นผู้ทำแผนอันดับ
2 เมื่อบริษัท อ. ไม่สามารถเป็นผู้ทำแผนได้ ขอให้ศาลมีคำสั่ง
ตั้ง บริษัท ท. เป็นผู้ทำแผนแทน อันเป็นการขอให้ศาลดำเนิน
กระบวนการพิจารณาอันเกี่ยวกับประเด็นที่ได้วินิจฉัยชี้ขาดแล้ว จึง
ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา
144 ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลาย และวิธี
พิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. 2542 มาตรา 14

ภาพ: <http://www.csbsju.edu/Images/English/Law%20careers.jpg>

นานาสาระกับบีไอไอ

สิทธิประโยชน์ด้านวัตถุดิบและวัสดุจำเป็น

1. ส่วนสูญเสีย หมายถึงอะไร

ตอบ ในการให้สิทธิประโยชน์ยกเว้นอากรขาเข้า สำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็น ที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ เพื่อใช้ผลิตผสม หรือประกอบผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการส่งออก วัตถุดิบและวัสดุจำเป็นนั้น อาจมีส่วนสูญเสียเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในขณะนำเข้าก่อน หรือระหว่างกระบวนการผลิต ตลอดจนผลิตเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปแล้ว แต่เกิดความชำรุดเสียหาย หรือไม่ได้มาตรฐาน

ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ ป.5/2543 ลงวันที่ 24 กรกฎาคม 2543 เรื่อง เงื่อนไขและวิธีการสำหรับส่วนสูญเสียและเศษซากของวัตถุดิบตามมาตรา 36 (1) ระบุความหมายของส่วนสูญเสียไว้ว่า “**ส่วนสูญเสีย**” หมายถึง

- วัตถุดิบก่อนที่จะใช้ หรือที่เหลือจากการผลิต ที่มีตำหนิ คุณภาพไม่ได้มาตรฐาน หรือที่ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์เดิมได้
- เศษวัตถุดิบ หรือของที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต
- ผลิตภัณฑ์ หรือชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์ หรือของที่ผลิตจากวัตถุดิบที่มีตำหนิ ที่มีคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน หรือที่ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์เดิมได้

ตามประกาศฉบับนี้ ยังได้ให้ความหมายของ “**เศษซาก**” ไว้ด้วย ว่าหมายถึง ส่วนสูญเสียที่ถูกทำลายจนไม่เหลือสภาพเดิม

2. ส่วนสูญเสียในสูตรการผลิต หมายถึงอะไร

ตอบ หมายถึง ส่วนสูญเสียที่พิสูจน์ได้ว่าเกิดจากกรรมวิธีการผลิตและมีปริมาณที่แน่นอน เป็นการสูญเสียทางทฤษฎี แม้ว่าใครเป็นผู้ผลิตก็จะสูญเสียเหมือนกัน จึงอนุญาตให้รวมอยู่ในสูตรการผลิตได้ ในการคำนวณสูตรการผลิต จะหมายถึง ปริมาณการใช้รวมต่อผลิตภัณฑ์ 1 ชิ้น ซึ่งเท่ากับ ปริมาณการใช้สุทธิต่อผลิตภัณฑ์ 1 ชิ้น บวกปริมาณส่วนสูญเสียต่อผลิตภัณฑ์

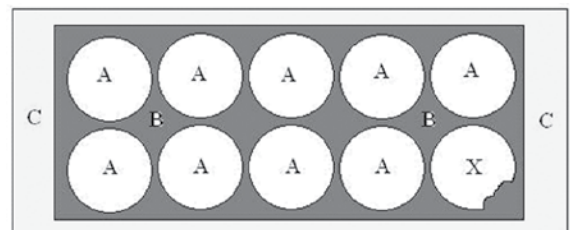
1 ชิ้น ทั้งนี้สูตรการผลิตจะไม่รวมส่วนสูญเสียนอกสูตรการผลิตแต่อย่างใด

3. ส่วนสูญเสียนอกสูตรการผลิต หมายถึงอะไร

ตอบ ส่วนสูญเสียที่ไม่สามารถคำนวณล่วงหน้าได้ว่าจะเกิดขึ้นในอัตราากน้อยเพียงใด จึงไม่อนุญาตให้รวมอยู่ในสูตรการผลิต และจะต้องพิสูจน์ปริมาณในภายหลัง เช่น

- วัตถุดิบก่อนที่จะใช้ผลิต หรือที่เหลือจากการผลิต ที่มีตำหนิ คุณภาพไม่ได้มาตรฐาน หรือที่ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์เดิมได้
- ผลิตภัณฑ์ หรือชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์ หรืออยู่ระหว่างกระบวนการผลิต ที่มีคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน หรือที่ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์เดิมได้

รูปภาพตัวอย่างการแสดงส่วนสูญเสียในสูตรและนอกสูตรการผลิต

A คือ สินค้าที่ผลิตขึ้น มีลักษณะเป็นแผ่นโลหะบีมขึ้นรูป เป็นวงกลม ขนาดเท่ากัน

B คือ ส่วนสูญเสียในสูตรการผลิต เป็นแผ่นโลหะที่เหลือจากการบีบขึ้นรูป สามารถคำนวณปริมาณล่วงหน้าได้แน่นอน

C คือ ส่วนสูญเสียนอกสูตรการผลิต เป็นส่วนขอบหัวท้ายของม้วนโลหะ มีปริมาณไม่แน่นอน ไม่สามารถคำนวณปริมาณล่วงหน้าได้

X คือ สินค้าที่ผลิตขึ้นแล้วมีตำหนิ จัดเป็นส่วนสูญเสียนอกสูตรการผลิต มีปริมาณไม่แน่นอน

4. ส่วนสูญเสียในสูตรการผลิต จะต้องนำมาตัดบัญชีวัตถุดิบหรือไม่

ตอบ ส่วนสูญเสียในสูตรการผลิต จะได้รับอนุมัติปริมาณรวมอยู่ในสูตรการผลิตอยู่แล้ว จึงไม่สามารถนำมาขอตัดบัญชีได้อีก บริษัทสามารถกำจัดได้โดยไม่ต้องขออนุมัติจากบีโอไออีก แต่หากเป็นส่วนสูญเสีย หรือเศษซากที่มีมูลค่าในเชิงพาณิชย์ และบริษัทประสงค์จะจำหน่าย หรือโอน บริษัทจะต้องชำระอากรตามสภาพ โดยใช้พิกัดอัตราศุลกากรในปัจจุบัน และนำหลักฐานการชำระภาษีอากรมาตัดบัญชีวัตถุดิบ ทั้งนี้ บริษัทจะสามารถจำหน่ายได้ หลังจากที่ดำเนินการชำระภาษีอากรและตัดบัญชีแล้วเท่านั้น

5. หากบริษัทมีส่วนสูญเสียที่มีมูลค่าในเชิงพาณิชย์ บริษัทมีวิธีการจัดการกับส่วนสูญเสียนั้นอย่างไร โดยที่จะไม่มีการะภาษีอากร

ตอบ บริษัทจะต้องทำเรื่องขออนุมัติทำลาย ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือบริจาค ส่วนสูญเสียนั้นๆ ตามแบบคำร้องท้ายประกาศสำนักงานฯ ที่ ป.5/2543

6. เศษวัตถุดิบที่สามารถนำมารีไซเคิลเพื่อใช้ใหม่ได้ เช่น เศษพลาสติก จะรวมเป็นส่วนสูญเสียอยู่ในสูตรการผลิตหรือไม่

ตอบ เศษวัตถุดิบที่สามารถนำมารีไซเคิลเพื่อใช้ใหม่ได้ จะไม่อนุญาตให้นำมารวมเป็นส่วนสูญเสียในสูตรการผลิต โดยการอนุมัติสูตรการผลิตจะให้เฉพาะปริมาณสุทธิต่อผลิตภัณฑ์ 1 ชิ้นเท่านั้น แต่หากไม่ได้นำไปรีไซเคิล ก็ให้แยกเก็บไว้เป็นส่วนสูญเสียนอกสูตรการผลิต สามารถชำระอากรตามสภาพส่งออก บริจาค หรือทำลาย และตัดบัญชีวัตถุดิบสำหรับส่วนสูญเสียได้

7. บริษัทสามารถนำส่วนสูญเสียนอกสูตรการผลิต ไปเก็บไว้นอกโรงงานได้หรือไม่

ตอบ หากยังไม่ได้รับอนุมัติให้ตัดบัญชี ไม่สามารถที่จะเคลื่อนย้ายส่วนสูญเสียนอกสูตรการผลิตออกนอกโรงงานได้ เว้นแต่หากได้รับอนุญาตจากบีโอไอ

8. บริษัทสามารถเก็บส่วนสูญเสียในสูตรและนอกสูตรการผลิตไว้รวมกัน ได้หรือไม่

ตอบ เนื่องจากส่วนสูญเสียนอกสูตรการผลิต ไม่ว่าจะมีมูลค่าเชิงพาณิชย์หรือไม่ จะต้องมีการตรวจสอบว่ามีจำนวนเท่าใดเพื่อนำยอดมาตัดบัญชี ดังนั้นบริษัทจะต้องเก็บแยกจากส่วนสูญเสียในสูตรการผลิต

9. การตัดบัญชีวัตถุดิบสำหรับส่วนสูญเสีย มีวิธีการอย่างไร

ตอบ การตัดบัญชีวัตถุดิบสำหรับส่วนสูญเสีย จะต้องดำเนินการดังนี้

- ยื่นเรื่องต่อบีโอไอ เพื่อขออนุมัติทำลาย ส่งออก หรือบริจาค ตามแบบคำร้องท้ายประกาศสำนักงานฯ ที่ ป.5/2543
- จัดทำรายการส่วนสูญเสีย ดังนี้
 - ชนิด ปริมาณ หรือน้ำหนัก และมูลค่าของส่วนสูญเสีย
 - สาเหตุของการสูญเสีย
- จัดเก็บส่วนสูญเสียหรือเศษซากอย่างมีระบบ เพื่อให้บีโอไอ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถตรวจสอบประเภทและปริมาณได้
- กรณีบริจาค จะต้องเป็นส่วนสูญเสียชนิดที่ผู้รับบริจาคพึงใช้ประโยชน์ได้ตามลักษณะกิจกรรมของผู้บริจาค ผู้รับบริจาคจะต้องเป็นหน่วยงานราชการ องค์การของรัฐบาล หรือองค์การสาธารณกุศล และผู้รับบริจาคต้องออกหนังสือการรับบริจาคไว้เป็นหลักฐานโดยระบุรายละเอียดส่วนสูญเสียที่รับบริจาคให้ชัดเจน โดยการบริจาคจะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของบีโอไอหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเมื่อได้รับอนุมัติให้บริจาคแล้ว จะต้องจัดส่งหลักฐานการดำเนินการดังกล่าวมายังบีโอไอเพื่อตัดบัญชี
- กรณีส่งออก จะต้องได้รับความเห็นชอบจากบีโอไอ ก่อนการส่งออก และเมื่อได้รับอนุมัติให้ส่งออกแล้ว ให้ส่งหลักฐานการส่งออกมายังบีโอไอ เพื่อตัดบัญชีต่อไป
- กรณีทำลายส่วนสูญเสีย
 - จะต้องระบุวิธีทำลายที่ได้รับความเห็นชอบ และควบคุมจากบีโอไอ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย พร้อมกับเสนอวิธีการกำจัดเศษซากใน

ขั้นสุดท้าย เช่น จะนำไปฝังกลบ หรือจ้างให้ผู้ประกอบการรับไปกำจัดต่อ เป็นต้น ทั้งนี้เศษซากจากการทำลายจะต้องมีวิธีการกำจัดที่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ในกรณีที่จะทำลายส่วนสูญเสียชนิดเดิมในครั้งต่อไป โดยวิธีทำลายเดิมที่ได้รับอนุมัติไว้แล้ว ไม่ต้องขออนุมัติวิธีการทำลายอีก

- ติดต่อบริษัท Inspector ให้ตรวจสอบรับรองประเภทและปริมาณส่วนสูญเสีย ที่ได้ทำลายตามวิธีที่บีโอไออนุมัติ
- นำใบรับรองจาก Inspector ไปยื่นต่อบีโอไอ เพื่อขออนุมัติตัดบัญชี
- บีโอไอจะพิจารณาอนุญาตให้ตัดบัญชีโดยมีการพิจารณา ดังนี้

- * กรณีที่เศษซากวัตถุดิบมีภาระภาษี บีโอไอจะแจ้งให้กรมศุลกากรทราบ พร้อมกับแจ้งให้บริษัทไปชำระภาษี
- * กรณีที่เศษซากมีผลกระทบต่อมลภาวะ บริษัทจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- นำหนังสืออนุมัติตัดบัญชีไปดำเนินการต่อที่สมาคมสโมสรนักลงทุน (IC) พร้อมกับแนบหลักฐานการชำระภาษี (ในกรณีที่บีโอไอแจ้งให้ไปชำระภาษี) ทั้งนี้ ในการขอชำระภาษีส่วนสูญเสียที่มีมูลค่าเชิงพาณิชย์ กรมศุลกากรสามารถขอตรวจสอบประเภทและปริมาณของส่วนสูญเสียที่ขอชำระภาษีได้

10. บริษัทอะไรบ้างที่ตรวจสอบส่วนสูญเสีย (Scrap Inspection)

ตอบ สามารถตรวจสอบรายชื่อผู้ประกอบการธุรกิจตรวจสอบส่วนสูญเสีย ได้จากเว็บไซต์ของบีโอไอ หน้ากฎหมาย ระเบียบ และประกาศ หรือตาม link www.boei.go.th/thai/download/law_regulations/464/directory1.pdf โดยผู้ตรวจสอบจะทำการตรวจสอบปริมาณส่วนสูญเสีย และตรวจสอบขั้นตอนการทำลายส่วนสูญเสีย และออกใบรับรองให้กับบริษัทเพื่อนำไปตัดบัญชีต่อไป

11. บริษัทสามารถจ้างบุคคลที่ 3 (Third Party) ให้เป็นผู้ทำลายส่วนสูญเสีย แทนบริษัทได้หรือไม่

ตอบ สามารถทำได้ ในกรณีที่ส่วนสูญเสียให้ผู้ประกอบการให้บริการกำจัดของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม กำจัดด้วยวิธีเผา บำบัด ปรับเสถียรและฝังกลบ ผู้รับกำจัดต้องเป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมเท่านั้น

12. บริษัทซื้อสินค้าเพื่อมาใช้เป็นวัตถุดิบผลิตต่อเพื่อส่งออก โดยซื้อต่อจากบริษัทอื่นที่ได้รับการส่งเสริมฯ และได้ใช้สิทธิยกเว้นอากรขาเข้า แต่หากไม่สามารถส่งออกสินค้านั้นได้ จะต้องดำเนินการอย่างไร

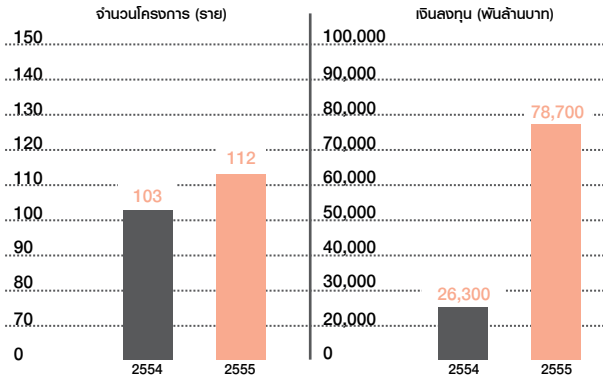
ตอบ ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์ที่ซื้อจากผู้ผลิตที่ได้รับการส่งเสริมฯ ซึ่งได้ใช้วัตถุดิบที่นำเข้าภายใต้สิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 36 (1) หากนำมาใช้เป็นวัตถุดิบเพื่อผลิตเป็นสินค้าแล้ว ไม่สามารถส่งออกได้และได้รับอนุมัติจากบีโอไอให้เป็นส่วนสูญเสียแล้ว สามารถให้โอนกลับไปยังผู้ผลิตที่ได้รับการส่งเสริมฯ นั้นๆ เพื่อให้ผู้ผลิตรายนั้น นำไปใช้ตัดบัญชีวัตถุดิบสำหรับส่วนสูญเสียได้ ทั้งนี้ให้ระบุชื่อผู้ผลิตและจัดทำรายการส่วนสูญเสีย พร้อมทั้งจัดทำสำเนาเอกสารเพื่อให้บีโอไอ หรือผู้ได้รับมอบหมายรับรองความถูกต้อง

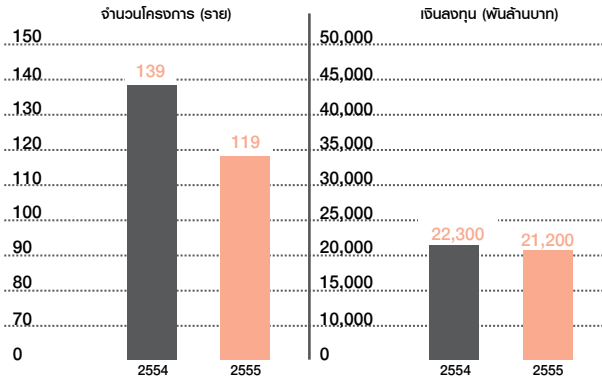
:: ข้อมูล ณ วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2555

ภาวะการส่งเสริมการลงทุน มกราคม 2555 เปรียบเทียบ ปี 2554

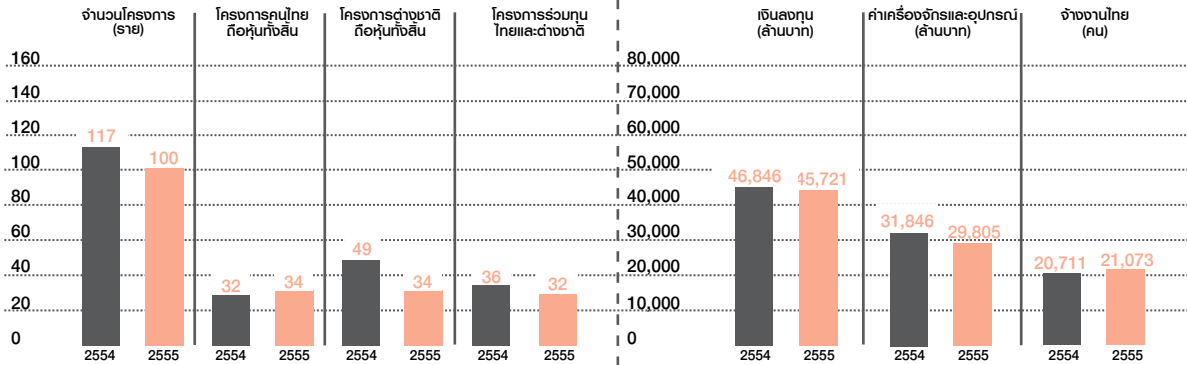
การขอรับการส่งเสริมการลงทุน

การอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน

การออกบัตรส่งเสริมการลงทุน

หน่วย : ล้านบาท

จำแนกการออกบัตรตามหมวดประเภทกิจการ

ประเภทผลิตภัณฑ์	จำนวนโครงการ (ราย)		เงินลงทุน		ทุนจดทะเบียนไทย		ทุนจดทะเบียนต่างชาติ		จ้างแรงงาน (คน)	
	ม.ค. 2554	ม.ค. 2555	ม.ค. 2554	ม.ค. 2555	ม.ค. 2554	ม.ค. 2555	ม.ค. 2554	ม.ค. 2555	ม.ค. 2554	ม.ค. 2555
เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร	16	18	2,613	4,957	334	1,588	6	101	1,167	2,188
เหมืองแร่ เชื้อเพลิง และโลหะขั้นมูลฐาน	-	5	-	1,280	-	3	-	-	-	229
อุตสาหกรรมเบา	11	7	732	2,342	97	5	99	-	3,840	1,878
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	18	18	2,834	12,455	-	199	479	1,806	1,309	3,697
อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	19	16	30,147	6,639	99	12	15	1,443	12,275	5,415
เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	14	9	1,541	2,307	10	5	58	1,500	888	5,349
บริการ และสาธารณูปโภค	39	27	8,979	15,741	1,110	426	306	135	1,232	2,317
รวม	117	100	46,846	45,721	1,649	2,238	964	4,986	20,711	21,073

หมายเหตุ

เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพฯ นครปฐม นครบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร และสมุทรปราการ

เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อำเภอกอง ระยอง และภูเก็ต

เขต 3 ได้แก่ 59 จังหวัด โดยแบ่งเป็นเขต 3 พิเศษ จำนวน 23 จังหวัด ได้แก่ ศรีสะเกษหนองบัวลำภู สุรินทร์ ยโสธร มหาสารคาม นครพนม

ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ สกลนคร บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ ขัยภูมิหนองคาย อุบลราชธานีอุดรธานีแพร่พะเยา น่าน สตูลปัตตานียะลาบึงกาฬและนราธิวาส และเขต 3 ใน 36 จังหวัดที่เหลือ สำหรับกิจการขนส่งทางเรือหรืออากาศได้รวมไว้ในเขต 3

ข้อสังเกต

1) ในแต่ละเดือนสถิติการอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ไม่สามารถนำไปเปรียบเทียบกับสถิติการขอรับการส่งเสริมฯ ในเดือนเดียวกัน เนื่องจากปกติสำนักงานฯ

จะใช้เวลาพิจารณาอนุมัติโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ภายในกำหนดเวลา 15 - 90 วันทำการ

2) สถิติฉบับรวมโครงการซึ่งไม่มีการลงทุนเพิ่ม ได้แก่ โยกย้ายสถานประกอบการรับโอนกิจการ

โครงการอนุมัติ ให้การส่งเสริมการลงทุน เดือนมกราคม 2555

หมวด 1 เศรษฐกิจและพลังงาน	บริษัท / ผู้ลงทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
	1. เขียวมิสธารง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แป้งมันสำปะหลัง 132,000 ตัน	1.13	320.00	160	จ.ชัยภูมิ (เขต 3)
	2. แก่นศิริ สธารง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แป้งมันสำปะหลัง 48,000 ตัน	1.13	400.00	57	จ.ขอนแก่น (เขต 3)
	3. เค.เอส.บี.โอ พลัส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ก๊าซชีวภาพ 4,374,000 ลูกบาศก์เมตร ไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ 4,300 กิโลวัตต์	1.18 และ 7.1	158.90	13	จ.ขอนแก่น (เขต 3)
	4. โจ-ลี แฟมิลี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ฟัก พลไม้นวดสมุนไพร 25 ตัน ฟัก พลไม้อบแห้ง 90 ตัน	1.11	10.00	45	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
	5. โบรมิลเลียน กรีน เทคโนโลยี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันสังเคราะห์จากเศษพลาสติก หรือยางรถยนต์ที่ใช้แล้ว 5,000 ตัน	1.18	60.00	20	จ.สิงห์บุรี (เขต 3)
	6. เค.อาร์.เอส สโพรเซสซิง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สิ่งปรุงแต่งอาหาร เช่น พริกแกง สำเร็จรูป และแกงสำเร็จรูป 1,800 ตัน	1.11	37.00	42	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
	7. โรงสีโพนงามคำข้าว จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ข้าวคัดคุณภาพ 20,000 ตัน	1.14	15.00	8	จ.อุดรธานี (เขต 3)
	8. สุธนา พุด จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สัตว์น้ำบรรจุภาชนะพริก 5,300 ตัน	1.11	71.00	188	จ.สงขลา (เขต 3)
	9. อายิโนะโมะโต๊ะ เบกาโกร โพรเซสซิง (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	เนื้อไก่ปรุงสุกแช่แข็ง 5,300 ตัน	1.11	107.79	155	จ.ลพบุรี (เขต 3)
	10. สรรค์ราษฎร์ฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ 1,800,000 ตัว	1.5	55.00	15	จ.บุรีรัมย์ (เขต 3)
	11. นางฉวีวรรณ สมนิยามรัฐ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ 750,000 ตัว	1.5	20.00	12	จ.บุรีรัมย์ (เขต 3)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
12.ม่วนใจ๋ กรีนเบอรี่ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ลูกสุกร 59,000 ตัว	1.5	160.00	51	จ.ชลบุรี (เขต 2)
13.นายสุรวิชัย มหามาตย์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ 1,500,000 ตัว	1.5	40.00	15	จ.สุรินทร์ (เขต 3)
14.นายพุฒินันท์ ปณิตต์บุญชัย (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ข้าวคัดคุณภาพ 3,000 ตัน	1.14	48.00	39	จ.สุรินทร์ (เขต 3)
15.นายศราวุฒิ เหล่าพิพัฒน์ตระกูล (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ 1,500,000 ตัว	1.5	40.00	12	จ.ชัยภูมิ (เขต 3)
16.ร่วมมิตรกรุ๊ป (2007) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไข่ไก่ 116,121,600 ฟอง ไก่รุ่น 563,400 ตัว	1.5	232.00	48	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)

	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 2 เมืองแร่ เรายักษ์ และโลหะขั้นมูลฐาน	1.MR.OLLI TAPIO LEHTI (หุ้นฟินแลนด์ทั้งสิ้น)	วัสดุทนไฟและความร้อน (REFRACTORY LINING MATERIAL) 450 ตัน	2.7	4.00	8	จ.ชลบุรี (เขต 2)
	2.MR.LIAO, THE-EING (หุ้นไต้หวันทั้งสิ้น)	การตัดและแปรรูปโลหะ 18,300 ตัน	2.18	115.50	24	จ.ชลบุรี (เขต 2)

หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
	1.เอฟเคเค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากหนัง 19,200,000 ชิ้น	3.6	13.50	112	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
	2.ออนสุมิกไทย จำกัด (หุ้นออสเตรเลียทั้งสิ้น)	ชุดกีฬาทางน้ำ อุปกรณ์ และชิ้นส่วน เช่น WETSUIT, DRY TOP, DRY PANTS และ KAYAK SKIRT 234,000 ชิ้น	3.5	8.00	39	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
	3.จีเวล - ลักซ์ แบบูแฟคเจอร์ริง กรุ๊ป จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	เครื่องประดับและชิ้นส่วน 250,000 ชิ้น	3.7	22.50	77	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
	4.ซีฟาร์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - สวิตเซอร์แลนด์)	ฟาร์อน (SYNTHETIC BOLTING CLOTH) 3,487,000 ตารางเมตร	3.1	870.40	56	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
	5.บางกอกโกโต้เกียวช็ोकส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ถุงเท้า 4,237,000 คู่	3.1	83.30	60	จ.ชลบุรี (เขต 2)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
6.นางสาวบุญรินทร์ พนาชื่นวงศ์สกุล (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องนุ่งห่ม เสื้อผ้าสำเร็จรูป 3,648,000 ชิ้น	3.1	17.00	283	จ.บุรีรัมย์ (เขต 3)
7.ชวิษฐ์ เพ็ญกอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	กระป๋อง 284,000 ชิ้น	3.4	10.00	375	จ.อุบลราชธานี (เขต 3)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
1.จาโม่ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น - ไต้หวัน)	ชิ้นส่วนจักรเย็บผ้า 2,600,000 ชิ้น มอเตอร์ 1,690,000 ชุด จักรเย็บผ้า 1,530,000 เครื่อง	4.2	126.00	146	จ.ชลบุรี (เขต 2)
2.ไท่ฮงการช่างและการหล่อ (1959) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลุสายสำหรับ เครื่องจักรกล 690 ชิ้น	4.2	195.70	15	จ.ชลบุรี (เขต 2)
3.MR. MASATOMO KANEGAE (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ (MOLD) และการซ่อมแม่พิมพ์ ที่ผลิตเอง 146 ชุด ชิ้นส่วนแม่พิมพ์ (MOLD PART) 150 ชิ้น	4.2	110.00	50	จ.สระบุรี (เขต 2)
4.MR.TOSHIHIKO KAWASAKI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น PULLEY และ CLUTCH HUB 2,085,696 ชุด	4.3	50.00	3	จ.ชลบุรี (เขต 2)
5.เคียววากิเคียว (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น SCREW, NUT, BUSH, SHAFT และ CAP 930 ชิ้น	4.3	140.00	53	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
6.เอ็มซี เมทาลเซอร์วิสเอเชีย (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป สำหรับยานพาหนะ เช่น BODY SIDE OUTER และ PICK BOX BEAR CORNER LOWER 44,000 ชิ้น	4.10	258.60	17	จ.ชลบุรี (เขต 2)
7.แซดเอฟ เลมพอร์ดอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นเยอรมนีทั้งสิ้น)	ชุดเพลลาขับหน้าและชุดเพลลาขับ หลัง (FRONT AND REAR AXLE) 4,600 ชุด	4.10	44.60	4	จ.ระยอง (เขต 2)
8.Mr.Toshiya Yamasaki (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น CONVERTER ASSY 50,000 ชิ้น	4.10	97.70	16	จ.ระยอง (เขต 2)
9.ยานากิชาว: พรชัย (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยานยนต์ เช่น SPACER และ WORM 1,500,000 ชิ้น	4.10	49.30	16	จ.ชลบุรี (เขต 2)
10.ทาด: เพรส (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป 6,580,000 ชิ้น	4.3	147.70	51	จ.ระยอง (เขต 2)

หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
11.MR.TATSUYA TAKENAGA (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ 40 ชุด ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป 23,600,000 ชิ้น	4.2 และ 4.3	200.00	67	จ.ชลบุรี (เขต 2)
12.เลบโซ่ วิล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	วงล้ออะลูมิเนียมอัลลอยด์ 200,000 วง	4.10	170.00	55	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
13.อัยสนา (นครศรีธรรมราช) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แผ่นหลังคาเหล็กเคลือบ และผนังติดฉนวนกันความร้อน 328,320 ตารางเมตร โลหะขึ้นรูปสำหรับงานก่อสร้าง 259,200 เมตร ชุดประตูบาน 288,000 เมตร	4.3	20.00	18	จ.นครศรีธรรมราช (เขต 3)
14.ไทยแมกนีโปรดักส์ อินเตอร์เรีย จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ถังโลหะชนิดต่างๆ เช่น ถังเก็บ และจ่ายก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG), LORRY TANK และถังน้ำมัน 510 ใบ	4.3	57.10	50	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
15.MR. MITSUHIKO YAMAMOTO (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	เครื่อง MACHINING CENTER 300 ชุด	4.2	38.80	12	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
16.แซฟไฟเลอร์ แมนูแฟเจอริง (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเยอรมนีทั้งสิ้น)	CLUTCH SET หรือชิ้นส่วน ได้แก่ CLUTCH DISC และ CLUTCH COVER 1,610,000 ชิ้น	4.10	276.90	114	จ.ระยอง (เขต 2)
17.ยูนิตี้ อินเตอร์เรียล จำกัด (ร่วมทุนไทย - จีน)	โครงรถยนต์ 15,000 ชุด ชิ้นส่วนยานพาหนะ 6,500,000 ชิ้น	4.10	100.00	175	จ.ระยอง (เขต 2)
18.MS.MARJA SARAJARVI (หุ้นฟินแลนด์ทั้งสิ้น)	ชุดสายไฟสำหรับยานพาหนะ (WIRE HARNESS) 42,000 ชุด	4.10	91.90	102	จ.ระยอง (เขต 2)
19.ซัมมิก คูราเต แมนูแฟเจอริง จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนระบบกันสะเทือน (KNUCKLE) สำหรับ ยานพาหนะ 300,000 ชิ้น	4.10	52.00	15	จ.ชลบุรี (เขต 2)
20.บีซีดี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	การเคลือบผิว (SURFACE TREATMENT) 680 ตัน	4.4	178.40	9	จ.ชลบุรี (เขต 2)
21.อาซาฮี บราส-รีอด จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	BRASS ROD 12,000 ตัน	4.3	110.00	97	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
22.อีโคมา อีควิปเมนต์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - จีน)	ชุดส่งรูลำเลียงวัสดุ (SCREW CONVEYOR) 1,715 ชุด	4.2	12.00	11	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
23.ไทย อาซาฮิไดน์โซ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	อุปกรณ์และส่วนประกอบของ ยานพาหนะ เช่น ชุดสวิตช์ ชุดล็อก ชุดก้านเบรก ชุดเซ็นเซอร์ และชุดถังน้ำมัน 11,500,000 ชุด	4.10	75.00	183	จ.ระยอง (เขต 2)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
24.ไทย เฟอร์นิเจอร์ ออฟ ไลฟ์ จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป เช่น ส่วนประกอบของเก้าอี้เหล็ก และถุงลมนิรภัย 10,000 ชิ้น	4.3	230.00	64	จ.ชลบุรี (เขต 2)
25.วาย เอส ภัณฑ์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	แม่พิมพ์ (DIE) และการซ่อมแซม แม่พิมพ์ที่ผลิตเอง 195 ชุด	4.2	324.90	16	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
26.นิธิ พร็อพเพอร์ตี้ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	รถยก (FORKLIFT) 3,600 คัน	4.2	545.00	125	จ.ระยอง (เขต 2)

หมวด 5 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
1.MR.KENTARO IWAHORI (หุ้นจีนทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	7.20	20	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
2.นายปรีชา ไพฑูริกุล (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	2.00	13	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
3.MR.STEFAN ANDREAS HOLMER (ร่วมทุนไทย - สวีเดน)	ซอฟต์แวร์	5.8	3.00	16	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
4.อานา ไมโคร อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - ฮอลแลนด์ - โปรตุเกส)	INTEGRATED CIRCUIT (IC) 240,000,000 ชิ้น	5.5	179.10	190	จ.ลำพูน (เขต 3)
5.อัครสิน เทคโนโลยี โอปอเรชั่นส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสหรัฐฯฯ ทั้งสิ้น)	SUSPENSION ASSEMBLY MANUFACTURING 405,600,000 ชิ้น SUSPENSION ASSEMBLY INSECTION 420,480,000 ชิ้น SUSPENSION ASSEMBLY RECLAIM 31,200,000 ชิ้น	5.5	1,359.50	333	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
6.พานาโซนิค แมนูแฟกเจอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	CONNECTOR 1,722,000,000 ชิ้น	5.5	5,973.90	1,680	จ.ขอนแก่น (เขต 3)
7.เจวีซี แมนูแฟกเจอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น กล้องโทรทัศน์วงจรปิด กล้องถ่ายภาพวิดีโอ เครื่องฉาย ภาพ 3 มิติ เครื่องบันทึกเทป วิดีโอ เครื่องขยายเสียง และจอแสดงผล 360,000 ชิ้น	5.4	420.00	350	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
8.นายพยนต์ สานนท์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ลำโพง 900,000 ข้าง เครื่องขยายเสียง 8,000 เครื่อง	5.5	2.20	70	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
9.MR.TAKANORI HIRAOKA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนสำหรับผลิตภัณฑ์ อิเล็กทรอนิกส์ เช่น CLEANING BLADE 4,800,000 ชิ้น	5.5	65.00	78	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
10.ไทย เอสซีที จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	TUBE FOR ELECTRICAL PRODUCTS 1,000 ตัน	5.3	45.00	60	จ.ชลบุรี (เขต 2)
11.อินฟิวตี้ ฟาร์ก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แผงแลกเปลี่ยนความร้อน (COIL) 1,000,000 ชิ้น ข้อต่อ U - PIPE หรือ U - BEND 30,000,000 ชิ้น	5.3	48.00	50	จ.ระยอง (เขต 2)
12.นายสาโรจน์ เตชะลาอานวย (ร่วมทุนไทย - จีน)	เครื่องปั่นไฟ 192 เครื่อง	5.1	80.00	17	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
13.เซอัส สตีล จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนสำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า 3,060,000 ชิ้น	5.3	12.80	28	จ.ระยอง (เขต 2)
14.แอลอีดี โลว์ติง จำกัด (ร่วมทุนไทย - จีน)	LED LIGHTING 668,000 ชิ้น	5.5	65.00	138	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
15.ชอง มิน เทก (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับ เครื่องใช้ไฟฟ้า และผลิตภัณฑ์ อิเล็กทรอนิกส์ เช่น PANEL CONTROL, PULSATOR, SD COVER และ WASH COVER 4,000,000 ชิ้น	5.3 และ 5.5	73.70	46	จ.ชลบุรี (เขต 2)
16.อินทรอนิกส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	SURGE ARRESTER 100,000 ชุด	5.1	27.90	38	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
17.รอกคิก อินเตอร์เนต (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นเยอรมนีทั้งสิ้น)	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E - COMMERCE)	5.9	12.00	44	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
18.เอสอีดับบลิวเอส - คอมโพเนนท์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับยานพาหนะ เช่น ELECTRONIC CONTROL UNIT 1,200,000 ชิ้น	5.5	124.00	15	จ.ระยอง (เขต 2)
19.ชิงเดนเก็น (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับยานพาหนะ 6,542,000 ชิ้น	5.5	339.70	300	จ.ระยอง (เขต 2)

หมวดหมู่ 6 เคมีภัณฑ์
กระดาษ และพลาสติก

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
1.ทีดีเอฟ แฟบรีเคชั่น จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกโพร ยาส่งเคราะห์ และ NON- WOVEN FABRIC สำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ 14,000,000 ชิ้น	6.12	20.00	76	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
2.เอ็นริช พลาสติก จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น - ฟิลิปปินส์)	COMPOUNDED PLASTIC 14,400 ตัน	6.12	32.00	33	จ.ชลบุรี (เขต 2)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
3.ซี.แอล.เอส. อินดัสเทรียล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติกและชิ้นส่วน พลาสติก เช่น อุปกรณ์สำนักงาน อุปกรณ์กีฬา ชิ้นส่วนยานยนต์ และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ 500 ตัน	6.12	60.80	100	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
4.พีทีที โกลบอลเคมีคอล จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์ AROMATICS BENZENE 480,000 ตัน TOLUENE 111,000 ตัน XYLENE 764,000 ตัน	6.11	349.70	68	จ.ระยอง (เขต 2)
5.คอกโก พลาสติก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แผ่นหนังเทียม 2,520 ตัน	6.12	26.00	207	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
6.บีจิววัฒนา พลาสติก จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บรรจุภัณฑ์พลาสติก และชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ 4,500 ตัน	6.12	79.00	315	จ.ชลบุรี (เขต 2)
7.เจแปน โพโต้ เซรามิก จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	งานพิมพ์บนเซรามิกส์ 7,200 ชิ้น	6.16	2.00	4	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
8.สุนันดา พลาสติก กรุป จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ และยานยนต์ 3,980 ตัน	6.12	25.00	98	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
9.เอ็นพลัส พร็อพเพอร์ตี้ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และยานยนต์ 591 ตัน	6.12	333.00	69	จ.ชลบุรี (เขต 2)
10.ยูเนี่ยน บักกิ้น คอร์ปอเรชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติก เช่น แผ่นปูพื้นพลาสติก 91,500 ตารางเมตร	6.12	28.30	180	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
11.ลาธิต อินเตอร์พลาสติก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติก และชิ้นส่วน พลาสติก สำหรับอุตสาหกรรม ต่างๆ 1,900 ตัน	6.12	24.90	36	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
12.พรอสเพอริตี้ แพลค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขวดพลาสติกทั้งสำเร็จรูป 5,800 ตัน ฟาวด์พลาสติก 380 ตัน	6.12	92.80	17	จ.สพบุรี (เขต 3)
13.นายบพพร รุ่งภูวภัทร (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ถ้วยพลาสติก 300,000,000 ถ้วย	6.12	12.00	16	จ.ชลบุรี (เขต 2)
14.คิงส์แพ็ค อินดัสเทรียล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ถุงพลาสติกและแผ่นพลาสติก 13,000 ตัน	6.12	196.80	299	จ.ชลบุรี (เขต 2)
15.โซเดน (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	SOLVENT TYPE ACRYLIC POLYMER 2,760 ตัน	6.2	160.00	5	จ.ระยอง (เขต 2)
16.นางสาวณัฐกานต์ มหากริย์ศิริ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เม็ดพลาสติกจากเศษพลาสติก 2,500 ตัน	6.12	22.20	29	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
17.นายสาทิศ ตั้วธธร (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติก และชิ้นส่วน พลาสติก สำหรับอุตสาหกรรม ต่างๆ 4,188 ตัน	6.12	50.00	18	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
18.นายมานะ อารักษ์ษา (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย)	ชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับอุตสาหกรรม 10,000 ตัน	6.12	89.50	39	จ.ระยอง (เขต 2)
19.ลำพูนเซ็นเตอร์ ออฟ คอมโพซิท จำกัด (ร่วมทุนไทย - นอร์เวย์)	ชิ้นส่วนยางสังเคราะห์ สำหรับ อุตสาหกรรมต่างๆ เช่น GASKETS, DAMNERS และ PIPE CLEANER DISK 16.5 ตัน	6.12	18.90	38	จ.ลำพูน (เขต 3)
20.อีพีไทย 168 จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติก เช่น แผ่นฉนวนกันความร้อน และพลาสติกกันกระแทก 5,400,000 ตารางเมตร	6.12	9.00	10	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
21.เอ เจ พลาสติก จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	BOPET FILM 31,000 ตัน	6.12	740.00	135	จ.ชลบุรี (เขต 2)
22.MR.DAIKU HARD KEIJIRO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	COMPOUNDED PLASTICS 4,800 ตัน	6.12	500.00	19	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
23.เอกโค ออโต้พาร์ก (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับ อุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรม ยานยนต์ 3,360 ตัน	6.12	392.20	151	จ.ชลบุรี (เขต 2)
24.เพ็ทฟอร์ม (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย - อินเดีย)	ขวดพลาสติก PET 3,100 ตัน	6.12	256.60	46	จ.นครราชสีมา (เขต 3)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
1.MR.HIDENOBU TSUCHIYA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	18.00	6	จ.ชลบุรี (เขต 2)
2.MR.TOMOHIRO NAKA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	รับจ้างบริหารระบบธุรกิจ ระหว่างประเทศ	7.16	13.00	10	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
3.MR.RYOSUKE SATO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	10.00	7	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
4.สยามลวดเหล็กอุตสาหกรรม จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	8.70	30	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
5.อาร์ดับเบิลยูอีฟาวเวอร์ โคลเมท โปรดักชั่น เซาท์อีสต์เอเชีย จำกัด (หุ้นเยอรมนีทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	2.00	2	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
6.กาซี - เอส (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค	7.13	5.60	5	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)

หมวด 7 กิจกรรมบริการและสาธารณูปโภค

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
7.นายคุภัช สังขจันทร์ (ร่วมทุนไทย - เยอรมนี)	ธุรกิจรับจ้างบริหารระบบธุรกิจ ระหว่างประเทศ	7.16	1.10	1	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
8.แม่ฮ่องสอน โซลา จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 1,000 กิโลวัตต์	7.1	95.00	13	จ.แม่ฮ่องสอน (เขต 3)
9.อะควาตัส เอ็นเนอร์จี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 5,000 กิโลวัตต์	7.1	600.00	6	จ.ลพบุรี (เขต 3)
10.MR.KENT BJORKLUND (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	คัดแยกกากที่เหลือทิ้งจาก อุตสาหกรรมเหล็ก (METALLUR- GICAL SLAG : ตะกรันเหล็ก) เพื่อนำวัสดุที่มีมูลค่ากลับมา ใช้ใหม่ 1,300,000 ตัน	7.27	341.90	20	จ.ระยอง (เขต 2)
11.MR.YAN JIANCHAO (หุ้นฮ่องกงทั้งสิ้น)	ศูนย์กระจายสินค้าระหว่างประเทศ ด้วยระบบที่ทันสมัย	7.11	345.80	123	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
12.แอตลาส คอปโก (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	1.20	7	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
13.MR.YOSHITERU OKANO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	7.00	7	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
14.เจ เอฟ อี เพอร์โรร่า (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	วิจัยและพัฒนา	7.20	32.00	5	จ.ระยอง (เขต 2)
15.โอเออีวี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	8.00	4	จ.ระยอง (เขต 2)
16.โมนาดรี เมดิคอล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นฮ่องกงทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	10.00	11	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
17.เอเชียคอมเพ็ค จำกัด (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย)	วิจัยและพัฒนา	7.20	55.00	6	จ.เพชรบุรี (เขต 3)
18.สกลนครสกาย แอ็ดเวนเจอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางอากาศ	7.9	99.60	40	ไม่ระบุที่ตั้ง
19.เอ็น.ที.แอล. มารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ 2,425 ตันกรอส	7.9	176.00	17	ไม่ระบุที่ตั้ง
20.เรืองสิริวรรณ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 1,000 กิโลวัตต์	7.1	80.00	5	จ.อุดรธานี (เขต 3)
21.เอส. ซีป แมเนจเม้นท์ 2000 จำกัด (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์)	ขนส่งทางเรือ 5,000 ตันกรอส	7.9	255.00	20	ไม่ระบุที่ตั้ง
22.ยะลา กรีน เอ็นเนอร์ยี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล 9,900 กิโลวัตต์	7.1	535.00	41	ไม่ระบุที่ตั้ง

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
รวม 7 หมวดอุตสาหกรรม			21,681.09	9,278	เขต 1 = 27 เขต 2 = 51 เขต 3 = 33 ไม่ระบุที่ตั้ง = 4

หมายเหตุ

เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร

เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม

สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และภูเก็ต

เขต 3 ได้แก่ 59 จังหวัดที่เหลือ

แบบฟอร์มสมัครสมาชิก

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ชื่อ นามสกุล

บริษัท/อาชีพ ตำแหน่ง

ประเภทกิจการ/ผลิตภัณฑ์

ที่อยู่

โทรศัพท์ โทรสาร

E-mail

ยินดีบริจาคเงินสมทบการจัดทำฉบับละ 70 บาท จำนวน ฉบับ

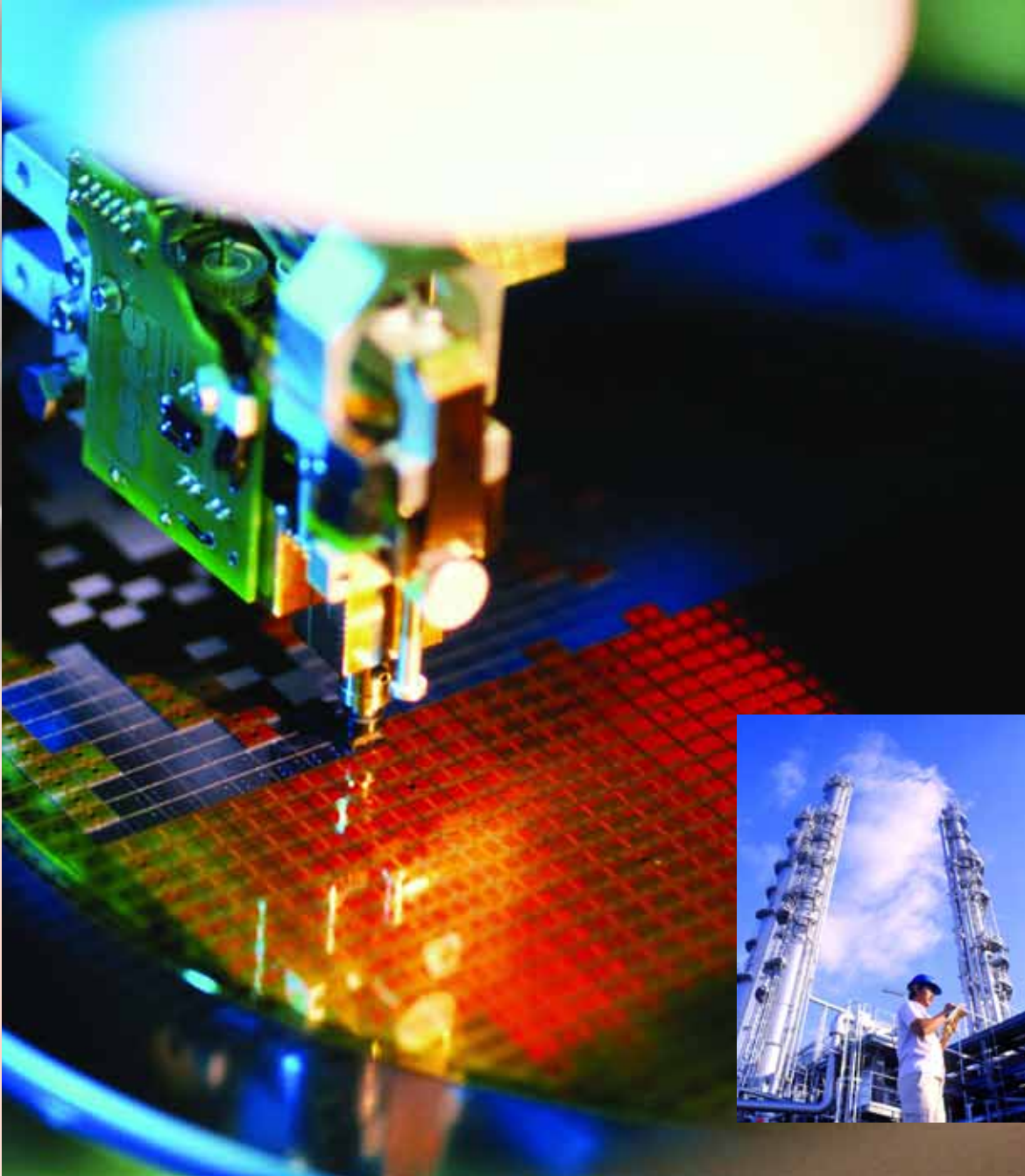
ตั้งแต่เดือน ถึงเดือน

รวมเป็นเงิน บาท (.....)

- ☐ ข้าระเป็นเงินสด ณ ศูนย์บริการลงทุน ชั้น 1 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- ☐ ธนาณัติสั่งจ่าย ปณ. สำนักงานใหญ่ ปตท. 10908 ในนาม “นางบุษยาพร วิริยะศิริ”
โดยแนบบแบบฟอร์มสมัครสมาชิกมายัง กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน
- ☐ โปรดออกใบเสร็จรับเงินในนาม
(กรณีแตกต่างจากข้างต้น)

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

555 ถ.วิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 0 2553 8111 ต่อ 6196 โทรสาร 0 2553 8222 และ 0 2553 8316

BUILD, or the BOI Unit for Industrial Linkage Development

BUILD has played a vital role in developing industrial linkage for more than 20 years. The duties of BUILD are to act as an intermediary between manufacturers of ready-made products and small- and medium-sized manufacturers of parts, resulting in the linkage of industries and the transfer of production technology that will promote strong growth in supporting industries in Thailand. All this provides a sound base for sustainable development of the country's industry as a whole.

Free Sourcing Services

E-mail sourcing@boi.go.th

Free online database

visit www.asidnet.org

Sign up for a free BUILD membership

To receive our weekly e-newsletter and keep you informed about our activities and events, please sign up at <http://build.boi.go.th>.
Tel : 02-553 -8111 Ext.7
Fax : 02-553-8325

Unbeatable Thailand, Unparalleled Opportunities

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

คิดถึงการลงทุน คิดถึง

บีโอไอ

หากท่านคิดจะลงทุน ไม่ว่าอยู่ที่ไหน เป็นกิจการประเภทใด ขนาดการลงทุน เล็กหรือใหญ่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอ พร้อมมอบสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร และอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ท่าน พร้อมคำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลด้านเศรษฐกิจการลงทุน

OVERSEAS OFFICES

BEIJING : Thailand Board of Investment, Beijing Office
Royal Thai Embassy, No.40 Guang Hua Road, Beijing 100600, P.R.C.
Tel : 005 86 10 6532 4510 Fax : 005 86 10 6532 1620 E-mail : beijing@boi.go.th
E-mail : beijing@boi.go.th

FRANKFURT : Thailand Board of Investment, Frankfurt Office
Royal Thai Embassy, Bethmannstr. 58, 5.OG 60311 Frankfurt am Main Federal Republic of Germany Tel : 005 49 6992 91230 Fax : 005 49 6992 12320 E-mail : fra@boi.go.th

GUANGZHOU : Thailand Board of Investment, Guangzhou Office
Investment Promotion Section, Royal Thai Consulate-General, Room 1216-1218, Garden Tower 368 Huanshi Dong Road, Guangzhou 510064, P.R.C.
Tel : 005 8620 8387 7770 Fax : 005 8620 8387 2770 E-mail : guangzhou@boi.go.th

LOS ANGELES : Thailand Board of Investment, Los Angeles Office
Royal Thai Consulate-General, 611 North Larchmont Boulevard, 3rd Floor, Los Angeles CA 90004, U.S.A. Tel : 005 1 323 960 1199
Fax : 005 1 323 960 1190 E-mail : boila@boi.go.th

NEW YORK : Thailand Board of Investment, New York Office
61 Broadway, Suite 2810, New York N.Y. 10006, U.S.A.
Tel : 005 1 212 422 9009 Fax : 005 1 212 422 9119 E-mail : nyc@boi.go.th

OSAKA : Thailand Board of Investment, Osaka Office
Royal Thai Consulate-General, Bangkok Bank Building 7th Floor, 1-9-16 Kyutaro Machi, Chuo-Ku, Osaka 541-0056, Japan
Tel : 005 81 66271 1395 Fax : 005 81 66271 1394 E-mail : osaka@boi.go.th

PARIS : Thailand Board of Investment, Paris Office
Ambassade Royale de Thaïlande 8, Rue Greuze, 75116, Paris, France
Tel : 005 33 1569 02600-1 Fax : 005 33 1569 02602 E-mail : par@boi.go.th

SEOUL : Thailand Board of Investment, Seoul Office #1804, 18th Floor, Coryo Daeyungak Tower, 25-5, Chungmuro 1-ga, Jung-gu, Seoul, 100-706, Korea
Tel : 005 82 319 9998 Fax : 005 82 319 9997 E-mail : seoul@boi.go.th

SHANGHAI : Thailand Board of Investment, Shanghai Office
Royal Thai Consulate-General 15th Floor, Crystal Century Tower, 567 Weihai Road, Shanghai 200041, P.R.C. Tel : 005 86 21 6288 9728-9 Fax : 005 86 21 6288 9730
E-mail : shanghai@boi.go.th

SYDNEY : Thailand Board of Investment, Sydney Office
Suite 101, Level 1, 234 George Street, Sydney, New South Wales 2000, Australia
Tel : 005 61 29252 4882, 005 61 29252 4884 Fax : 005 61 29252 4883
E-mail : sydney@boi.go.th

STOCKHOLM : Thailand Board of Investment, Stockholm Office
Stureplan 4C 4th Floor, 114 35 Stockholm, Sweden
Tel : 005 46 8463 1158, 46 8463 1172, 1174-5 Fax : 005 46 8463 1160
E-mail : stockholm@boi.go.th

TAIPEI : Thailand Board of Investment, Taipei Office
Taipei World Trade Center, 3rd Floor, Room 3E 39-40 No.5, Xin-Yi Road, Sec.5 Taipei 110, Taiwan R.O.C. Tel : 005 886 2234 56663 Fax : 005 886 2234 56623
E-mail : taipei@boi.go.th

TOKYO : Thailand Board of Investment, Tokyo Office Royal Thai Embassy, 8th Floor, Fukuda Building, West 2-11-3 Akasaka, Minato-ku, Tokyo 107-0052, Japan
Tel : 005 81 33582 1806 Fax : 005 81 33589 5176 E-mail : tyo@boi.go.th

• หน่วยงานบริการอื่นๆ •

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน

อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทร : 02209 1100 โทรสาร : 0 2209 1199 อีเมล : osos@boi.go.th เว็บไซต์ : www.osos.boi.go.th

ศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน

อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทร : 0 2209 1100 โทรสาร : 0 2209 1194 อีเมล : visawork@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th

สมาคมสื่อมวลชนลงทุน

อาคารทีพีแอนด์ที ชั้น 16 เลขที่ 1 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทร : 0 2936 1429 ต่อ 201-208 โทรสาร : 0 2936 1441-2

อีเมล : is-investor@ic.or.th เว็บไซต์ : www.ic.or.th

• สำนักงานในส่วนภูมิภาค •

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 (เชียงใหม่)

ห้อง 108-110 อาคารเฮอร์ฟอร์ด 05000 ป่าแดด เลขที่ 90 ถนนพหลโยธิน
ตำบลสายยาว อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
โทร. 0 5320 3397-400 โทรสาร 0 5320 3404
อีเมล : chmai@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 (นครราชสีมา)

2112/22 ถนนมิตรภาพ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000
โทร : 0 4421 3184 - 6 โทรสาร : 0 4421 3182
อีเมล : korat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 (ขอนแก่น)

177/54 หมู่ 17 ถนนพหลโยธิน กม.10 ขอนแก่น 40000
โทร. 0 4327 1300-2 โทรสาร 0 4327 1303
อีเมล : khonkaen@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 (ชลบุรี)

46 หมู่ 5 ต.บึงอ่าว อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ถนนสุขุมวิท ตำบลทุ่งสุขลา
อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 20230
โทร : 0 3840 4900 โทรสาร : 0 3840 4997-9
อีเมล : chonburi@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 (สงขลา)

7-15 อาคารโรโยนทร์ ถนนรัฐวิเทศ 1 อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา 90110
โทร. 0 7434 7161-5 โทรสาร 0 7434 7160
อีเมล : songkhla@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 (สุราษฎร์ธานี)

49/21-22 ถนนศรีวิชัย ตำบลเขาขนาบ อำเภอเมือง
จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
โทร. 0 7728 4637, 0 7728 4435 โทรสาร 0 7728 4638
อีเมล : surat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 7 (พิษณุโลก)

59/15 อาคารไทยทิชชู ถนน 3 ถนนบรมไตรโลกนาถ 2 ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
โทร. 0 5524 8111 โทรสาร 0 5524 8777
อีเมล : phitsanulok@boi.go.th

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ : 0 2553 8111 โทรสาร : 0 2553 8222

อีเมล : head@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th

